



မိုးတော်သူ

မှီတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ

BURMESE
CLASSIC

၀+၄

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၉၀ / ၂၀၀၃ (၁)
 မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၈ / ၂၀၀၃ (၄)

ပထမဆုကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အုပ်စု - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

ကုတ်စော့

ဒေါ်အေးစိုး (ဆိုင်ရာသီတပေ)

ရွှေဘိုလမ်းကွေး၊ ပုလဲမြို့ (၃)။

မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးသန်းဝင်း (ကျော်ပုံနှိပ်တိုက်)

၂၃၉၊ ဧရာသီလမ်း

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးထွန်းလင်း (မြို့ - ၆၃၆၂)၊ ဖိုးဝအောဖ်ဆက်

အမှတ် (၁၄၇)၊ (၄၅)လမ်း

ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မိုးကျော်သူ

မောင်စားသံသရာသိုင်းကုန်ခြာ

(၅ + ၃)

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်စံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှအတတ်ပညာများနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- * နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အချိုးလားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်မျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- * မျိုးမျှစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- * တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာပြောနိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

BURMESE
CLASSIC

မိုးကျော်သူ

မွှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ

(ပထမပိုင်း)

“ကျိုက်နန်းစုန်းတောင်”

BURMESE
CLASSIC

ကျိုက်နန်းစုန်းတောင်ကို ‘ကျိုးနင်းတောင်’ ဟုလည်း
ခေါ်ကြသည်။

အလွန်စူးဆန်းသော တောင်တန်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကျိုက်နန်းစုန်းတောင်တစ်ဝိုက်လည်း ‘သီပေါင်’ တစ်ခု
အတွင်းတွင် သစ်ပင်ဝါးပင် လုံးဝမရှိပါ။

မြေပင်တစ်ပင်မျှလည်း မပေါက်ပါ။

တောင်ကုန်းတစ်ခုလုံးသည် ဒီဗီရောင်သန်း ရေ၏

သို့ ကြောင့်လွှားမသီး။

ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ရာသီဥတု ပိုမိုမုန်တိုင်း ငတ်ခါ
စစ်ရုံ - နေခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းနေ၏။

၆ ❀ မိုးကျော်သူ

မိုးရာသီမဟုတ်လည်း မိုးကြီး သဲသဲမဲမဲရွာသွန်းတတ်ပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံဟွင် နေ့ရောညပါ လေ့ဖြင်းတိုက်ခတ်တတ်သည်။

ဆိုကြောင့် ကျိုကုန်းစန်းတောင် ပထဝီနန်းကျင်တစ်ခုတွင် လူနေအိမ်ခြေ လုံးဝမရှိပါ။

လူရှိပုံကိုပင် မြင်ဟော့ရမည်မဟုတ်ပါ။



ကျိုကုန်းစန်းတောင်သည် လူသူမရောက်နိုင်သော တောင်တစ်လုံးဖြစ်သည်။

သို့သော်....

သုံးနှစ်တစ်ကြိမ်တိုင် လူသံများ ကြားတတ်ပေသည်။ စတားပြောဆိုနေသောအသံ မဟုတ်ပါ။

လူနှစ်ယောက်၏ ဝိုသံနှင့်ရယ်သံကိုသာ ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန့်ချာ(ပ) ❀ ၇

ရယ်မောသံများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အကယ်၍ ထိုအသံကိုကြားမိသူသည် တစ်ကိုယ်လုံး ဇးရိုးအဆစ်များ ပြုတ်ထွက်မတတ်ကိုက်၍ အဆက်မပြတ် ရယ်မောတတ်ပေသည်။

အကယ်၍သာ အချိန်မီလွှတ်အောင် ပြေးထွက်နိုင်လျှင် ရယ်မောလွန်း၍ အသက်ပင် သေဆုံးနိုင်ပေသည်။

ငိုသံ။

ငိုသံကြားလိုက်ရလျှင် နားတစ်ခုလုံး မခံနိုင်တော့ဘဲ ကိုအက်သွားမည်လားဟု ခံစားရပြီး အသည်းနှလုံးတုန်ခါ၍ စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ လိုက်၍ငိုတတ်ပေသည်။

ဤသို့ငိုရင်းဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးသွားတတ်ကြပေသည်။

ဤကျိုကုန်းစန်းတောင်သည် အဘယ်ကြောင့် သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ယင်းကဲ့သို့ ထူးဆန်းသည့်ဖြစ်ရပ်များ ပေါ်ထွက်နေပါသနည်း။



၈ မိုးကျော်သူ

ကျွန်ုပ်တို့တောင်၏ အလယ်ပိုင်းတွင် ယောင်ကုန်း
နစ်ချီလေသည်။

အရှေ့လက်ချောင်းကောင်ကုန်းနှင့် အနောက်လက်
ချောင်းကောင်ကုန်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

ထိုတောင်ကုန်းများသည် လက်ချောင်းနှင့်တူနေသဖြင့်
လက်ချောင်းကောင်ကုန်းဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ဤကျွန်းစုတောင်တွင် ကိတ်ဆိတ်ဆိတ်ဆိတ်
အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ပြည့်ခွဲမြောက်သွားပြီ ဖြစ်
သည်။



လပြည့်ည၊

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

အရှေ့ အနောက်လက်ချောင်းကောင်ကုန်းနှစ်ခု၏ လီ
ပေါင်းနှစ်ဆယ့်ငါးလီခန့် ကွာဝေးသောနေရာတွင် လူတစ်ဦး
သည် အထူးဆန်းဆန်း စူးစူးရောက်ရှိလာကြသည်။

မောင်စားသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(၂) ၉

သူတို့၏ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုင်း
သမားများဖြစ်သည်ကို သိနိုင်သည်။

သူတို့၏ဆွတ်ရှားမှုကို အကဲခတ်ကြည့်နိုင်သွင် ထိုလူများ
သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြသည် ဟု ခန့်မှန်း၍
ရနိုင်ပေသည်။

သူတို့သည် အတယ်ကြောင့် ဤနေရာသို့ စူးစူးရောက်ရှိ
လာကြပါသည်။



မှော်စေ့သံသာ သိုင်းကုန်ခွာ(ပ) ❀ ၁၆

“အား...အား...အား”

ငိုသံသည် ဘစ်စကက်တစ်စ ကျယ်လောင်လာလေသည်။

တစ်ခဏကြာသောအခါ ငိုသံနှင့် ယ်သံတို့သည် နေ့
ယှက်ကာ တစ်လှည့်စီ အသားစီးမှ တစ်ဖက် ခုသံကို ဖုံးကွယ်
သွားတတ်ပေသည်။



“ငိုသံနှင့်ရယ်သံ”

လဝန်းသည် ဘိမိတိုက်ကြားမှ ပေါ်ထွက်လာသည်။
ကျိုကုန်းစန်းတောင်တစ်ခုလုံးမှာ ထိန်ထိန်လင်းနေ၏။
မြင့်ကွင်းတစ်ခုလုံးမှာ အေးချမ်းသာယာလှပနေ၏။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရုတ်တရက် ရယ်မောသံများ စတင်ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

ထိုရယ်မောသံသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာ
သည်။

တစ်စကက်တစ်စ တောတောင်တစ်ခုလုံးသို့ ဖဲ့တင်ထပ်
သွားလေသည်။

တိုအချိန်မှာပင် ငိုသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြန်လေသည်။

ထိုငိုသံနှင့်ရယ်သံသည် မည်သည့်နေရာက ပေါ်ထွက်
လာပါသနည်း။

မည်သူက ငိုနေပြီ၊ မည်သူက ရယ်မောနေပါသနည်း။

အကယ်၍သာ အရှေ့လက်ချောင်းနှင့် အနောက်လက်
ချောင်းတောင်ကုန်းဘက်သို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုနေရာ
တွင် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်က ငိုခြင်းနှင့်ရယ်ခြင်း ယှဉ်ပြိုင်
သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။



၁၂ ❀ မိုးကျော်သူ

အရှေ့လက်ချောင်း တောင်ကုန်းတွင် အဘိုးအို တစ်ယောက်က အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ တင်ပျဉ်နေသိင်နေ၏။

အနောက်လက်ချောင်းတောင်ကုန်းတွင်လည်း အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ထိုင်နေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တောင်နှစ်ခုစပ်တွင် နေရာယူသိင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တောင်ကုန်းနှစ်ခု၏ သလယ်တွင် တောင်ပူစာ တစ်ခုရှိသည်။

တောင်ပူစာ၏ နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ဖြူဖွေးသော အရိုးစုများ ပြန့်ကျဲနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တောင်ပူစာ၏ထိပ်ပေါ်တွင် ဝေဠဝေဠတောက်ပနေသော လေးထောင့်ဘူးကလေးတစ်ခု ရှိနေ၏။

ဤဘူးကလေးအား ရရှိနိုင်ရန်အတွက် ထိုအဘိုးအို နှစ်ယောက်က သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ဤနေရာသို့ လာရောက်၍ အစားအား ယှဉ်ပြိုင်စနစ်ဖြင့် ဖြစ်သည်။

မိုးကျော်သူ သိမ်းကုန်သူ (ပ) ❀ ၁၃

အရှေ့လက်ချောင်း တောင်ကုန်းတွင် ထိုင်နေသော အဘိုးအိုမှာ ရယ်မောဝိဇ္ဇာ ရွှေကင်ခေါင်းချုပ် ဖြစ်၏။

အနောက်လက်ချောင်းတောင်ကုန်းပေါ်တွင်မူ အဝိုဝိဇ္ဇာ အိမ်မှော် ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ထိုဝေဠဝေဠကလေး အားရယူနိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ တစ်မူထူးခြားသော အတွင်းအား ယှဉ်ပြိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှေကင်မှော်ကျင်း၏ ထူးခြားသော အတွင်းအားမှ ရယ်မောခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောကသားများက သူ့အားရယ်မောဝိဇ္ဇာဟု အမည်ပေးထားသည်။

အိမ်မှော်ကို အဝိုဝိဇ္ဇာဟု အမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ဤနေရာသို့ လာရောက်ပြီး ထိုဝေဠဝေဠကလေးရယူရန် အတွင်းအားများ ယှဉ်ပြိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု သူတို့သည်သုံးနှစ်တစ်ကြိမ်ယှဉ်ပြိုင်ပွဲရောက်လာပြီ။ ဤနေရာသို့လာပြီး အတွင်းအားကိုယှဉ်ပြိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(ပ) ❀ ၁၅

အတိုးအိနှစ်ယောက် ပြုလုပ်ခဲ့သော ယှဉ်ပြိုင်လှည်း ဤ
အကြိမ်နှင့်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် ခိုခိုမြှိမြှိဖြစ်သည်။

ဘောင်ပူစာတစ်ဝိုက်တွင် ပြန့်ကျဲနေသော အရိုးစုများ
သည် စွန့်စားလိုသော သိုင်းသမားများ၏ ဘေးမှီးမျှားပင်
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတို့သည် အတိုးအိနှစ်
ယောက် ယှဉ်ပြိုင်သောနေရာသို့ မသွားဝံ့တော့တဲ ငါပေါင်း
ဆယ့်ငါးလီအကွာတွင် အခြေအနေကို စောင့်နေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

အခု သူတို့သည် ဝိုသ်နှင့်ရယ်သံများကို သံသလေး
အမီလာလေသည်။

အတိုးအိနှစ်ယောက် စတင်ယှဉ်ပြိုင် နေသည်ဟုလည်း
လည်လိုက်ကြသည်။



“ဟား...ဟား...ဟား”

“အား...အား...အား”

ဝိုသ်နှင့်ရယ်သံများသည် တစ်စထက်တစ်စ ပိုမိုသော
အသံများ ဖြစ်လာသည်။

“ငွေ ရောင် ဘူး က လေး”

အတိုးအိနှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်၍ ရယူလိုသော ငွေရောင်
ဘူးကလေးသည် ဇာနည်ဝါးခန့်အရွယ်မျှသာ ရှိသည်။
ထိုဘူးထဲတွင် မည်သည့်ပစ္စည်း ရှိနေပါသနည်း။
မည်သူကမှ မသိပါ။
သို့သော်....

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးတွင် ထိုငွေဘူးကလေးအတွင်း၌
သိုင်းလောကသားများ အလွန်လိုအပ်သည့် ပစ္စည်း (သို့)
သိုင်းကျမ်းရှိသည်ကို ယုံကြည်ထားကြလေသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သည် သုံးနှစ်တစ်ကြိမ်၌ နေရာသို့
လာရောက် စုဝေးနေကြသည်။

၁၆ ❀ မိုးကျော်သူ

အဝေးတွင် စောင့်မျှော်နေသော အဆင့်မြို့သိုင်းယမားများသည် အဆင့်ပါလာသောဂွမ်းဖြင့် နားများကို ပိတ်ဆို့ထားကြလေသည်။

သူတို့သည် တစ်ဖက်ကရှုံးနိမ့်သွားလျှင် (သို့) နှစ်ယောက်စလုံး ယှဉ်ပြိုင်ရင်း အတွင်းအား ကုန်ခန်းလျှင် တိုင်းသူများကို သွားရောက်လှူရန် အခွင့်ကောင်း စောင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ငိုသံနှင့်ရယ်သံများသည် ကျယ်လောင်စွာ မှတ်ဖြည်းဖြည်း စူးရှသွားလေသည်။

အဆင့်မြို့သိုင်းယမားများသည် ထိနေရာ၌ မနေနိုင်တော့ဘဲ နောက်သို့ တစ်လီခန့် ဆုတ်သွားလေသည်။

သူတို့သည် အတိုးအနိမ့်ယောက်ဖ်အတွင်းအားမှာ ဤမျှအားကောင်းသည်ကို အံ့သြ၍ မဆုံးနိုင်ဘဲ ဖြစ်လာလေသည်။

ပထမနေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

ငိုသံနှင့်ရယ်သံများ ရင်နားခြင်း ဖန်လေးပါး

မော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❀ ၁၇

သို့သော်...

အသံသည် တဖြည်းဖြည်း အားနည်းလာသည်ကို ကြားသော်ဖြစ်သည်။

အတိုးအနိမ့်ယောက်မှာလည်း တစ်နီယံလုံး ချွေးများစွာ ပြီး မျက်နှာများမှာလည်း ဖြူဖပ်ဖြူချော ဖြစ်လာသည်။

အတွင်းအား တဖြည်းဖြည်း ကျလာသည်မှာ သံသယ ဖြစ်ပွယ်မရှိပါ။

သို့သော်...

သူတို့သည် အလျော့မပေးကြပါ။

ကိုယ့်အသံကိုရပ်တန့်လိုက်ပါလျှင် တစ်ဖက်သူ၏ အတွင်းအားမှာ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်ကို ခံစားမည် မဟုတ်လား။

သို့ကြောင့် သူတို့သည် အကြိမ်၍ တောင်းနေကြသည်။

၁၈ ❀ မိုးကျော်သူ

ဒုတိယနေ့၊

ငိုသံရယ်သံများသည် အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ပို၍အားပျော့လာသည်။

တတိယနေ့၊

အသံများသည် ရပ်နားခြင်းမရှိသေးပါ။

သို့သော်....

အသံသည် အားနည်းပြီး ခြင်၏အသံမျှ ကျသွားလေသည်။

သို့သော်....

အသံကား ချွန်ထက်သော သံဆူးတစ်ခုပမာ လည်းကောင်း၊ ထက်မြက်သောဝေးတစ်လက်နှင့် လည်းကောင်း တူနေ၏။

ဇတုတ္ထနေ့၊

လေပြင်းတိုက်ခတ်လာသည်။

မိုးကြီး ပဲပဲခဲခဲရွာသွန်းလာလေသည်။

ရှိရှိသရွေ့အသံများကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

မှော်စေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(ပ) ❀ ၁၉

သို့သော်....

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စတို့သည် လေကြီးမိုးကြီးထဲမှ ၎င်းတို့၏အသံကို သံသ့မျှ ခြားနိုင်ခဲ့သည့်အပြင် ရယ်မောသံက ငိုသံထက် အနည်းငယ်သာနေသည်ကို ခွဲခြားနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူတို့သည် အချင်းချင်း ပြောဆိုလာကြလေသည်။

“စိတစ်ခါတော့ သူတို့ဟာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မယ့် အချိန်တန်ပြီနဲ့တူတယ်”

အခြားလူတစ်ယောက်က....

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီတစ်ခါ ငါတို့ မျှော်ရကျိုးပင်ပြီပေါ့”

သူတို့သည် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာလေသည်။

အသံပျောက်သွားသည်နှင့် သူတို့က တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်သွားရန် ဟန်ပြင်နေကြလေသည်။



အင်္ဂုလိဇ္ဇာ၏မျက်နှာဟစ်ခလုံးမှာ မသွေးရောင်ပဲမီးသော

၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ချွေးနှင့်မိုးရေ ရောထွေးနေ၏။

သူက အသံစီးရနေသော ရယ်မောဝိဇ္ဇာ၏အတွင်းအားကို တောင်ခံထားလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်နေဆဲပင်။



ရယ်မောသံသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ငိုသံများကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

နောက်ထပ်တစ်ခဏအကြာတွင် ငိုသံအစား စူးရှသော အော်သံ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

“အား”

“ရှိမိ”

မိုးခြိမ်းသံသည် ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံးအား တုန်ခါသွားလေသည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❖ ၂၁

အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ၏ အော်သံကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

အင်္ဂါဝိဇ္ဇာက မဟန်နိုင်တော့ဘဲ လဲကျသွားလေသည်။

မိုးရေများသည် တဖြည်းဖြည်းအားနည်းသွားလေသည်။



ရယ်မောဝိဇ္ဇာက အနိုင်ရလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

အနှစ်နှစ်အလလ သူကြိုးစားခဲ့ရသောရလဒ်သည် ယနေ့ သူက ထိုက်ထိုက်တန်တန် အောင်နိုင်ခဲ့ပြီမဟုတ်ပဲ လား။

သူက ဆွေးတစ်ချက်အန်လိုက်ပြီး ကျကျနနပြင်၍ထိုင်ဆိုက်သည်။

အတွင်းအားဖြင့် မိမိရရှိထားသော အသွင်းကန်ရာများကို ကုသပေးနေ၏။

မိုးလေများ ခဲသွားလေပြီ။

သို့သော်....

ကောင်းကင်ပေါ်၌ ညိုမည်းသော ငါးမိတ်များက လွှမ်းမိုးထားသည်။

၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

လင်းက တိမ်ကို ထိုးဖောက်၍ ထွက်မလာနိုင်သော
ကြောင့် ဓမ္မာတစ်ခုလုံးမှာ မှောင်မည်း၍နေ၏။

ရယ်မောဝိဇ္ဇာသည် မလျှပ်မယှက်လဲကျနေသော အဝတ်
ဝိဇ္ဇာအား စိုက်ကြည့်နေမိ၏။

အောင်ပူစာကလေး၏ထိပ်ပေါ်တွင် ငွေရောင်ဘူးကလေး
မှာ အရောင်တောက်ပနေ၏။

ရယ်မောဝိဇ္ဇာသည် လှည်းကလေးအားကြည့်ကာ ကျော
နပ်စွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

နှစ်ရှည်လများ မျှော်လင့်တောင့်တနေသော ငွေဘူး
ကလေးကို သူက ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပြီမဟုတ်ပါလား။

သူက မနေနိုင်တော့ဘဲ ပြုံးလိုက်လေသည်။
ဝမ်းသာလွန်း၍ပြုံးသော အပြုံးမဟုတ်ပါ။

မချီတင်ကပြုံးခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။
ထို့နောက် သူက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

အောင်ပူစာလေးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လေသည်။
ငွေဘူးကလေးကို နှမ်းယူလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခြေသံများ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသည်။
ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။



ရယ်မောဝိဇ္ဇာ ရှောက်မော့ကျင်းသည် ခြေသံများ ကြား
လိုက်ရသဖြင့် မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။

ငွေဘူးကလေးအား နမန်းကတန်း နှမ်းယူလိုက်ပြီး
အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

သူက အပေါ်သို့တက်လာသောအခါ လှည့်ဖို့က သူ၏
သွားလမ်းကိုပိတ်၍ ရပ်နေသည်ကို တွေ့မိသောအခါလေသည်။

ရှောက်မော့ကျင်းက အသံကို ခလေးပင်စွန့်လိုက်
သည်။

အမှောင်ထုကို ဖောက်ထွင်း၍ လူတို့ အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်သည်။

လူ နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိသည်။
အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများဖြစ်သည်။ သူက အကဲခတ်
မိသည်။

သူက စကားမပြောဘဲ ရင်ခနဲ၏။
ထိုလူများကလည်း ကောင်းမပြောဘဲ သူ့ဆီသို့ တဖြည်း
ဖြည်း ချဉ်းကပ်လာကြလေသည်။

ရှောက်မော့ကျင်းသည် ကျန်ရှိသော ငွေဘူးအား မျှော်
ကို စုံစည်း၍ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူတစ်ယောက်၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

၂၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဘာတွေငေးနေကြတာလဲ၊ သူ့ကို ဝိုင်းသတ်ကြမလား”

သူ၏စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ထိုလူများတို့သည်ငြာသံပေး၍ ရှောက်မှော်ကျင်းအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

ရှောက်မှော်ကျင်းကလည်း တညံ့မခံ၊

ကြိုးစား၍ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။



လူနှစ်ဆယ်ခန့်တို့သည် ရှောက်မှော်ကျင်းအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ခါတိုင်းအချိန်ဆိုလျှင် ရှောက်မှော်ကျင်းက သူတို့အား လုံးကို အရေးထားမည် မဟုတ်ပါ။

ယခုမှာမူ သူသည် ခြေကုန်လက်ပန်းကွနေသဖြင့် ဖိတ်ထင်တိုင်း မလုပ်နိုင်ပါ။

သို့တိုင်အောင် သူက သူ့အား တားဆီးထားသောလူသုံးယောက်ကို အလဲတိုက်ခိုက်နိုင်ပြီး ထိုးဖောက်ကာထွက်ပြေးသွားနိုင်ခဲ့လေသည်။



မော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❀ ၂၅

ရှောက်မှော်ကျင်းသည် အားကိုတင်း၍ ရှေ့သို့ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ထိုလူများသည် လဲကျသွားသောသူများကိုပင် လှည့်မကြည့်ကြဘဲ ရှောက်မှော်ကျင်းနောက်သို့ သံသမဲမဲလိုက်သွားကြလေသည်။

သူသည် မှီလမျှအင်အားကို စုံစည်း၍ ပြေးနေရသောကြောင့် ခြေလှမ်းတဖြည်းဖြည်းနှေးလာသည်။

“ငါတော့ သူတို့ကိုလွှတ်အောင် ပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်”

သူက ညည်းညူရင်း ခြေလှမ်းပို၍နှေးလာသည်။

“မဖြစ်ဘူး၊ ငါနှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ခွဲရင်းပြီးကြီးစားခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့လက်ထဲ မရောက်စေဘူး”

ရှောက်မှော်ကျင်းသည် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အားပေးရင်း ပြေးလှမ်း အနည်းငယ် လျင်မြန်လာလေသည်။

ရွှေသို့ အနည်းငယ်ရောက်သောမိသောအခါ တောအုပ်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက စဉ်းစားခြင်းပင်မပြုတော့ဘဲ တောအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။



၂၆ မိုးကျော်သူ

ရှောက်မော်ကျင်းသည် တောအုပ်ထဲသို့ တွင်းဝင်လိုက်ပြီး ချစ်ပင်တစ်ပင်နောက်ကွယ်သို့ ဝင်ရောက်ပုန်းကွယ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တနည်းငယ်အမောပြောနေ၏။

လူက လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီး တောအုပ်အခြေကနေတို အောက်ခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ပျံ့နှံ့ခါးတစ်ချက်ခန့်အကွာ သစ်ပင်တစ်ပင်တောကွက်တွင် လူငယ်တစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရုပ်ရည်မှာ ယောက်ျားပီသပြီး သန့်ပြန့်သော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူက ခေါင်းမော၍ သစ်ပင်များကြားမှ မြင်တွေ့ရသော ကောင်းကင်အား မော့ကြည့်နေ၏။

လူ၏မျက်နှာသည် မည်သည့်အရာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ဟန်မူရာများ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

ရှောက်မော်ကျင်းက စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါက်လာသည်။

လူငယ်ဆံသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

လူငယ်အနီးသို့ရောက်ကုန်မှ ခလုတ်တိုက်ပြီး သေကျသွားလေသည်။

လူငယ်က သူ့အား တွေ့လိုက်သည်။

မော်တေးသံသာ သိုင်းကွေ့ချာ(ပ) ၂၇

ပြီးနောက် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်မြဲ ကြည့်နေလေသည်။

ရှောက်မော်ကျင်းက မေးလိုက်သည်။

“မင်းက လူကိုစောင့်နေတာလား”

လူငယ်က အဖြေလည်းမပေး၊ လှည့်၍ မကြည့်ပါ။

ရှောက်မော်ကျင်းက ထပ်မံမေးလိုက်သည်။

“ဒီမှာလူငယ်၊ ဝါမေးနေတယ်လေ”

လူငယ်သည် မကြားလိုက်သည့်အား ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ဟန်မူရာကြည့်နေ၏။

ရှောက်မော်ကျင်းက မျက်မှောက်ကြည့်သွားသည်။

“ဒီမှာလူငယ်၊ မင်းအုန်းနေလို့လား”

ထိုအခါမှ လူငယ်က သူ့အားကြည့်လိုက်သည်။

“ကျုပ် မအပါဘူးဗျာ”

ထိုအချိန်မှာပင် ခြေသံများ တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

မွှေးတေးသံသာ သိုင်းကွန်ဇွန် (၁) ❀ ၂၉

လူငယ်က သူ့အား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

ရှောက်မွှေးကျင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဒီဘူးကလေးကို သိမ်းပေးစမ်းပါ၊ ငါ့အတွင်းကျုပ် ပြန်လာယူမယ်”

လူငယ် ချင့်ချိန်စဉ်းစားနေ၏။

ရှောက်မွှေးကျင်းက....

“တကယ်လို့များ သုံးရက်အတွင်းမှာ ပြန်လာမယူရင် ငါ့အပြုလို့မှတ်၊ ဒီဘူးကလေးကို မင်းကို အပိုင်ပေးလိုက်ပါ”

“ထူးဆန်းသော လူငယ်”



ခြေသံများ နီးသထက်နီးလာ၏။
ရှောက်မွှေးကျင်းသည် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားလေသည်။

ရုတ်တရက်....

အမဲတူးတစ်ခုသည် သူ၏ဦးခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာ၏။
သူက မဆိုင်းမတွတ် အိတ်ထဲမှ ငွေဘူးကလေးကို နှိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

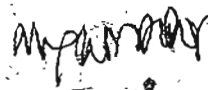
လူငယ်အား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“အဲဒီဘူးကလေးကို မင်း ခဏလေး သိမ်းပေးစမ်းပါ”

ရှောက်မွှေးကျင်းကပြောရင်း ငွေဘူးကလေးကို လူငယ်၏ လက်ထဲသို့ အတင်းထည့်ပေးလိုက်သည်။

သူကပြောပြီး နောက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ထိုနောက် ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားလေသည်။

လူငယ်က သူ့အား ကြောင်ချုံကြည့်ရင်း ကုန်ရစ်ခဲ့လေသည်။



“လူတစ်စု”

ရှောက်မောင်ကျင်း ထွက်ခွာသွားပြီး မကြာခဏလောက် လူတစ်စုသည် ပြေးလွှားဆောက်ရှိလာကြသည်။

လူငယ်က နေ့စဉ်ကလေးကို အိတ်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။

ထိုလူစုသည် လူငယ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါ ခြေလှမ်းချပ်တန်သွားကြလေသည်။

အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိသော လူတစ်ယောက်က လူငယ်အား မေးလိုက်လေသည်။

“ဒီအနားမှာ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားတာကို မြင်တွေ့လိုက်လား”

လူငယ်က ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။
“ထိုလူက...”

“မင်းက ဘာဖြစ်လို့ မခံဖြစ်တာလဲ၊ ဆွဲအ၊ နေလိုလား”

လူငယ်က အေးတိအေးစက်ဖြင့်....

“ကျုပ်က ဆွဲအ၊ တွဲလူမဟုတ်ဘူး”

အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ကြားဝင်ဖြေဆိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် မေးနေတာ ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ”

လူငယ်က ပါးစပ်ပိတ်ထားပြန်လေသည်။

အဘိုးအိုက ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်လာသည်။

သူ၏ လက်ဝါးတစ်ဖက်သည် လူငယ်၏ ရှေ့သို့ ရိုက်ချလိုက်ရင်း....

“မေးတာကိုမဖြေရင် မှတ်ထား”

“ဝုန်း....”

လူငယ်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်လှည့်လည်သို့ လှည့်စဉ်သွားလေသည်။

လူငယ်သည် သွေးများအန်ထုတ်ရင်း ဒေါသထွက်နေလုံးဝ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ပါ။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရောင်ဖြစ်သွားလေ၏။

ပါးစပ်မှ သွေးများသည် မြေပေါ်သို့ စီးဆင်းကျလာပြီး ခြေရေနှင့်အတူ စီးဆင်းပါသွားလေသည်။

၃၂ ❀ မိုးကျော်သူ

လူငယ်သည် မလှုပ်မယှက် လဲလျောင်းနေသော်လည်း
သဘိကားရှိသေး၏။

သူ့အား တိုက်ခိုက်လိုက်သော အဘိုးအို၏ ကြမ်းတမ်း
သော အသံကိုလည်း ကြားနိုင်လေသည်။

“ဒီသူငယ်လေးက သိုင်းပညာ လုံးဝမတတ်ဘဲကိုး”

သူက ရယ်မောရင်း စကားဆက်လိုက်သည်။

“သူ သိုင်းပညာတတ်မယ်ထင်လို့ ငါက သက်လွန်သွား
တာ၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ”

လူငယ်သည် ခံပြင်းလွန်း၍ အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ထား၏။

မျက်လုံးအစုံမှာ မီးတောက်မီးလျှံ ထွက်မည့်အလား နီရဲ
နေ၏။

အဘိုးအိုအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအဘိုးအို၏ ဘယ်ဘက် နဖူးပေါ်၌ အမာရွတ်တစ်ခု
ရှိနေသည်ကို သူက မှတ်သားထားလိုက်လေသည်။

လူငယ်၏ ရင်ထဲမှ တောက်လောင်နေသော ဒေါသမီး
သည် ပို၍ပို၍ ကြီးထွားလာသည်။

ထို့နောက် အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ။

ခေါသများ တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်းကျသွားသည်။

မေွာ်ဘေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(ပ) ❀ ၃၃

ရင်ထဲကွင်း နာကြည်းသော ခံစားမှုများ ခံစားလာရ၏။
မိုးတဖွဲ့ဖွဲ့ ရွာလာလေသည်။

သူ၏မျက်ဝန်းအစုံသည် ချုပ်ထိန်း၍မနေနိုင်သောမျက်ရည်
များ တသွင်သွင် စီးဆင်းလာသည်။

မိုးရေနှင့် မျက်ရည်များ ရောယှက်ကာ ဖုံးဆင်းသွား
သည်။



ထိုလူစုများသည် ထွက်ခွာကွယ်ပျောက်သွားသည်။

ဤနေရာတွင် ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ မှောင်မည်းလျက် နေသေး၏။

ဤနေရာတွင် အပြစ်မဲ့သော လူငယ်တစ်ယောက် မြေ
ပေါ်၌ မလှုပ်မယှက် လဲလျောင်းနေသည်ကိုသာ မြင်တွေ့
ရသည်။



၃၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဂျိန်း”

မိုးခြင်းသံသည် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးအား တုန်ခါ
သွားစေသည်။

လျှပ်စီးတစ်ချက်လက်သွားသည်။

အမောင်ထွားဖို့ခွဲကာ မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးကို တဖက်
မြင်စေတတ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

မိုးရေများသည် တဖွဲဖွဲရွာနေဆဲပင်။

မိုးရေထဲ၌ လဲလျောင်းနေသော လူငယ်သည် မိုးရေ၏
ခွက်ခတ်မှုကြောင့် မျက်လုံးကိုပင် မဖွင့်နိုင်။

သူ၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဤကဲ့သို့အဖြစ်မျိုးအကြိမ်
ကြိမ် ခံစားခဲ့ဖူးသည်။

သူ၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း ရင်နှင့်ဖွယ်ရာအဖြစ်
မျှားနှင့်လည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤလူငယ်သည် ယခုကဲ့သို့ ထူးဆန်းသော
စိတ်ဓာတ်ရှိသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာရလေသည်။

ယခုလည်း မိမိနှင့်လုံးဝရန်ငြိုးမရှိသောလူတစ်ယောက်က
မိမိအား ခံကြောင်းပဲ ရက်ရွက်ရွက်စက်စက်တိုက်ခိုက်သွားသည်
မဟုတ်ပါ။

ခေါ်သံထွက်သောစိတ်၊ ခံပြင်းသောစိတ်များ ရောယှက်
ကာ သူ့ရင်ထဲတွင် လက်စားချေလိုသောစိတ်များ၊ အဖွား
ဖွား ပေါ်ပေါက်လာသေးသည်။

မောဒ်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(ပ) ❀ ၃၅

သူက ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်းရင်း စဉ်းစားနေ၏။

“လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တို့ဟာ တာများ ကွာခြားနေလို့လဲ”

ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ၊ ကြေကွဲဖွယ်ရာ၊ ရှုံ့မုန်းဖွယ်ရာ ပြည့်သွား
နေသော အတိတ်ကို ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

သူ၏ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှလေ။ အဖြစ်အပျက်
များသည် ခွန်ထက်သော ဓားတစ်လက်ပမာ သူ၏အသွား
နှလုံးအားထိုးစိုက်ထားသည်ဟု သူ ခံစားနေရသည်။

သွေးများ။

နီရဲသော သွေးများကို သူက ပြန်လည်မြင်ယောင်လာ
လေသည်။

ထိရင်းနှီးပြီး ယုယကြင်နာသော အသံများသည် သူ၏
အားထဲ၌ ပြန်လည်ကြွားယောင်လာလေသည်။

“သားလေးရယ်၊ လက်တွေ့ဘဝကို ရဲရဲတင်းတင်း ခင်ဆင်
နပ်ပါ။ လူ့ဘဝဟာ ကြေးမုံတံခွန်တူပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အားမယေပဲနဲ့၊ စိတ်မချော့ပါနဲ့၊ တကယ်လို့များ သား
လေးက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်မရှိသေးဘူးဆိုရင် ဘယ်တော့မှ သား
လုပ်ပဲနဲ့ သားလေး၊ မနိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ဘယ်တော့မှ
လုပ်နဲ့၊ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ မဆင်မခြင် လုပ်ခဲ့ရင် ကိုယ့်ပဲ
ပင်နာမယ်၊ အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်တယ် သားလေးရယ်၊ သတ္တိ
ရှိ ရဲရဲရင့်ရင့် ကိုယ့်အသက်ကိုရှင်သန်နေနိုင်အောင် ကြိုးစား

၃၆ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဟဲ့ ငါ့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုလုံးဟာ မင်းအပေါ်မှာ
စတင်တယ်ဆိုတာ မြဲမြံမှတ်ထားပါ။”

ထိုယုယကြင်နာသော အသံသည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ
သွန်နားထဲမှာ ကြားယောင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု သူက ထင်မိကြားရယောင်လာပြန်သည်။

“ဂျိမ်း”

မိုးခြိမ်းသံသည် ဘောတောဇ်တစ်ခုလုံးသို့ တုန်ခါသွား
စေသည်။

လျှပ်စီးတစ်ချက် လက်လိုက်ပြန်သည်။

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး ဝီဒီပြင်ပြင် ထင်ပေါ်လာသည်။

လူငယ်ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေ၏။

လှုပ်ရှားခြင်း လုံးဝမပြုဘဲ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်း
သည်။

မျှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ (ပ) ❀ ၃၇

သူက ယခုကဲ့သို့ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေခြင်းမှာ
အလိုရှိ မဟုတ်ပါ။

သူ့တွင် ထထိုင်နိုင်သော အင်အားပင်မရှိတော့သော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ အေးစက်သော မိုးသီးခိုးပေါက်များ သူ့
အပေါ် ကျရောက်ခြင်းမရှိလျှင် သူ့အဖို့ ငယ်တိရစ္ဆာန်မည်
မဟုတ်ပါ။

ထိုအချိန်မှာပင် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည့်ကို
သူကကြားလိုက်ရလေသည်။

“ဟင်...”

“ဟင်...”

မိန်းကလေးတစ်ယောက် လဲလျောင်းနေသော လူငယ်
အနီးသို့ လျှောက်လာမိသောအခါ ခြေလှမ်း လှုံ့ခနဲရင်တန့်
သွားပြီး ယင်းကဲ့သို့ အသံထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

၃၀ မိုးကျော်သူ

ထိုမိန်းကလေးသည် အသက် ၁၂ ဆယ့်ခုနစ်-ဆယ့်ရှစ်နှစ်ခန့် မှသာ ရှိသေး၏။

ရုပ်ရည်ချောမောပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုးအဆစ် အလွန်ပြေပြစ်သော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေသော လူဝတ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

လူငယ်အား ရပ်ကြည့်မိလေသည်။

လူငယ်က မျက်လုံးဖွင့်ပြီး သူမအား ပြန်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မျက်လုံး ပြန်လည်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် လူငယ်အား တစ်ခဏကြာ အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ပြီး မေးလိုက်လေသည်။

“ဟေ့...ရှင် ဘာလို့ ဒီမှာထဲလျောင်းနေရတာလဲ”

လူငယ်က မီးစင်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

“ရှင် ဝက်ရာရနေသလား”

လူငယ်က အဖြေမပေးပါ။

သူ၏အဝတ်လျှောက်လုံးတူင် မိန်းမဆိုလျှင် အလွန်ရှုံ့မုန်း ခဲ့သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ၃၁

အထူးသဖြင့် တစ်ချိန်တုန်းက သူ၏ချစ်သူကို ဖြစ်သေးသည်။

ထုက ထိုအကြောင်းကို ပြန်လည်သတိရလာသည်နှင့် ခပ်ထဲတွင် အလွန်ခံစားလာမိလေသည်။

သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက စူးအား အတန်ကြာခိုက်ကြည့်ပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရလာသည်။

သူမ၏ လှပသော မျက်ဝန်းအစုံသည် လူငယ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် စသည်တို့ကို အတန်ကြာ အကဲခတ် ခိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူမက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ရှင်မှာ အလွန်ပြင်းထန်တဲ့ အကွင်းခက်ရာ ထောင်းလား၊ နောက်ပြီး ရှင်ဟာ သိုင်းပညာလုံးဝမတတ်ဘူးဆိုတာလဲ တွေ့ရှိရပါတယ်”

လူငယ်က မျက်လုံးကို ပြန်မှိတ်ထားလိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည် အတွင်းအိတ်ထဲမှ ကြေးဘူးတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

အဖုံးဖွင့်၍ ရှိသော ဆေးလုံးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

သုမက ဆေးလုံးကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။
 “ဒီဆေးလုံးကို သောက်လိုက်ပါ။ တစ်ခဏကြာရင်ခဏ်ရာ
 ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်”
 လူငယ်က မျက်လုံးဖွင့်လိုက်သည်။
 မိန်းကလေးအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။
 အဖြေမပေးဘဲ ပါးစပ်ပိတ်မြဲ ပိတ်ထားသည်။
 မိန်းကလေးက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်သည်။
 ထို့နောက် ဆေးလုံးကို လူငယ်၏ပါးစပ်ထဲသို့ထည့်ရန်
 မှန်ပြစ်လိုက်သည်။
 လူငယ်က ပါးစပ်ကိုစေ့စေ့ပိတ်ထားသည်။
 သူသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ကျေးဇူးကို လုံးဝ
 လက်မခံလိုပါ။
 သူက မိန်းကလေးဆိုလျှင် အလွန်မုန်းနေသဖြင့် ထိုမိန်း
 ကလေး၏ခဏ်ရာကို သူကလုံးဝလက်မခံဘဲ အသေသခံ
 မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။
 မိန်းကလေးက လူငယ်မှာ ဆေးတိုက်ကျွေးသည်ကို လက်
 မခံမှန်း တွေ့ရသဖြင့် အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားသည်။
 “ကျွန်မက စေတနာနဲ့ ရှင့်ကို ဆေးတိုက်ကျွေးတာ နဲ့
 အသက်တို့ စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ကယ်ချင်လို့ပါ။ ရှင့်က ဘာ
 ကြောင့် လက်မခံတာလဲ။ ဒီလိုပဲ အသေခံချင်လို့လား။”

မိန်းကလေး၏ စကားလုံးများသည် လူငယ်၏ဦးခေါင်း
 ထဲသို့ မိုးကြိုးမစ်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရလေသည်။
 သူသည် သူ၏တာဝန်ကို ပြန်လည်သတိရလာသည်။
 “ဝါသေလို့မဖြစ်ဘူး။ ဝါမှာကြီးလေးဘဲ ဘာဝန်တစ်ခု
 မရှိနုတယ်”
 သူက ယင်းသို့သတိရလာပြီး ပါးစပ်ကပေး ပိတ်သည်။
 မိန်းကလေးက သူ၏ပါးစပ်ထဲသို့ ဆေးလုံး ချည့်ပေးလိုက်
 သည်။
 ဆေးလုံးသည် ပါးစပ်ထဲရောက်သည်နှင့်အညီ ပျော်လွှား
 လေသည်။
 မွေးကြိုင်သော အနံ့အသက်နှင့်အတူ ခမ်းဗိုက်ထဲသို့
 ပျော်ဆင်းသွားလေသည်။
 သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ခံစားနေရသော ဝေဒနာများ
 တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာသည်ကို သူကခံစားရလေသည်။
 တစ်ခဏကြာလာသောအခါ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
 အားအင်များ ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးလာသည်ကိုလည်း ခံစားလာ
 မိလေသည်။
 သူက ထထိုင်လိုက်သည်။
 ထို့နောက် မှတ်တတ်ရပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

၄၂ ဇိုးကျော်သူ

သူသည် စိတ်ထဲတွင်ထည့်ထားသော ငွေဘူးကလေးကို စမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြုံးယောင်သမီးလာသည်။

မိန်းကလေးသည် လူငယ်မှာ ရှင်ရှင်လန်းလန်း ဖြစ်လေ၊ ဆည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပြုံးမိလာသည်။

“ရှင်ကြည့်ရတာ သိုင်းပညာတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာကြောင့် ဂျာမျှားနဲ့ရန်ဖြစ်တာလဲ”

လူငယ်က ခပ်ပေါ့ပေါ့လေး ပြုံးပြလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကို ကျေးဇူးတင်စကားလည်း မပြောပါ။

မိန်းကလေးမေးသည့် စကားကိုလည်း အနုစုပေးပါ။

မိန်းကလေးသည် လူငယ် အဖြေမေးသည်ကို တွေ့ရှိရသောအခါ အနည်းငယ် ရှက်မိလာသည်။

ထို့ကြောင့် သူမက ဆက်မရေးဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

လူငယ်မှာမူ မိမိအား ငွေဘူးကလေး ပေးခဲ့သော အဘိုးအိုအား ပြန်လည်သတိရလာသည်။

ထိုအဘိုးအိုသည် မည်သူဖြစ်ပါလနည်း။

၄၃ မောင်တေ့-သံသာ သိုင်းကုန်ချော(ပ)

သူက အဘယ်ကြောင့် ထိုငွေဘူးကလေးကို ပေးသွားရပါလနည်း။

ဤငွေဘူးကလေးထဲ၌ မည်သည့် ပစ္စည်းများ ရှိနေပါလနည်း။



“တိုက်ပွဲ”

လူငယ်သည် ငွေဘူးကလေး ပေးခဲ့သော အဘိုးအို၏ အကြောင်းကို စဉ်းစားနေစဉ် ရုတ်တရက် အော်ဟစ်သံများ ဆူဆူညီညီ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ မိန်းကလေးသည် လူငယ်က သူမအား ဂရုမစိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

“ခဏနေပါဦး ခင်ဗျာ”

လူငယ်က ရုတ်တရက် ဟန့်တားလိုက်သည်။ မိန်းကလေးက လှမ်းနေသောခြေလှမ်း ရပ်တန့်လိုက်၏။ လူငယ်အား လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
“ဘာပြောမလို့လဲ”

သူမက အသံပြတ်မြတ်ဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

လူငယ်က....

“ခင်ဗျား သိုင်းပညာတတ်တယ်နော်”

မိန်းကလေးက....

“နည်းနည်းပါးပါး”

လူငယ်က ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။

သို့ နောက် ခေါင်းမော့၍....

“ခနဲတုန်းက အော်ဟစ်သံတွေကို ကြားလိုက်ရတယ်၊ ရန်ဖြစ်နေသလားမသိဘူး”

မိန်းကလေးက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ဘယ်”

လူငယ်က စကားမပြောတော့ဘဲ အံ့ဩလို့ ထွက်ပေါ်လာရာနေရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။



“ဟား.....ဟား.....ဟား”

ရယ်မောနေသော အသံများ။

“ယား...ယီး...အား”

မာန်ဝင်္ဂလောအသံများ။

အော်ဟစ်သောအသံများနှင့်ရောယှက်၍ ဆူညံစွာ လွှတ်ပေါ်နေ၏။

လူငယ်သည် အသံထွက်ပေါ်ရာသို့ သွောက်သွားရင်း ဤသို့ စဉ်းစားတွေးတောနေသည်။

“ရန်ဖြစ်နေကြတဲ့ လူတွေထဲမှာ ငါ့ကို ငွေဘူးကလေး အပ်စွဲတဲ့ အတိုးငွေ ပါနေသလားမသိဘူး”

သူ့က ခြေလှမ်းမချပ်ဘဲ ဆက်လက်သွောက်သွားရင်း...

“ဒီအတိုးကြီး ဟုတ်တယ်ဆိုရင် ငွေဘူးကလေး ပြန်ပေးရမယ်၊ ဒီငွေဘူးကလေးကြောင့် ငါ့ကံကောင်းလှမယ်လေ”

မိန်းကလေးသည် ကန်ဇောကြောချပ်၍ လူငယ်အား ကြည့်နေ၏။

သူမသည် ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိလေသည်။

“ဒီလူက သိုင်းပညာဆရာတစ်ယောက် သူ့များရန်ဖြစ်တဲ့ကြား တဲရောက်သွားရင် သက်သက်မဲ့ အသက်သေသွားပါဦးမယ်”

သူမသည် ထိုလူငယ်မှာ သိုင်းပညာမတတ်မှန်း သိသားသဖြင့် အသက်တစ်ချောင်း ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်ကို စိုးရိမ်မိသောကြောင့် သူမက နောက်မှ လိုက်သွားရလေသည်။



တစ်ခဏအကြာတွင် လူငယ်သည် တိုက်ခိုက်နေသော ထူတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်သွားလေသည်။

သုတ်သားသွယ်အတိုင်း သူ့အား ငွေဘူးကလေး ပေးသွားသော အတိုးအိမ်နှင့် လူငယ်ယောက်ျားသည် ပြင်းပြင်းဆန်ဆန်တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်လေသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

အတိုးအိမ်က ရယ်နေသောလည်း အသံသာ အင်အားချသွန်းနေ၏။

သူ၏ ပါးစပ်ထဲမှလည်း သွေးများ ဝါးဆင်းကျနေ၏။

လူငယ်သည် လူအများစုက အတိုးအိမ်ထဲသောက်အား ဤကဲ့သို့ အနိုင်ကျင့်ပြီး တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အလွန်ခံပြင်းလွန်း၍ မျက်လုံးများပင် ပြူးကျယ်လာသည်။

သို့သော်...

သူ့မှာ သိုင်းပညာလည်း မတတ်။

ကိုယ့်အသက်ကိုပင် သူ့စိမ်းတရံဆံမိန်းကလေးက ကယ်တင်ခြင်းခံလိုက်ရသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အသက်မသေဘဲ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် သူက ခံပြင်းစွာ ရပ်ကြည့်နေသည်မှလွဲ၍ အတိုးအိမ်အား ခြည့်သို့မျှ ကူညီပေးနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

၄၈ မိုးကျော်သူ

ထိုအချိန်မှာပင် မိန်းကလေးက သူ့ အနီးတွင်ရင်လိုက်ပြီး
တိုက်ပွဲကို လှမ်းကြည့်နေ၏။

လူငယ်က သူမဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်ကို အကူအညီ ပေးနိုင်လားဗျာ”

သူက လွတ်ခနဲ မိန်းကလေးထံမှ အကူအညီတောင်းလိုက်
သည်။

မိန်းကလေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ရပါတယ်၊ ဘာအကူအညီပေးချမှလဲ”

လူငယ်က....

“ဟိုမှာ အဘိုးအိုတစ်ယောက်တည်းကို ဝိုင်းတိုက်ခိုက်
နေကြတဲ့ လူတွေကို မောင်းထုတ်ပေးပါလားဗျာ”

“လူ စုံတက် ရဲ့”

မိန်းကလေးသည် အနည်းငယ်ခွင့်ချိန်ပြီးစားလိုက်လေ
သည်။

အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ။

သူမသည် ထိုတစ်မူထူးခြားသောလူငယ်၏ မောင်းခံမှုကို
ရှင်းပယ်နိုင်တဲ့ ဖြစ်လာသည်။

သူမက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည့်။

“ကောင်းပြီခင်”

စကားဆုံးသွားသည်နှင့် သူမကလျင်မြန်စွာလိုက်လေသည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျံလွှားတစ်ကောင်ပင်ပဲ ပေါ်ပါး
နွားဖြင့် လေထဲ၌ပျံဝဲကာတိုက်ခိုက်နေသောလူ့စုထဲသို့ရောက်ရှိ
သွားသည်။



၅၀  မိုးကျော်သူ

သူမသည် ရှောက်မော်ကျင်းရှေ့၌ ခြေချလိုက်သည်။
“အားလုံး ရင်လိုက်”

သူမ၏ အသံသည် ကျယ်လောင်သည်ဟုတ်ပါ။

ဆိုသော်...

အလွန်ဩဇာညောင်းသော အသံဖြစ်နေသဖြင့် တိုက်ခိုက်
နေကြသော လူအားလုံးတို့သည် အလိုလို တိုက်ခိုက်ရာမှ
ရပ်တန့်သွားကြလေသည်။

ရှောက်မော်ကျင်းသည် မိမိဘက်သို့ လာရောက် အကူ
အညီပေးသည့် မိန်းကလေးအား ခြင်္သေ့ ဖိုက်ရသောအခါ
မချီပြီးပြီမိလေသည်။

သူ၏ တစ်သက်တာတွင် မည်သူ့ ဆီကိုမျှ အကူအညီ
မတောင်းခဲ့ပါ။

ယခုမှာမူ သူက ခုကွရောက်မည့်ဆဲတွင် ကူညီမည့်သူ
တစ်ယောက် ရောက်ရှိ ဗာသည်ကိုတွေ့ရှိရသဖြင့် ဝမ်းမသာ
နိုင်ဘဲ ဝမ်းနည်း၍ မဆုံးတော့ပါ။

မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရှောက်မော်ကျင်း
အား ခင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် လူအားလုံးကို ဝေကြည့်
မျှက်သည်။

သူမက လျော့ချိုးပြီးလိုက်လေသည်။

မှော်စားသံသာသိုင်းကွန်ချာ (ပ) 

“ရှင်တို့ လူစုံတက်စုံနဲ့ အဘိုးတို့တစ်ယောက်ကိုငိုင်းပြီး
နိုင်ကျင့်တာကိုတွေ့ရလို့ ကျွန်မဖြင့် အံ့သြတဲ့ အခုံးပါဦး”

ထိုလူများ၏ မျက်နှာများပေါ်တွင် ရေခဲအောင်လှမ်းရှိုး
စာလေသည်။

သူတို့၏မျက်လုံးများသည်ခေါသကြီးစွာဖြင့် မိန်းကလေး
အား စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

မိန်းကလေးက လုံးဝမမူပါ။

“ရှင်တို့ အခုလို အပြုအမူမျိုးကို သိုင်းလောကသားများ
ကြားသိသွားရင် ဘယ်လောက်လှောင်ပြောင်ကြမလဲဆို
တာ သတိမရသေးရဲ့လား”

ထိုလူအားလုံးတို့သည် မိန်းကလေး ရောက်ရှိလာသည်ကို
သွေမြင်လိုက်ရသည်နှင့် သူတို့၏အကြံအစည်မှာ အနှောင့်
ယှက် ဖြစ်လာမည်ကို ကောင်းစွာသမ္မာတပေါင်းထားကြ
သည်။

ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့ခြေလှမ်းသွင်းခန့် လှမ်း
အံ့လေသည်။

အသက် ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိသော အဘိုးတို့တစ်ယောက်
သည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အရိုးပေါ် ဂရေဖုံးသားသည့်
အား ပီနီလူ့၍နေ၏။

၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သူက မိန်းကလေးအား လက်ညှိုးထိုး၍ မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“သက်ခြွေလိပ်ပြာ၊ မင်းက ဘာကိစ္စနဲ့ဝင်ပြီး နောင်ယွက်ရတာလဲ”

ထိုမိန်းကလေး၏အမည်ကို အများက ‘သက်ခြွေလိပ်ပြာ’ ဟု သိထားကြလေသည်။

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

“ဦးတို့က လူအများစုနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဝိုင်းပြီးတိုက်ခိုက်တာ ကြည့်မရလို့ပေါ့ရှင်”

အဘိုးအိုက ရှောက်မှော်ကျင်းအား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“သူ့ အဖေ့သုလဲဆိုတာ မင်းသိသလား”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

“ဒီမှာ ဖုတ်ကောင်လူသား၊ သူဟာ အဘရှောက်မှော်ကျင်းဆိုတာ ကျွန်မက မသိဘဲနေပါ့မလား”

ဖုတ်ကောင်လူသားက....

“ကျုပ်တို့က ဘာကြောင့် သူ့ကိုဝိုင်းတိုက်နေကြတယ်ဆိုတာကေတ သိလား”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

မှော်ကေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❖ ၅၃

“သိသားပဲ”

ထိုအချိန် ခန္ဓာကိုယ်ထူးကျဉ်းသော လူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့တိုးလာလေသည်။

“ဒီမှာ သက်ခြွေလိပ်ပြာ၊ ငါတို့ကိစ္စ ဝင်ရောက်ရင်ကောင်းမယ်လို့ ကျုပ်သတိပေးချင်တယ်”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ပြုံးလိုက်လေသည်။

“ကျွန်မကို ခြိမ်းခြောက်တာလား၊ လက်သီးပျံ့လာကြီးရဲ့”

လက်သီးပျံ့ ဗလကြီး၏နောက်မှ လူတစ်ယောက် ရှေ့သို့တိုးလာလေသည်။

သူက သက်ခြွေလိပ်ပြာအား လေသံပျော့ပျောင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“သက်ခြွေလိပ်ပြာ၊ ကျုပ်က စေတနာနဲ့ပြောလိုက်မယ်၊ ဒီကိစ္စကို ဘာမှဝင်မရှုပ်ပါနဲ့၊ နို့ မဟုတ်ရင်”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ခါးထောက်လိုက်သည်။

“ဂူတန်ဂိုဏ်းက ဓားတစ်လက်ကိုး၊ အပြောအဆိုကတော့ ယဉ်ကျေးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို ခြိမ်းခြောက်နေတယ်ဆိုတာ နားလည်ပါတယ်”

သူမက ကျန်လူများအားလုံးကို အေးစိမ့်ယောမုတ်လုံးဖြင့် ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်တို့အားလုံးကို ကျွန်မသိတယ်”

သူက မွဲပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး ထိုလူများအား တစ်ယောက်ချင်း လက်ညှိုးထိုး၍...

“ဟောဒီ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကတော့ ချွေလိုင်တောင်တော်လှီးနှစ်ယော်”

သူမသည်နောက်ထပ်တစ်ယောက်အား လက်ညှိုးထိုး၍

“ဒဟဒီဗိုလ်က ချန်ပင်လယ်က ခားဝိဇ္ဇာ”

သူမက ထိုလူ၏နံ့အား တွင် ရပ်နေသူအား...

“ဆူကတော့ တောင်ပင်လယ်သိုင်းသမားပါ”

သူမက စကားဆက်လိုက်သည်။

“သူ့ဘေးက ရပ်နေတဲ့လူက ထုပ်တန်းပေါ်ကစောပြီးခော့...”

သူမက ဆက်၍ ကျန်တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည်။

“ထန်းစန်းနဂါးလဲ ပါလာသေးတယ်ကိုး”

သူမက ခေါင်းခါယမ်း၍ ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကဲ...ကျွန်မရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်”

သူမက စကားကိုရပ်တန့်လိုက်သည်။

လူမ၏မျက်စိနန်းအစုံသည် ထိုလူများ၏မျက်နှာကိုတစ်ဦးစီစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

လူမ၏မျက်လုံးအကြည့်သည် အေးဒီမိုပို ရက်စက်သည့် အရိပ်အငွေ့ကို အလိုလိုခံစားမိကြသည်။

သက်ခြွေလိပ်ပြာက လေသံကိုမြှင့်လိုက်သည်။

“ကျွန်မ ရှင်းရှင်းပဲ သတိပေးလိုက်မယ်၊ အာခရော့ မွှော်ကျင်းဆီက ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ဝယ်သွားမှ ပျော်စိတ်မကူးနဲ့၊ အားလုံးပဲ ဒီကထွက်သွားပါလို့”

သိုင်းသမားများတို့သည် သက်ခြွေလိပ်ပြာ၏ အကြောင်းကိုသိရှိထားကြသော်လည်း ကိုယ့်စကားအများစုဖြစ်သောကြောင့် သူတို့က လက်လျှော့ကြမည် ဟုတပ်ပါ။

ထိုအချိန်တွင် လူငယ်ကလည်း သိုင်းသမားကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

လက်သီးပျဉ်းလဲကြီး၏ ဘယ်ဘက်နားပေါ်၌ အမာရွတ်နှိပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်သွားလေသည်။

လူသည် ခေါ်သံကြီးစွာဖြင့် ထိုလူအား စိန်းစိန်းကြည့်နေ၏။

သိုင်းသမားများတို့သည် သက်ခြွေလိပ်ပြာနှင့် ရပ်ဆိုင်နေဆန္ဒမရှိကြပါ။

၅၆ ❀ မိုးကျော်သူ

အကြောင်းမှာ သက်ခြွေလိပ်ပြာ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်
တတ်သည့် တိုက်ခိုက်မှုကို ကောင်းစွာ ကြားသိထားသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် တိုက်ခိုက်ရန် သင့်မသင့် အချင်း
ချင်း အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။



သိုင်းသမားများမှာ လှုပ်ရှားခြင်း မပြုသေးပါ။

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ကြွေဘူးကလေးထုတ်လိုက်ပြီး ဆေး
လုံးတစ်လုံး နှိုက်ယူပြီး ရှောက်မှော်ကျင်း လက်ထဲသို့ ထည့်
လိုက်သည်။

“အဘ....ဒီဆေးလုံးသောက်ထားပါ”

ရှောက်မှော်ကျင်းက မချီပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

လူသည် အတုင်းဝက်ရာများစွာရရှိထားသည်ကို နားလည်
လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com ၅၇ ❀

သူ၏အသက်သည် သုံးရက်မျှသာ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်ကို
လည်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်
သည်။

“အဘအတူကဲ့ မလိုအပ်တော့ပါဘူး”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

“သောက်ကြည့်ပါဦးသေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီဆေးလုံးက
အထောက်အကူရမယ်ပါ”

ရှောက်မှော်ကျင်းက အားဟုံအားနာဖြင့် ယူ၍သောက်
ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် ဆေးလုံးသောက်ကြည့်လိုက်သောအခါ အလွန်
အံ့သြသွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ ဆေးလုံးခမျှာချလိုက်သည့်အခါတစ်ပြိုင်နက်
သူ၏ချိုယွင်းနေသော သွေးသမီးကြောများ အလိုလို ပွင့်
သွားသည်ကို ခံစားရသည်။

သူက စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာလေသည်။

အတုင်းအားကို အသုံးပြုကာ ထိုဆေးလုံး၏အာနိသင်ကို
စမ်း၍ ခန္ဓာကိုယ်သွေးကြောအားလုံးကို ဘယ်ဘတ်ခန့် လှည့်
ပတ်လိုက်သည်။

၅၈. မိုးကျော်သူ

သိုင်းသမားများသည် ဆက်၍ရမ်းကြည့်နိုင်တော့ပါ။

အားလုံးက တိုက်ခိုက်ရန် အဆုံးချပီး မျက်စိပြကြ၏။
လက်သီးပျံ့လကြီးက ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်လာလေသည်။သူက တိုက်ခိုက်ရန် ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းခန့် တိုးလာသော
အခါ...

“ရပ်လိုက်”

လက်ခြေလိပ်ပြာက ဟန့်တားလိုက်သည်။

လက်သီးပျံ့လကြီးက ရပ်တန့်ခြင်းမပြုဘဲ ရှေ့သို့ဆက်၍
တိုးလာလေသည်။

“ကဲ...သေချင်ဦး”

လက်ခြေလိပ်ပြာက လက်တစ်ချက် ဝှံ့ယမ်းလိုက်သည်။

အဝါရောင်လဲမှုန်များသည်လက်သီးပျံ့လကြီး၏ခေါင်း
ပေါ်မှ မိုး၍ကြေချလိုက်သည်။လက်သီးပျံ့လကြီးက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလှည့်လိုက်
ပြီး ထိုသဲမှုန်များကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်
သည်။

သို့သော်...

ထိုသဲမှုန်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဆိုးရွားသော အနံ့
အသက်ကို ရှုမိလိုက်သည်။

မော်တေးသံသာသိုင်းကုန်ချာ(ပ)

သူ၏ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးဝေသွားသည်။

သူသည် အခြေအနေဟန်မှန်း သိလိုက်သဖြင့် နောက်သို့
ဆုတ်ရန် ဟန့်ပြင်လိုက်သည်။ထိုအချိန်မှာပင် လက်ခြေလိပ်ပြာ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝါး
ပြာတစ်ကောင်ပမာ လှပစွာဖြင့် လက်သီးပျံ့လကြီး၏
ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လာပြီး သူ၏ လက်ယာလက်ဝါး
စောင်းဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ရာ လက်သီးပျံ့လကြီးသည် အ
ပင်မထွက်နိုင်ဘဲ ခြေပေါ်သို့ လဲကျသွားခဲ တော့သည်။သိုင်းသမားအားလုံးတို့သည် မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွား
ကြလေသည်။လက်သီးပျံ့လကြီးသည် နှယ်နှယ်ချော သိုင်းသမားတစ်
ယောက် မလှုပ်ပါ။သိုင်းသမား၏ အကျော်အမော် စာချင်းထဲတွင် သူ
အမည် ပါရှိလေသည်။

၆၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သူသည် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်အတွင်းတွင် မည်သူတစ်ဦး
တစ်ယောက်ကိုမှ အရှုံးမရှိခဲ့ပါ။

အားလုံးက သူ့အား ကြောက်ရွံ့ လေးစားကြလေ၏။

ယခုမှာမူ သက်ခြွေလိပ်ပြာနှင့် ခင်ဆိုင်ရာ၌ မမျှော်လင့်ဘဲ
လျင်လျင်မြန်မြန် ရှုံးနိမ့်သေဆုံးသွားသည်မှာ မယုံကြည်နိုင်
ဖွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အားလုံးတို့သည် ရှေ့သို့မတိုးဝံ့ကြတော့ဘဲ
မှတ်တက်စွာ ရပ်နေကြသည်။



သက်ခြွေလိပ်ပြာသည် သိုင်းသမားများ ရှေ့သို့တိုးမလာ
ဝံ့သည်ကို တွေ့ရသောအခါ သူ့ခဏလည်း ထပ်မံတိုက်ခိုက်
ခြင်း မပြုတော့ပါ။

သူမသည် လူငယ်ဘက်သို့လှည့်၍ ပြုံးပြလိုက်လေသည်။

သူမသည် ယခုအသက်အရွယ်အထိ မည်သည့်ယောက်ျား
ကလေးကိုမှ ပြုံးမပြခဲ့ဖူးပါ။

မောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(၄) ❀ ၆၁

မည်သည့်ယောက်ျားလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဖူးပါ။
ယခုမှာမူ သူမက လူငယ်တောင်းခံလာသည့် အကူအညီကို
ခြင်းပယ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ လက်ခံလိုက်သည်။

ထိုလူငယ်ကိုလည်း ရှင်လန်းစွာ ပြုံးပြမိသည်။

အသယ်ကြောင့်နည်း။

သူမသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် အံ့သြလာမိသည်။

သူမက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားလိုက်လေသည်။

“ငါက သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီ၊ သူ့ကို ငါ...”

သူမက ဆက်မတွေးဝံ့တော့ပါ။

အမှန်စင်စစ် သူမသည် ဤလူငယ်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးသော
စိတ်များ အလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို သတိထားမိလိုက်၏။



လူမက လူငယ်အား ပြုံးပြသည်ဖြစ်သော်လည်း လူငယ်
က သူမအား ပြန်လည်ပြုံးပြခြင်းမပြုပါ။

အမှန်တော့ သူမသည် မိန်းမကို အမုန်းဆုံးဖြစ်သော
ယောက်ျားကိုမှ ချစ်မိနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်မှာပင် သိုင်းသမားများသည် ရှေ့သို့ ခြေလှမ်း
တင်လှမ်းလာကြသည်။

၆၂ မိုးကျော်သူ

သက်ခြေလိပ်ပြာက ဟန်တားလိုက်သည်။

“ရှေ့မတိုးကြနဲ့ ကျွန်မ လူမသတ်ချင်ဘူး”

သိုင်းသမားများ၏ ခြေထမ်းများ အလိုလို ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရွှောက်မှော်ကျင်းက လေပူတစ် ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ခြေလက်များကိုလည်း လှုပ်ရှားလိုက်လေသည်။

ယခု ဘယ်သည် သက်ခြေလိပ်ပြာ၏ ဆေးခန်းတစ်လုံး လောက်မီလိုက်သောကြောင့် ထူးဆန်းစွာ အားအင်များ ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးလာသည်ကို ခံစားလာမိသည်။

သူက သိုင်းသမားအားလုံးကို ဘစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ထိုအချိန်မှာပင် သိုင်းသမားသည် အားအင်ပြည့်ဝသော ရယ်မောသံ ဖြစ်နေပြန်လေသည်။



မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ (၂) ၆၃

ရွှောက်မှော်ကျင်းသည် ရယ်မောရာမှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူက သိုင်းသမားတို့အား စတင်စိန်ခေါ် ဖို့က်သည်။

“သိုင်းလောကမှ မိတ်ဆွေတို့ခင်ဗျား၊ အခု ကျုပ်ကို သိုင်းပြီး မစတင်ဘဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒေါ်... ချစ်တဲ့ ကျုပ်ကို နှုတ်ပြန်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိချင် ထွက်ခဲ့ပါ။ ကျုပ် အကင်သင့် နဲ့နေပါပြီ”

သိုင်းသမားများက တုတ်တုတ်မျှပင်မသံပါ။

ထိုအချိန်တွင် လူငယ်သည် ဘိတ်ထဲမှ မှော်တေးသံ ကူးကလေး ထုတ်ယူလိုက်သည်။

သူက ရွှောက်မှော်ကျင်းထံသို့ သွေးသားပြီးလျှင် ဆိုဘူးကလေးတို့ လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

“အဘ...ဇောဒီမှာ ခင်ဗျားငွေဘူးကလေးကို ပြန်ယူပါဗျာ”

သိုင်းသမားများတို့သည် ထိုငွေရောင်းကလေးအား ခြေတောက်လိုက်သည်နှင့် သူတို့သည် ရုတ်တရက်လှုပ်ရှားလာကြသည်။

ဖုတ်ကောင်လူသားနှင့် တောင်ပင်လယ်သိုင်းသမားတို့သည် ရွှေးဆုံးပြေးလွှားရောက်ရှိလာပြီး သားသမီးကလေး ငွေဘူးကလေးအား ပြန်တူလူယူကြသည်။

၆၄ ❀ မိုးကျော်သူ

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ချန်ပင်လယ်မှ ဓားဝိဇ္ဇာကလည်း
ရောက်ရှိလာကြသည်။

သူတို့သည် လျင်မြန်စွာတိုက်ခိုက်လိုက်သောကြောင့် လူ
ငယ်လက်ထဲမှဘူးကလေးသည် ရှောက်မှော်ကျင်းထဲမရောက်
ဘဲ ချန်ပင်လယ်မှ ဓားဝိဇ္ဇာနှင့် ဘောင်ပင်သစ်သိုင်းသမား
က ပြိုင်တူလူယူလိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မည်သူကမှ အလျော့မပေးဘဲ ငွေ
ဘူးကလေးကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျန်ရှိသောသိုင်းသမားများက စုရုံး
ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထုပ်တန်းပေါ်ကစောရက ရုတ်တရက် လှုပ်ရှားလိုက်
သည်။

သူ့လက်ထဲမှ အသင့်ပါလာသောချိုင်းသောက်ဖြင့် ငွေ
ဘူးကလေးအား ရိုက်ချလိုက်ရာ ချန်ပင်လယ်ဓားဝိဇ္ဇာနှင့်
တောင်ပင်လယ်သိုင်းသမားတို့ကလက်လွှတ်လိုက်ရလေသည်။

“ခြွမ်”

ငွေဘူးကလေးသည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝူတန်ဂိုဏ်းမှဓားတစ်ဆက်က လက်ထဲမှ
ဓားဖြင့် ထိုငွေဘူးကလေးအား ကလော်လိုက်လေသည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၆၅

ချူလိုင်တောင်မှ ဘီလူးနှစ်ဖော်က ပြိုင်ဘူဝင်ရောက်
ထုယူလိုက်သည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆက်တိုက်
ခိုက်ချလိုက်ရာ....

“အား”

“အား”

စူးရှသောအော်သံနှင့်အတူ ချူလိုင်တောင်မှ ဘီလူး
နှစ်ဖော်သည် မြေပေါ်သို့လဲကျကာ သေဆုံးသွားလေသည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းကလည်း အတွင်းအား အသုံးများ
သွားသဖြင့် မျက်လုံးထဲ၌ ကြယ်ပွင့်များပွင့်လာပြီး ခြေလှမ်း
များ ယိမ်းယိုင်သွားလေသည်။

တောင်ပင်လယ်သိုင်းသမားနှင့် ချန်ပင်လယ်ဓားဝိဇ္ဇာတို့
သည် ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ပြိုင်တူလူယူရန် ခုန်အင်လိုက်
သည်။

ထုပ်တန်းပေါ်ကစောရက ချိုင်းထောက်ဖြင့် ဦးအောင်
ရိုက်ချလိုက်ရာ ငွေရောင်ဘူးကလေးသည် သုံးပေခန့် လွင့်
ထွက်သွားပြန်သည်။

“ယား”

နောက်မှရောက်ရှိလာသော ခုံတုံဂိုဏ်းမှ သေသုံးပါး
သည် အားလုံးက ငွေရောင်ဘူးကလေးအား လူယူမနေသည်

၆၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ကို တွေ့ရသောအခါ သူ့ဘွဲ့ကလည်း အားကျမခံ ပြိုင်တူ
ဝင်ရောက်လှယူရန် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဆေချင်လို့လား”

သက်ခြေထိပ်ပြက အော်ခေါက်ရင်း လက်တစ်ချက်
ငွေ့ယမ်းလိုက်သည်။

အဆိပ်ထဲပွင့်များကို ထိခံတုံ့ရှိရင်းမှ ရသေ့သုံးပါးပေါ်
သို့ ကြွချလိုက်လေသည်။

“အား”

ခံတုံ့ရှိရင်းမှ ရသေ့သုံးပါးက စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း ခြေ
ပေါ်သို့ ထဲကျသေဆုံးသွားသည်။



တစ်ခဏကြာအချိန်အတွင်းမှာပင်....

သိုင်းသမား ဆယ့်နှစ်ယောက်မျှသာ ခြောက်ယောက်
အသက်ဆုံးရှုံးညှာပြီ ဖြစ်သည်။

မောင်စားဆီသာသိုင်းကွန်ချာ (ပ) ❀ ၆၇

ယခုမှာမူ သိုင်းသမားခြောက်ယောက်မျှသာ ကျန်တော့
သည်။

ကျန်ရှိသောသိုင်းသမားတို့မှာ ဝှံတန်ဂိုက်မှ ဓားတစ်
ချက်၊ ချန်ပင်လယ်မှ ဓားဝီဇွာ၊ တောင်မင်လယ်သိုင်းသမား၊
တန်ခိုးပေါ်စောရွာ၊ ဗုတ်ကောင်လူသား၊ ကျွန်းစန်းဒုဂ်
ဖြစ်လေသည်။



ငွေ့ရောင်ဘူးကလေးသည် ခြေပေါ်၌ကျနေ၏။

ဘူးကလေး၏ ငွေ့ရောင်များသည် တလက်သက်တောက်ဝ
သည်။

အဖျပ်ဖျပ်လင်းလက်နေသော ငွေ့ရောင်သည် အမင်္ဂလာ
သော ဓားတစ်လက်ပမာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းလှ
သည်။

ဆိုငွေ့ဘူးကလေးထံသို့ ချဉ်းကပ်လာသော လူများအား
သက်ခြေမညှိအသား စောင်စားနေ၏။

၆၈ ❀ မိုးကျော်သူ

သိုင်းသမားခြောက်ယောက်တို့သည် ငွေဘူးကလေးထဲ
တပ်မက်မောနေသော မျတ်လုံးအစုံဖြင့် အဝမ်းမရ ကြည့်
ကြသည်။

ထိုငွေဘူးကလေးသည် အမင်္ဂလာဖြစ်သော ပစ္စည်းတစ်
ခုဆိုသည်ကို သူတို့က မသိကြ၍လော။



သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့သည် ထိုငွေဘူးကလေး
အား သူ့ထက်ငါ ဦးအောင်ဖန်တီးကြသည်။

သူတို့အားလုံးတို့သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများဖြစ်
လေသည်။

သို့သော်....

မညီသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမူ - ထိုငွေဘူးကလေး
ဦးဆောင်၍ လှူယူရန်မဝံ့ကြပါ။

လျှင်စီးတင်ခွက် လက်လိုက်သည်။

မော်စေးသီသာ သိုင်းကွန်ချာ(၁) ❀ ၆၉

ထိုတစ်အချိန်တွင် လောဘတက်နေသော သိုင်းသမား
ခြောက်ယောက်တို့၏မျက်နှာကို ပေါ်လွင်စေသည်။

သူတို့သည် ထိုငွေဘူးကလေးကိုရရှိရန် အသံပြင်နေကြ
သည်။

အကယ်၍သာ သူတို့လက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်က
နှုန်းထွက်၍ လှူယူမည်ဆိုလျှင် ကျန်လူများမှာလည်းနောက်
ကျ မခံ ဝင်ရောက်လှူယူကြမည် ဖြစ်လေသည်။

အခြေအနေသည် ဆိတ်ငြိမ်၍နေသော်လည်း ပြင်းထန်
သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည်ကို သားလုံးက
အိန္ဒြေလည်ထားကြလေသည်။

“ဂျိမ်း....”

မိုးခြိမ်းသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းသွက်သွက်သည်။

သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့၏ နှလုံးသားမှာလည်း
လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့သည် အတိတ်နိမိတ်
ကောင်းသော ခံစားမှုများ ပြိုင်ကူးစားမိကြသည်။

ကျောပြင်တစ်ခုလုံးမှာလည်း အေးစိမ့်လာသည်။

သို့တစေ....

သူတို့၏မျက်လုံးများသည် ငွေဘူးကလေးသို့ မနှာနိုင်
ကြပါ။



၇၀  မိုးကျော်သူ

သွေးထွက်သံယိုမှုတိုက်ပွဲသည် အချိန်မရွေးဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။

လေပြင်းတဟူးဟူး တိုက်ခတ်လာသည်။

မိုးသီးမိုးပေါက်များ တစ်ဆက်တည်း ကျလာလေသည်။ သို့တိုင်အောင် သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့သည် တိုက်ခတ်လာသော မိုးလေများကို လုံးဝဆီရှိဟန်မတွေ့ပါ။

သူတို့၏အာရုံစွဲများသည် ငွေမောင်းဘူးကလေးပေါ်၌သာ စုရုံးရောက်ရှိနေသည်။

သေမင်းသည် သူတို့ထံသို့ ကျရောက်လှလှ အသင့်ရှိနေသည်။

သူတို့မှာမူ လုံးဝဂရုမပြုမိကြပါ။

ထိုအချိန် သက်ခြေလိပ်ပြာ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဒီမှာ ရှင်တို့ကနောက်ဆုတ်မလား၊ ဒီအဘိုင်းပဲ ရပ်ကြမလား။”

သိုင်းသမားများ၏ မျက်နှာများပေါ်တွင် ခေါယရော့သမီးလာသည်။

သူတို့သည် စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောကြတော့ဘဲ ငွေမောင်းဘူးကလေးကို ကျနေသောနေရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းထွက်လာသည်။

မွှေးတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ)  ၇၁

သက်ခြေလိပ်ပြာက မဲ့မြိုးပြုံးလိုက်၏။

သုမ၏လက်ထဲတွင် အဆိပ်သေပွင့်တစ်ဆယ်လီ အသစ်ဆုပ်တိုင်ထား၏။

အကယ်၍သာ ထိုသိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့သည် ရွှေသို့ဆက်လက်တိုးလာလျှင် သူမက တောင်ဘိုက်ခိုက်မည်သာ ဖြစ်၏။

သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်ထို့မှမူ ရွှေနှင့်ခြေနှစ်လှမ်းခန့် တိုးလိုက်မိသည်နှင့် ပြန်လည်ရင်တန့်သွားကြလေ၏။



ရှောက်မွှေးကျင်းသည် တစ်ခွန်လုံးရင်၌ငြည့်နေ၏။

မြေပေါ်တွင် သူ၏ငွေမောင်းဘူးကလေးရှိနေသည်ကိုတွေ့မြင်သော်လည်း လူဖူးနိုင်စွမ်းမရှိသောကြောင့် သူက ရင်ခြေပိတ်နေ၏။

ထိုငွေမောင်းဘူးကလေးအား သူကလက်လွှတ်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်၍သော။

မဟုတ်ပါ။

သို့အကြောင်းကို သူ့အသိဆုံးသာဖြစ်၏။

သူ၏ အတွင်းဒဏ်ရာများသည် သက်သာသွားသည်ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆုံးအတွင်းအားကို အသုံးပြုနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

အကယ်၍ အတွင်းအားကို အသုံးပြုလိုက်ပါလျှင် သူ၏ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ မျက်လုံး၊ နားရွက် စသည်တို့မှ သွေးများ ဖောက်ထွက်လာပြီး မရွှေမလှ သေဆုံးရမည်ကို သူက နားလည်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် လှုပ်ရှားနေသောစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားလိုက်လေ၏။

အခြေအနေမှာ သိုင်းသမားများတို့က ခြေနှစ်လှမ်းတိုးပြီးနောက် ရှေ့ဆက်မထိုးကြဘဲ ရပ်တန့်သွား၏။

သက်ခြေလိပ်ပြာကလည်း....

သိုင်းသမားများသည် ရှေ့တိုးလာလျှင် အစိတ်ပွင့်ဖြင့် ပစ်ပေါက်ရန် အသင့်ဖြစ်ထားလေ၏။

ရှောက်မော်ကျင်းက လူငယ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

လူငယ်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ထိုနေရာမှထွက်ခွာသွားရန် ခြေလှမ်းပြင်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။



ရှောက်မော်ကျင်းသည် လူငယ်က တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းထွက်သွားနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ရင်ကတုန်တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွားသည်။

ဤလူငယ်သည် အခြားလူငယ်နှင့် လုံးဝကွဲပြား အလွန်ထူးခြားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ /

လူငယ်၏ ဘာမဆိုအရေးမထားသော ဟန်ကို ကြည့်ပြီး အတေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

“ဒီလူငယ်နဲ့ ဘဝဟာ အလွန်စိတ်သိခိုက်စရာ အဖြစ်အပျက်တစ်စုံတစ်ခုနဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသလား”

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားရင်း မိမိ၏ အခြေအနေကို ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

“ငါ့ရဲ့ အသက်ဟာ သုံးရက်လောက်ခံနိုင်”

သူက စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ငါ့ခြေနှစ်ကို အယ်သူက ဖြည့်ပေးနိုင်မှာ ခဲ့လဲ”

သူက ယင်းသို့ တွေးရင်း အကြံတစ်ခု ရရှိသလေသည်။

“ငါ အခုလို သေဆုံးသွားရင် ငါ့သမီးဆောင်ရမယ့် တာဝန်ဆန္ဒတွေအားလုံး ငါ့နဲ့အတူ ခြေကြီးထဲကို ပါသွားမှာပဲ”

သူ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ခြေလှမ်းနှေးကွေးစွာ လှုပ်ရှားနေသော လူငယ်ကို ရောက်ရှိသွားသည်။

၇၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဒီလူငယ်ကို ငါက အပည့်အဖြစ် လက်ခံလိုက်ရင် ငါ့ရဲ့ ဆန္ဒစောင့်ခြင်းမဟုတ်”

သူက ဤဆိုဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့် လူငယ်ထံသို့ချဉ်းကပ် သွားလေသည်။

“ဒီမှာ သူငယ်၊ ဧကနေပါဦး၊ မင်းကိုပြောစရာရှိတယ်”

“ပြောပါ အဘ”

လူငယ်၏ အသံမှာ အေးစက်စက်ဖြစ်သည်။

လမ်းနေသောခြေလှမ်းမရပ်ဘဲ ဆက်လက်လျှောက်သွား လည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းက သူ့ အနာမည် ဖြစ်ကျော်၍ ပြော လိုက်လေသည်။

“ငါ့နောက်ကို ခေါ်လိုက်ခဲ့”

သူက ဤဆိုပြောပြီး ရှေ့သို့တည်တည့်မတ်မတ်လျှောက် သွားလေသည်။

လူငယ်ကရှောက်မှော်ကျင်းနောက်သို့ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လိုက်သွားလေသည်။



“အဲဒါလူငယ်ရဲ့သိမ်းပညာ”

• ရှောက်မှော်ကျင်းသည် လိုက်လှည့်တစ်ခုသို့ ဝင်သွားလေ သည်။

လူငယ်ကလည်း တန်းတန်းမတ်မတ် လိုက်သွားသည်။ လိုက်လှည့်တစ်ခုလုံးမှာ မောင်းမောင်းခြင်းမရှိ။

လူငယ်၏ ရှိနေသော တစ်ချက်လှည့်ရှာသွားသည်။

“ဒီအစိုးအိုက ကာကြောင့် ငါ့ကို ခေါ်လာတာလဲ” လူ၏ စိတ်ထဲတွင် မေးခွန်းတစ်ခုထွက်လာလေသည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းက လူငယ်စိုးရိမ်သည်ကို ရိပ်စား

မိသဖြင့်...

“စိတ်ချပြီး လိုက်ခဲ့၊ အဘက မင်းကို ကာအန္တရာယ်မှ လွှတ်ပေးတယ်”

၇၆ ❀ မိုးကျော်သူ

လူငယ်က ဆက်လက်လိုက်သွားရလေသည်။

မကြာမီ ရှောက်မွှော်ကျင်းက ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွားသည်။

လူငယ်ကလည်း ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွားသည်။



လိုက်ဂူတစ်ခုလုံးမှာ မှောင်မည်း၍နေ၏။

ရှောက်မွှော်ကျင်း၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဒီမှာ လူငယ်၊ မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

လူငယ်က အဖြေမပေးဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက....

“မင်း မပြောလဲ မင်းဘာဖြစ်နေလဲဆိုတာကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်”

လူငယ်က အသံထွက်ပါ။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက...

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(ပ) ❀ ၇၇

“မင်းရဲ့ဘဝဟာ အလွန်နာကြည်းစရာကပ်ကြမ္မာနဲ့တွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်”

လူငယ်က ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက လက်မလျှော့ဘဲ ငိုမေ့မေ့လိုက်သည်။

“မင်းကို ကြည့်ရတာ၊ လူအားလုံးကို မင်းဘီးပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်”

လူငယ်က အသံထွက်လာသည်။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက...

“မင်းမှားတယ်”

လူငယ်က ဆိတ်ဆိတ်နေပြန်၏။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက....

“လူဆိုတာ ကောင်၊ တဲ့လူရှိသလို ကောင်းတဲ့လူလဲရှိတယ်၊ လူအားလုံးကို ရန်သူလို သဘောထားသင့်တယ်”

လူငယ်က အသံထွက်ပါ။

ရှောက်မွှော်ကျင်းက....

“ဥပမာပြရမယ်ဆိုရင် မင်းနဲ့ ဆက်ခြေလိပ်ပြာ သိက္ခာမီးခွဲသလား”

“မသိခဲ့ဘူး”

၇၀ ❀ ခိုးကျော်သူ

လူငယ်က အသံထွက်လာပြန်လေသည်။

ရွှေကုန်းမောင်ကျင်းက....

“ကြည့်လေ၊ မင်းကို လုံးဝမသိကျွန်းတဲ့ မိန်းကလေး
တစ်ယောက်က ဘာကြောင့် မင်းရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့သလဲ”

လူငယ်က အသံထွက်မလာပါ။

ရွှေကုန်းမောင်ကျင်းက....

“မင်းနားလည်ဖို့ဟာ ကိုယ့်ကို မစားရူးတဲ့လူရှိသလို
ကိုယ့်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီးကူညီပေးတဲ့လူလဲရှိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်
အရေးကြီးဆုံးက လူရွေးပေါင်းတတ်ဖို့လိုတယ်”

လူငယ်က အသံ တိတ်မြဲတိတ်နေ၏။

ရွှေကုန်းမောင်ကျင်းကလည်း ပါးစပ်ပိတ်သားဆိုက်ခလ
သည်။

“ဆရာတပည့်”

ဆိုင်ကုတစ်ခုလုံး မောင်းခည်း၍နေ၏။

အသံလေးများ လုံးဝကြွေးရပါ။

အတန်ကြာတော့မှ ရွှေကုန်းမောင်ကျင်းက လက်ပြင်းတစ်
ချလိုက်လေသည်။

“ဒီမှာ လူငယ်၊ မင်း သိုင်းပညာတတ်သလား”

လူငယ်က....

“မတတ်ဘူး”

သူ၏အသံသည် အေးစိမ့်မြဲ အေးစိမ့်နေ၏။

ရွှေကုန်းမောင်ကျင်းက....

“မင်း သိုင်းပညာတတ်ချင်သလား”

လူငယ်၏ရင်ထဲကွင်း ဘာမျှလျှောက်ရှားသွားသည်။

၈၀ မိုးကျော်သူ

“အဘက သင်ပေးမလို့လား။”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

“ငါ့ကို ဆရာအဖြစ်ခေါ်မယ်ဆိုရင် မင်းကို တာဝန်ပေးစရာတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီတာဝန်ကို ယူမှသာသွင် သိုင်းပညာသင်ပေးမယ်”

လူငယ်က....

“ကျွန်တော်တစ်နိုင်တဲ့တာဝန်ဆိုရင်တာဝန်ယူပါမယ်”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

“ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါ သိုင်းသင်ပေးပါမယ်”

လူငယ်က ခမ်းသာသွားလေသည်။

ချက်ချင်းခူးထောက်လိုက်ပြီး....

“ကျွန်တော်စောတုန်းဖိုး ဆရာ့ကို ဂါရဝပြုပါတယ်”

ရှောက်မော်ကျင်းက သဘောကျသွားလေသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ဆရာက မင်းကို သိုင်းလောကမှာ ပထမလူဖြစ်အောင် သင်ကြားပေးပါမယ်”

လူငယ်စောတုန်းဖိုးက....

“ဝမ်းသာပါတယ် ဆရာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

မှော်စေားသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ၈၁

“ဆရာကတော့ အစွမ်းကုန်သင်ပေးမှာပဲ၊ ခါပေမယ့် သိုင်းလောကပထမလူဖြစ်ဖို့ဆိုတာ မင်းကိုယ်ဘိုင် ကြိုးစားမှ ဖြစ်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက....

“ကျွန်တော်က ပထမဖြစ်ရင် သိုင်းလောကမှာ ခုတိယက ဖြစ်သွားနိုင်သလဲ”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

“နောက်တော့ သိရမှာပေါ့”

စောတုန်းဖိုးက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။



စောတုန်းဖိုးသည် ခူးထောက်လျက် နောက်မှော်ကျင်း
က နဖူးနှင့်မြေကြီးပေါ်သို့ သုံးချက်တိတိတိုက်ကာ ဂါရဝ
ပြုလိုက်လေသည်။

ရှောက်မော်ကျင်းက....

၈၂ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ၊ အခုအချိန်ကစပြီး
မင်းဟာ ငါ့ရဲ့တပည့်ဖြစ်ပြီ”

စောတုံးဖိုးက....

“တုတ်ပါကယ် ဆရာ”

ရှောက်မော်ကျင်းက ဝတ်ပြင်တစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ခတ်ထာက ငါ့ရဲ့အသက်ဟာ နောက်ထပ်သုံးရက်ပဲ
ရှိတော့မယ်”

စောတုံးဖိုးက ရင်ထိတ်သွားသည်။

“တုတ်လီလားဆရာ”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

“ငါ့အကြောင်း ငါအသိဆုံးပါ”

စောတုံးဖိုးက စိတ်ဓာတ်ကျသွားလေသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် သုံးရက်အချိန်မှာ ကျွန်တော် ကိုသိုင်းပညာ
သစ်လောက်များများ သင်ပေးနိုင်မှာပဲ”

ရှောက်မော်ကျင်းက....

“စိတ်ချ၊ ဒီအတွက်မဝူနဲ့ ဆရာပြာတဲ့အားနီး ဖြစ်ကို
ဖြစ်ခွင့်မယ့်”

စောတုံးဖိုးက ပါးစပ်ပိတ်သားလိုက်သည်။



မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၈၃

ရှောက်မော်ကျင်းသည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ မိုးခေါ်ဖုခေါင်း
တစ်တိုင် ထုတ်ယူလိုက်သည်။

မီးခြစ်ဖြင့် မီးညှိလိုက်သည်။

သို့နောက် အနီးရှိကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်၌ ဖိုက်ထူ
သားလိုက်သည်။

သူသည် စောတုံးဖိုးအားကြည့်ကာ အေးကျေနပ်စွာ
ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဟား.....ဟား.....ဟား”

သူ၏ရယ်မောသံသည် လိုက်စုတ်စစ်လုံး တုန်လှုပ်သွား
သည်ဟုပင် ထင်ရလေသည်။

စောတုံးဖိုးပင် နှလုံးတုန် ရင်ခွန်လာသည်။

ရှောက်မော်ကျင်းကလည်း ရယ်မောရာမှ ပေါ်တန်လိုက်
သည်။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲပည့် အရိပ်
အယောင်များ ပေါ်လွင်နေ၏။

“ငါ့စာပညာ.....မင်းကို သိုင်းပညာပသင်ကြား ဘာဝန်
နဲ့ပဲ ပေးပေးဦးမယ်”

သူသည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ကနီရောင် ကတ္တီပါဘတ်ကလေး
တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

၈၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဒီပစ္စည်းဟာ ဆရာတစ်ယောက်လုံးမှာ အရေးကြီးဆုံးပစ္စည်းပါ”

သူက အိတ်ကလေးကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ဒီပစ္စည်းကို အခု ငါ မင်းလက်ထဲအပ်လိုက်ပြီ။ သူ့ကို မပျောက်ပျက်ရအောင် သေသေချာချာ သိမ်းဆည်းထားပါ”

စောတုံးဖိုးက အနီရောင်အိတ်ကလေးကို လက်ခံလိုက်သည်။

“ဆရာ...ဒီပစ္စည်း ကျွန်တော်သိမ်းထားပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

• ရှောက်မှော်ကျင်းက...

“မင်း သိုင်းပညာတတ်တဲ့နောက် သိုင်းလောကကိုရောက်မယ်။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် မျက်လုံးတစ်ဖက်လပ်နေတဲ့ အဘိုးအိုတစ်ယောက်တွေရင် ဒီပစ္စည်း သူ့ကိုပေးလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

စောတုံးဖိုးက အနီရောင်အိတ်ကလေးကို အင်္ကျီအတွင်း အိတ်ထဲသို့ သေချာစွာ သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းက ဆက်၍...

“ဗြိတိသျှတဝန်ကတော့ ငွေရောင်ဘူးကလေးပါပဲ”

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ၍ စကားဆက်လိုက်သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ဇွာ(၁) ❀ ၈၅

“အဲဒီငွေရောင်ဘူးကလေးကို ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ထခြားလွှလက်ထဲမှာ မရှိစေချင်ဘူး။ ဒီဘူးကလေးကို ဆရာက နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးစားပြီးမှ ရထားတဲ့ အပြင် အခု ဆရာခဏ်ရာရထားတာလဲဒီငွေရောင်ဘူးကလေးကြောင့်ပါ”

စောတုံးဖိုးက စိတ်မကောင်းဖြစ်လာသည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းက....

“အခု ဆရာသေရတော့မယ်၊ ဆရာသေပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒီငွေဘူးကလေးကို မင်း ရအောင် ပြန်ယူရမယ်၊ အဲဒါတိုင်းတာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလား”

စောတုံးဖိုးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ရအောင်ယူပေးပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် ဆရာ”

ရှောက်မှော်ကျင်းသည် ကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးမိလေသည်။

“မင်းကို ငါ တပည့်အဖြစ် လက်ခံရတာ ငါသေပျော်ပါပြီ”



၈၆ မိုးကျော်သူ

ရှောက်မော့ကျင်းသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

“ကဲ...ငါတပည့် တင်ပျဉ်ခွေပြီး ခါးကိုမုတ်၊ ခေါင်းကည့်ထည့်ထားပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ခြေဖဝါးပေါ်မှာ ထထားပါ”

စောတုံးဖိုးက...

“ဆရာက ကျွန်တော်ကို သိုင်းပညာသင်ပေးတော့မယ်လို့လား”

ရှောက်မော့ကျင်းက...

“သင်ပေးမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းမှာ အတွင်းအားအများကြီးလို့သေးတယ်၊ အတွင်းအားရှိမှသာ သင်ထားသိုင်းပညာ ထက်မြက်လာမှာ”

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

“အခု ဆရာက ကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အတွင်းအားမင်းငယ်ထိပ်ခေါ်တဲ့ လင်ထိုင် သွေးကြောနေတာနဲ့ မင်းခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ပို့ပေးပါမယ်”

သူက ပြောရင်း လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် စောတုံးဖိုးငယ်ထိပ်ပေါ်သို့ အသာအသာ အုပ်ထားလိုက်သည်။

“ငါတပည့်၊ မင်းအခု ခေါင်းထဲမှာ ဘာကိုမှ မစဉ်းစာရဘူး၊ မင်းမျက်လုံးကို ပိတ်ထား၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို နည်းနည်း

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ၈၇

သေးမှလှုပ်ပို့၊ အားအကြောင်းကြောင့်မှ အာရုံ ထခြားမခရာကစေနဲ့၊ အဲဒါကို မြဲမြဲမှတ်ထားပါ”

စောတုံးဖိုးသည် ရှောက်မော့ကျင်း မှာပြောထားသည့် အတိုင်း သူ၏ အာရုံလွှင့်ပျံ့မသွားစေရန် ချုပ်တီးထားလိုက်လေသည်။

ရှောက်မော့ကျင်းက...

“ကဲ...သတိထား၊ ငါ့စတော့မယ်”

သူသည် သတိပေးပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှ အာရုံများကို လက်ဝါးပေါ်သို့ ပို့လိုက်ပြီး လင်ထိုင်သွေးကြောမတ်မတ်ဆင့်စောတုံးဖိုး၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်မိသည်။

စောတုံးဖိုးသည် နွေးထွေးသော အရေတစ်ခွက်လှလှထိပ်မှ ဆုံးဖောက်ဝင်ရောက် လာသည်ကို ခံစားလာမိသည်။

ထိုအပူငွေ့သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တလျှောက်လုံးသို့ လှည့်ဝတ် ကူးသွားနေသည်ကိုလည်း ခံစားလာမိသည်။

အနည်းငယ် ကြာလာသောအခါ သူသည် လုံးဝသိပ်မေ့မြော်သွားလေတော့သည်။

၈၀ ❀ မိုးကျော်သူ

မည်မျှ အချိန်ကြာသွားမှန်းမသိ။

စောတုန်းဖိုးသည် ပြန်လည်သက်ရလာလေသည်။

လိုဏ်ဂူ၏ အပြင်ဘက်တွင် နွေးသွေးသောနေရောင်ခြည်
အား တွေ့မြင်လိုက်သည်။

မိုးရှပ်တန်သွားပြီဖြစ်သည်။

အပြင်ဘက်တွင် အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်နေသော အသံမျှ
အဆက်မပြတ်ပေ၍ တွက်နေသေး၏။

စောတုန်းဖိုးသည် အပျင်းတစ်ချက်ဆန့်လိုက်ပြီး ထရပ်
လိုက်သည်။

ဖယောင်းတိုင်မီးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်သည်။

နေရောင်ခြည်သည် လိုဏ်ဂူထဲသို့ တိုးဝင်နေ၏။

သူသည် ရှောက်မှော်ကျင်းအား မျက်လုံးဝေ၍ ရွာရွာ
ကြည့်သည်။

သူ၏ မျက်လုံးအစုံသည် လိုဏ်ဂူ၏နံရံသို့ ရောက်ရှိသွား
သောအခါ သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။

ရှောက်မှော်ကျင်းသည် မြေပေါ်၌စန့်စန့်ကြီးလဲလျောင်း
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ဆရာ”

သူသည် ဝမ်းနည်းပက်လက် အသံကုန် ဖာစ်အော်ရင်း
ရှောက်မှော်ကျင်းထဲသို့ ပြေးသွားသည်။

မှော်ဆေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(၁) ❀ ၈၁

ရှောက်မှော်ကျင်းကား နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ မျက်လုံး၊
နှာ၊ ရှက်စသည့်နေရာများမှ သွေးများစီးဆင်းကျနေသည်ကို
မြင်တွေ့လိုက်ရသောတော့သည်။



လိုဏ်ဂူထဲမှမည်သည့်အသံကိုမှမကြားရတော့ပါ။

စောတုန်းဖိုးသည် ငိုကြွေးရာမှ ရင်တင်သွားလေသည်။

သူသည် ဂွေးကွေး၍ထိုင်ချလိုက်ပြီး ရှောက်မှော်ကျင်း၏
အလောင်းကို ဝေးမော၍ ကြည့်မိလေသည်။

သူသည် လောကပေါ်တွင် ရှိရှိသမျှလူသားလုံးကိုရှုမူ
ခဲ့သည်။

မိမိ၏ အသက်တို့ ကယ်တင်ခဲ့သော သက်ခြွေလိပ်ပြာ ခို
လည်း ကျေးဇူးတင်ရမှန်းမသိခဲ့ပါ။

အကြောင်းမှာ သက်ခြွေလိပ်ပြာသည် မိမိမတစ်ယောက်
ဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူ၏တစ်သက်တာတွင် မိန်းမကို မုန်းတီးခဲ့ရသည်ဟု က
ပါလား။



၉၀  မိုးကျော်သူ

စောတုန်းဖိုးသည် ရွှေကန်မော်ကျင်းနှင့် တွေ့ဆုံကာစတင်
ဆိုလျှင် လုံးဝကရမစိုက်ခဲ့ပါ။

သို့သော်...

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရွှေကန်မော်ကျင်းအပေါ် လေးစား
သောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ရွှေကန်မော်ကျင်း၏ စကားများသည် သူ၏ တစ်ယူဆ
သောစိတ်များကို လှုပ်ရှားစေနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် သူနှင့် ရွှေကန်မော်ကျင်းတို့သည် ဆရာ
ထပ်ညီအသွင်သို့ ကူးပြောင်းလာသည်။

သူ၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် ရွှေကန်မော်ကျင်း တစ်
ယောက်သာလျှင် သူ၏ အလေးစားဆုံးအချစ်ခင်ဆုံးသော
လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဆရာထပ်ညီအသွင်သို့ ကူးပြောင်းလာသော
အခါ ရွှေကန်မော်ကျင်းသို့ သူ၏အချစ်ခင်အလေးစားဆုံး
ကျေးဇူးအရှိဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။

သူ၏အဝတ်တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရှိခဲ့သော သံယောဇဉ်
ကြိုး နှောင်လွှာခဲ့ရလေသည်။

ယခုမှာမူ သူ၏ အလေးစားဆုံး၊ ချစ်ခင်ရိုသေဆုံးသော
လူတစ်ယောက်သည် သူ့ အသုံးခွဲခွာသွားခဲ့သည်။

ဤသည် သူ၏ မဟာဆုံးရှုံးမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်
ပါလား။



မော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ)  ၉၁

စောတုန်းဖိုးသည် ရှုပ်ထွေးနေသော အခန်းများကို ပြင်
တောက်လိုက်သည်။

သူ့ ဆရာ၏အသောင်းကို မည်ကဲ့သို့ စီစဉ်ရမည်ကို စဉ်း
စားနေ၏။

ဒေရောင်ခြည်သည် ကျောက်ဂူအတွင်း နံရံပေါ်သို့ ရောက်
ရှိနေ၏။

နံရံပေါ်တွင် ရှေးထွင်းထားသော စာများကို သူက သတိ
ပြုမိနေလေသည်။

“ဝေါတမည့်...”

မင်းရဲအတွင်းအားသာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်ညီ
တွဲအဆင့် ရရှိပြီးပါပြီ။ ဆရာ အသုံးခွဲခွာသောကျေနပ်
မိတ်ယ်၊ ဒေါ်မေမယ် အသုံးခွဲခွာသောချည်းရှိနေ
မဖြစ်ပါဘူး။ သိုင်းကွန်ရေရှိုခိုလဲ အချေးကြီးပါတယ်။
ဒေါ်ကြောင် ဆရာက သိုင်းညောင်ကွန်တဲစာအုပ်
ကို ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီမှတ်စုက သေသေချာချာ
ကျက်မှတ်ပြီး အတွင်းအားနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့
အခါ အချိန်တိုအတွင်းမှာ မင်းသိုင်းညောင်ဟာ
ပြိုင်သက်ကင်းတဲ့ သိုင်းညောင်အဆင့် ရရှိနိုင်ပါပြီ။
ဒေါ်ကြောင် ဒီသိုင်းကျမ်းမတ်ကို ကြိုးစားမှတ်
လေ့ ကျင့်ပါ။ အထူးမှာချင်တာကတော့ စိတ်လေးနဲ့
ပတ်သက်လို့ပါ။ ဆရာပြောသလို လူတွေအားလုံးကို

၉၂ ❀ မိုးကျော်သူ

မကောင်းဘူးလို့ မရှုမြင်ရဘူး၊ ကိုယ့်အပေါ် ဆိုးတဲ့
လူရှိသလို ကောင်းတဲ့လူလဲ ရှိပါတယ်၊ ဒါကို မြဲ
မှတ်”

စာသည် ဤနေရာတွင် ရပ်တန့်သွားသည်။



စေတနာမဲ့သည့် ဆရာဖြစ်သူက စာကို ပြီးဆုံးအောင်
မရေးနိုင်ဘဲ ကွယ်လွန်သွားသည်ကို နားလည်လိုက်သည်။
ယူရင်ထဲတွင် လွမ်းဆွတ်သည့်လှိုင်းဝယ်က ထဲလာ
လေသည်။

မျက်ရည်များလည်း တသွင်သွင် စီးဆင်းကျလာလေ
သည်။

အတန်ကြာတော့မှ သူက မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်
သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(ပ) ❀ ၉၃

မှတ်စုစာအုပ်ကို လွမ်းယူလိုက်ပြီး ဖတ်လိုက်လေသည်။

သူသည် မှတ်စုကို ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း ရပ်နားမရတော့ဘဲ
အက်လက်ဖတ်ရှုရင်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို မေ့ပျောက်
သွားလေတော့သည်။



လိုက်ဂူထဲ၌ မောင်စပြုလာလေပြီ။

စောတုန်းမိုးက မှတ်စုစာအုပ်ထဲသို့ နှစ်မြဲ ဝိဇ္ဇာ နေ၏။

မောင်မည်းလာသော လိုက်ဂူအတွင်းတွင် ဝ က မှတ်စု
အုပ်ကို ကောင်းစွာမြင်တွေ့နိုင်သည်ကိုလည်း သူက သတိ
ထားမိပါ။

အမောင်ယုထဲတွင် အရာရာကိုမြင်တွေ့နိုင်သည့် စွမ်း
စားမှာ ရရှိထားသောအတွင်းအားမှ ဖြစ်လျှန်းလာသည်ကို
က သတိမထားမိပါ။

မှတ်စုကိုသာ သဲသဲမဲမဲဖတ်ရှုကျက်မှတ်နေ၏။



၉၄ မိုးကျော်သူ

နေရောင်ခြည်သည် ထိုဏ်ဂူထဲသို့ ထပ်မံတိုးဝင်လာလေသည်။

လိုဏ်ဂူအပြင်ဘက်တွင် အော်ဟစ်နေသော အသံများ ခပ်တန်သွေးဘဲ ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

အမှန်တော့ အသံများက ပို၍ကျယ်လောင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။

သူ၏နားကြားအာရုံ ပို၍စူးရှလာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိုအသံများကိုကြားရမှ စောတု၊ ဖိုးက မှတ်စုစာအုပ်မှ နှာလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မှတ်စုစာအုပ်ကို အတွင်းအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

သူသည် ဤလိုဏ်ဂူထဲမှထွက်သင့်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆရာ၏အလောင်းကို ရွတ်ကြိမ်တိတိ နဖူးခိုင်မြေကြီး ဦးတိုက်ကာ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

“ဆရာ ကျွန်တော်သွားပြီ၊ ဆရာပေးအပ်ဘုတားဝန်ကို မဖြစ်မနေကြီးစားယူမပါ့မယ်လို့ကတိပေးပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါ။”

မောင်စားသံသာသိုင်းကုန်ချာ(ပ) ၉၅

ထူးသည် ဂါရဝပြုပြီးနောက် လိုဏ်ဂူထဲမှ ထွက်လာလေသည်။

လိုဏ်ဂူအဝသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ လိုဏ်ဂူအဝအားပိတ်ထားရန် မျက်လုံးဝေ၍ ရှာဖွေလိုက်သည်။

လိုဏ်ဂူအပေါက်အနီးဘွမ်အလွန်ကြီးမားသောကျောက်တုံးတစ်တုံးကို တွေ့ရှိလိုက်သည်။

သူက ထိုကျောက်တုံးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရွေ့ကြည့်လိုက်သည်။

မပင်ပန်းဘဲ ကျောက်တုံးကြီးအား ဝှက်လျားစေနိုင်ပြီး လိုဏ်ဂူအပေါက်ဝအား ပိတ်ဆို့နိုင်ခဲ့လေသည်။

သူသည် သူ၏လက်ညှိုးကို အသုံးပြုပြီး ကျောက်တုံးပေါ်၌ စာရေးထွင်းလိုက်လေသည်။

ဤလိုဏ်ဂူထဲ၌ သိုင်းလောကဗေဒပညာရှင်အနားယူနေသည်။ မည်သူမဆို ဤလိုဏ်ဂူထဲသို့ မဝင်ရ။ ဝင်ခဲ့မိသျှင် ကြီးလေးသောငြိမ်စက် ခံယူရမည်။

သိုင်းလောကဗေဒပညာရှင်

၉၆ ❀ မိုးကျော်သူ

တောအုပ်ထဲတွင် ဖြစ်ပျက်နေသော တိုက်ခိုက်မှုမှာ အဆုံး
မသတ်နိုင်သေးပါ။

သိုင်းသမားခြောက်ယောက်တို့သည် တက်ညီလက်ညီဖြင့်
သက်ခြေလိပ်ပြာအား တိုက်ခိုက်မည်ဆိုပါက အနိုင်ရကောင်း
ရမည်ဖြစ်သည်။

ညိုသော်....

လူတို့သည် ငွေ့ရောင်ဘူးကလေးကို အရယူရန်သာ အာရုံ
စူးစိုက်နေကြသောကြောင့် ထိုတိုက်ပွဲသည် ထူးဆန်းသော
တိုက်ပွဲပုံစံအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

တိုက်ပွဲသည် တစ်နေ့နှင့် တစ်ညပင် ကျော်လွန်သွားပြီး

ငွေ့ရောင်ဘူးကလေးသည် မည်သူ့လက်ထဲမှ မရောက်
သေးဘဲ မြေပေါ်၌သာ ရှိမြဲရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ယခု သူတို့သည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်
ခိုက်ရာမှ ခေတ္တရပ်နားသွားကြသည်။

စိတ်လျော့သွားခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

ထိုငွေ့ဘူးကလေးကို မည်ကဲ့သို့ အရယူရန်ကို အကြံထုတ်
နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် အဆိပ်သံပွင့်တစ်ဆုပ်ကို အသင့်
ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

မေ့တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(ပ) ❀ ၉၇

သူမ၏မျက်လုံးအစုံတွင် ရက်စက်ကြမ်းပြုလာသည့် အရိပ်
အယောင်များ ပေါ်လွင်နေ၏။

သူမက အားလုံးကို တစ်ချက်ဝေကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်တို့က မသွားကြသေးဘူးလား။”

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရက....

“ပြန်စရာရှိရင် ခင်ဗျားပဲ ပြန်ဖို့ကောင်းငယ်”

သက်ခြေလိပ်ပြာက....

“ကျွန်မက ဘာလို့ပြန်ရမှာလဲ”

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရက....

“ရှင်းရှင်းပြောမယ်၊ ကျုပ်တို့က ခြောက်ယောက်ရှိတယ်၊
တစ်ယောက်ကတော့ သေချာပေါက်ရမယ်၊ ခင်ဗျားကတော့
ဘာအခွင့်အရေးမှ မရနိုင်ပါဘူး။”

သက်ခြေလိပ်ပြာက....

“စမ်းကြည့်ကြသေးစာပေါ့?”

သူတို့စကားပြောနေစဉ် ဝူတန်ဂိုဏ်းမင်းတစ်လက်သည်
ငွေ့ဘူးကလေးထဲသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းကပ်လိုက်ပြီး ပေါ့
ပေါ့မှ ငွေ့ဘူးကလေးအား ကောက်ယူရန် ဟန်ပြုလိုက်
သည်။

ထုပ်ဘန်းပေါ်မှစောရတသံချိုင်းလေးကဖြင့်ဘူးကလေး
အား ဘေးသို့ ရိုက်ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။



ထုပ်ဘန်းပေါ်မှစောရတသံ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားသော
ငွေဘူးကလေးသံသို့ ခုန်ပျံ့ရောက်ရှိသွားသည်။
ငွေဘူးကလေးအား လျှပ်တစ်ပြက် ငှက်ခတ်ယူရန် ဟန်
ပြင်လိုက်သည်။

ခွေးတစ်လက်က ငွေရောင်ဘူးကလေးကို အချိန်မီ ရိုက်
ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

စူတန်ဂိုဏ်းမှ ခေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်နှင့် သက်ခြေ
လိပ်ပြာကိုသည် ငွေရောင်ဘူးကလေးကို အရယူရန် အာရုံ
စိုက်လာကြပြန်သည်။

ယူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ငွေရောင်ဘူးကလေး
မှာ မည်သူ့လက်ထဲမှ ရောက်မသွားနိုင်ဘဲ မြေပေါ်၌ ဟိုဟို
သည်သည် လွင့်စဉ်သွားသည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက အလွန်ခံမြင်းလာသည်။

သူမသည် ဤတိုက်ပွဲတွင် အဘယ်ကြောင့် ပါဝင်လာမိ
သည်ကို စဉ်းစား၍မရပါ။

ထိုရှုပ်ထွေးနေသော တိုက်ပွဲတွင် သူမမှာ ခက်ရာများရှိ
သေးသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ခက်ရာရှိခဲ့သည့်မှာလည်း သူမက အမည်
မသိရသော လူငယ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူမသည် အဘယ်ကြောင့် လူငယ်အပေါ် ဤမျှစွမ်းစွမ်း
အား ကူညီပေးနေရပါသနည်း။

သူမသည် ထိုအမည်မသိသော လူငယ်အပေါ် ချစ်မေတ္တာ
ထိုလိုဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခု ထိုလူငယ်သည် မည်သည့်နေရာသို့ ငောက်ရှိသွား
သနည်း။

သူမက မသိပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူမသည် ထိုရှုပ်ထွေးနေသော တိုက်ပွဲမှ
အင်တိမ်းထွက်ခွာသွားရန်သာရှိသည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော်...

သူမသည် လက်ခွာသွားလို့မိတ်လုံးမခံနိုင်။

၁၀၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုလူဝတ်အတိုက် ငွေရောင်ဘူးကလေးကို အရယူယူရန် စိတ်အက်သန်လာသည်။

ယခု သူမသည် ရှုပ်ထွေးသော တိုက်ပွဲတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ရင်ဆိုင်နေရသည် မဟုတ်ပါလား။



ငွေရောင်ဘူးကလေးသည် မြေပေါ်၌ ဟိုရောက် သည် ရောက်ဖြင့် လွင့်စဉ်နေ၏။

သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့သည်တစ်ဖက်ကသက်သေ လိပ်ပြာ၏ရန်ကို ကာကွယ်ရင်း တစ်ဖက်က ငွေရောင်ဘူး ကလေးကို အရယူရန် ကြိုးစားနေ၏။

ငွေရောင်ဘူးကလေးသည် တစ်ယောက် ဟိုဘက်ရှိက်ထုတ် လိုက် တစ်ယောက်က ဒီဘက်ရှိက်ထုတ်လိုက်ဖြင့် ဝူတန်ဇာ တစ်လက်နှင့် ဖုတ်ကောင်လူသားရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရရှိလာသည့်အခွင့်အရေးကို လက် မလွှတ်တမ်း အရဖမ်းယူရန် ပြင်တိုကြိုးစားကြသည်။

မွှေးတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၁) ❀ ၁၀၁

“ဖယ်ကြစမ်း” သေသွားမယ်”

သက်ခြေလိပ်ပြာ၏ အေးစက်သောအသံ ပေါ်လာလေ သည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူ့မက အဆိပ်သံပွင့်ဖြင့် ပက် ချန်းလိုက်၏။

ဝူတန်ဇာတစ်လက်နှင့် ဖုတ်ကောင်လူသားတို့သည် ငွေ ရောင်ဘူးကလေးအား ရလုဆဲဆဲဖြစ်နေသောကြောင့် အဆိပ် သံ ပက်ဖျန်းလိုက်သည်ကို သတိမပြုမိပါ။

သူတို့သတိရလာသောအခါ နောက်ကျသွားချေပြီ။

သူတို့ကတခန်းကတန်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အဆိပ်သံ ပွင့်များကို ရိုက်ချလိုက်၏။

သို့တိုင်အောင် အဆိပ်သံပွင့်များသည် သူတို့၏နားခေါင်း မှ တစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားလေ၏။

“ဝုန်း...”

“ဝုန်း...”

ဝူတန်ဇာတင်မှ ဓားတစ်လက်နှင့် ဖုတ်ကောင်လူသားတို့ သည် ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးဝေလာပြီး ခြေပေါ်သို့လဲကျ သွားလေ၏။



၁၀၂ ❀ မိုးကျော်သူ

သိုင်းသမား ဆယ်နှစ်ထောင့်အနက် လေးယောက်က
သာ ကျန်တော့၏။

ထိုသိုင်းသမား လေးယောက်တို့သည် မိမိအဖော်သေဆုံး
သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သော်လည်း သူတို့က ဝမ်းနည်း
ခြင်း မရှိပါ။

သူတို့၏အာရုံမှာ ငွေဘူးကလေးကို အရယူရန်သာဖြစ်
သည်။



သက်ခြွေလိပ်ပြာက ခါးထောက်၍ ကျန်ရှိသော လူလေး
ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်ကိုယ်တော့ သေကုန်ပါပြီ၊ ရှင်တို့က နောင်တမရှိဘဲ
သေးဘူးလား။”

စောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားက ရယ်မောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့က လေးယောက် ကျန်သေးတယ်၊ ခင်ဗျားက
အချိန်မီ နောက်မဆုတ်ရင် နောက်တစ်ခါ သေရမည်လို့က
ခင်ဗျားပဲ။”

မောင်စေးသံသာသိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❀ ၁၀၃

“ဟား...ဟား...ဟား။”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ရယ်မောလိုက်၏။

“ကယ်သူ့အရင်သေမလဲဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့။”

သူမသည် စောားဆုံးသွားသည်နှင့် တောင်ပင်လယ်သိုင်း
သမားအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

စောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားက ရှေ့တိုး၍ ရင်ဆိုင်တိုက်
ခိုက်လိုက်၏။

သက်ခြွေလိပ်ပြာက လက်တစ်ဖက်နေ့ ယမ် လိုက်၏။

စောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားက သက်ခြွေ လိပ်ပြာမှ
အဆင်မပြေဘဲ ဖတ်လွင့်လာသည့်ဟုတ်မှန်က ရှောင်တိမ်း
ရန် တန်ပြင်နေစဉ် သက်ခြွေလိပ်ပြာ၏ လက်ဝါးတစ်ချက်
သည် သူ့ ရင်ဝဋ်ရှိက်မိသွားလေ၏။

စောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားသည် မမှောင်လင်းဘဲ ခံလိုက်
ရသဖြင့် သူ၏ရင်အတ်ပေါ်တွင် သက်ခြွေလိပ်ပြာ၏ လက်
ဝါးရှိက်ခြင်း ခံလိုက်ရလေ၏။

သူက နောက်ညှို့ ငြေနှစ်လင်းနှင့် ဆုတ်သွားရလေသည်။

“ဝေ့”

သေးများ အန်တတ်လိက်အသံ။

၁၀၄ ❀ မိုးကျော်သူ

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် ငွေရောင်ဘူးကလေးထံသို့ လျှပ်တစ်ပြက်ရောက်ရှိသွားသည်။

ငွေဘူးလေးအား ကောက်ယူရန် တန်ပြင်လိုက်သည်။

ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရက သံချိုင်းထောက်ဖြင့် သက်ခြေလိပ်ပြာအား ဆီး၍ရိုက်ချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူရိပ်တစ်ခု လျှပ်တစ်ပြက် ရောက်ရှိလာသည်။

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရ၏ သံချိုင်းထောက်အား လက်ဝါးဖြင့် အချိန်မီပုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရသည် မဟန်နိုင်ဘဲ နောက်သို့ ခြေလှမ်းသုံးလေးလှမ်းခန့် ဆုတ်သွားရလေသည်။

သူသည် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာသူအား ကြည့်လိုက်သောအခါ အံ့ဩသွားရလေသည်။

တိုက်ပွဲထဲဝင်ရောက်လာသူမှာ ဆိုင်းဗညာ လုံးဝမတတ်သော လူငယ်ပင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရက ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်လာသည်။

“မင်း သေချင်လို့လား”

မော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၀၅

သူက ပြောပြီး အားမာန်အပြည့်ဖြင့် စောဘူးမိုးအား ခိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

စောဘူးမိုးက လက်ဝါးဖြင့် ခံပေးခဲ့ရာ...

“ဖုတ်”

လက်ဝါးနှစ်ဖက် တညှိတညှိမတ်မတ် ဝိမှန်သွားရာ စောဘူးမိုးက မားမားမတ်မတ်ရပ်နိုင်၏။

ထုပ်တန်းပေါ်မှ စောရ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားသည်။

စောဘူးမိုး၏ ထူးခြားသော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သိုင်းသမားအားလုံးက အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာပင် အံ့ဩလွန်း၍ ချက်လုံးများဝိုင်းစုတ်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စောဘူးမိုးသည် ငွေရောင်ဘူးကလေးအား ကောက်ယူရန် ရှေ့သို့လျှောက်သွားသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ချန်ပလယ်ခားဝိဇ္ဇာ ဘောင်ပင်လယ်သိုင်းသမား ကန်းစန်းနဂါးနှင့် ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရသည် ပြိုင်ဘက်လှုပ်ရှားကြသည်။

လူသေးယောက် လက်ဝါးလေးခုသည် အားမာန်အပြည့်ဖြင့် စောဘူးမိုးအား ပြိုင်ဘက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

၁၀၆  ဇိုးကျော်သူ

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူမက ဝင်ရောက်ကူညီရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် စောတုံးဖိုးက ထိုသိုင်းသမားလေးယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အသံအယာယင် ဟန်တားနိုင်ခဲ့သည်။

သိုင်းသမားလေးယောက်သည် နောက်သို့ ခြေသုံးလေးလှမ်းခန့် ဆုတ်လွှားရ၏။

လူတို့၏မျက်လုံးများသည် စောတုံးဖိုးအား ဖယ်ကြည့်နိုင်စွာ ပြိုင်တူကြည့်နေကြ၏။



စောတုံးဖိုးကလည်း အဟန့်တားခံလိုက်ရသဖြင့် ခေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်လာ၏။

သူက ခါးထောက်၍ သတိပေးလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားတို့ကို သတိပေးလိုက်မယ်၊ ကျွန်ုပ်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးရင် ဒီစာစီခေါ်မညာနိုင်တော့ဘူး”

ချန်ပင်လယ်မှ ဓားဝိဇ္ဇာက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်း နှုပါသေးတယ်ကွာ”

သူက တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် စောင်ပင်လယ်သိုင်းက အားက လျှပ်အိပ်ပြ က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

မှော်စေးသံသ့ သိုင်းကွန်ချား(ပ)  ၁၀၇

သို့သော်....

စောတုံးဖိုးသည် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို အသံအယာယင် ဖြည့် ချောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့လေ၏။

ကျန်ရှိသော သိုင်းသမားသုံးယောက်တို့က ပြိုင်တူဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်၏။

သိုင်းသမားလေးယောက်နှင့် စောတုံးဖိုးသည် တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေ၏။

သက်ခြွေလိပ်ပြာသည် အခွင့်ကောင်းရိုသ်ကသဖြင့် နေရာရောက်ကလေးရှိရာသို့ တိတ်ဆိတ် ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

သူမသည် ငွေတူးကလေးအား လှမ်းယူ ခိုက်ရာ ရုတ်တရက် သူမထက်ဦးအောင် လက်တစ်ဖက်က ထိုငွေတူးကလေးအား လုယူသွားလေ၏။



သူ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ပိုးဖဲဖြင့်ချုပ်သော အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားသည်ကို ကြုံရသဖြင့် ထိုလူငယ်သည် နယ်နယ်ရရ လူငယ်တစ်ယောက်မဟုတ်ဟု ခန့်မှန်းခံရ၏။

သိုင်းသမား လေးယောက်တို့ကလည်း ထိုလူငယ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာကြ၏။

လူငယ်၏လှုပ်ရှားမှုကို ကြုံမြင်လိုက်သဖြင့် ထိုလူငယ်၏ သိုင်းပညာကို အဆင်မသေးဝံ့ကြပါ။

လူငယ်က ရယ်မောလိုက်ပြီး.....

“ဘယ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ဘိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်ကြမလို့လား”

သက်ခြေလိပ်ပြာက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သော်

“ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ရှင်ကိုသတ်သို့ရဟယ်”

လူငယ်က ရယ်မောလိုက်သည်။

“မိန်းမတွေဟာ ကြားဝါပြောတတ်တာ မဆန်းပါဘူးဗျာ”

သက်ခြေလိပ်ပြာက အဆိပ်သံပွင့်တစ်ဆူကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

စောထိုးဖိုးက သူမအား ဟန့်တားလိုက်၏။

“အသားနေစမ်းပါ”

“လူငယ်သိုင်းသမား”

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် အလွန်ဟိုအားသင့်သွားလေသည်။ ခေါင်းမောကြည့်လိုက်သည်။

သူမရှေ့တစ်လံခန့်တွင် လူငယ်တစ်ယောက်က သူမအား ပြုံး၍ ကြည့်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ငွေရောင်ဘူးကလေးသည် သူ့လက်ထဲ၌ ရောက်ရှိနေ၏။ သက်ခြေလိပ်ပြာက ထိုလူငယ်အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူငယ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိမည်ဟုခန့်မှန်းရလေ၏။

ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်သည်။

သူကပြောပြီး လူငယ်ရှေ့သို့ ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်၏။

“ဒီမှာ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ပဲ ခင်ဗျားကို ရင်ဆိုင်မယ်”

လူငယ်က....

“သဘောတရားတိုင်းပါဗျာ၊ အားလုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုရင် သဲ ကျုပ်ကမမူပါဘူးဗျာ”

စောတုံးဖိုးက ပဲ့ပြုံးပြုံးဆိုက်သည်။

“အပြောမကြီးပါနဲ့ဗျာ”

သူသည် ပြောပြီးသည်နှင့် ရှေ့သို့ ထပ်မံ ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။

“ကဲ.... ကျုပ် နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးပေးမယ်၊ ဒီသွေးကလေးကို ပြန်ပေးရင် ခင်ဗျားသွားလိုရာ သွားနိုင်ပါပြီ”

လူငယ်က ရယ်မောလိုက်သည်။

“လိုချင်ရင်တော့ ကျုပ်ကို နိုင်အောင်တိုက်ရမယ်”

စောတုံးဖိုးက ဆည်းမခံနိုင်တော့ပါ။

“ကောင်းပြီလေ”

သူက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

လူငယ်သည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုခုကိုလှည့်လိုက်ပြီး စောတုံးဖိုး၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။



စောတုံးဖိုးနှင့် လူငယ်တို့သည် သဲသဲမဲမဲတိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ထိုလူငယ်၏သိုင်းပညာသည် အလွန်အဆူဖြင့်မားသည် တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူငယ် တိုက်ခိုက်လိုက်သော သိုင်းပညာမှာ အားအင် မြီးပြီး အလွန်ထိရောက်သော တိုက်ခိုက်ပုံစံဖြစ်သည်။

စောတုံးဖိုးမှာမူ သိုင်းကွက်လုံးဝမရှိပါ။

လူငယ်တိုက်ခိုက်လာသော သိုင်းကွက်များကို သေတုံ့ပြန်၏။

လူငယ်သည် သိုင်းကွက် နှစ်ဆယ်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်လာသော နောက်တုံးဖိုး၏သိုင်းကွက်မှာ မယ်မယ်ချချမဟုတ်သည် တွေ့ရှိလာသည်။

သို့သော်....

အဘွင်းအားမှာ မိမိထက်များစွာ သာလွန်သည်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

အကယ်၍ အချိန်ကြာသွားပါလျှင် မိမိသာလျှင် ခြေကုန်မိန်းကျသွားမည်ကို ဆင်ခြင်လာမိသည်။

“ဟား....ဟား....ဟား”

သူက ရယ်မောလိုက်သည်။

စောတုးဖိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ဘာရယ်တာလဲဗျ”

လူငယ်က တိုက်ခိုက်ရာမှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

စောတုးဖိုးကလည်း ရပ်တန့်လိုက်ရသည်။

“ဘာလဲ၊ ငွေဘူးကလေးကို ပြန်ပေးတော့မလို့လား”

သူက မေးလိုက်လေသည်။

လူငယ်က ပြုံးလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

စောတုးဖိုးက....

“ဒါဖြင့် ဘာများပြောစရာရှိသေးလဲ”

လူငယ်က....

“ကျွန်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားတာ အသစ်ရလို့ပါ၊ အချိန်မီသွားလိုက်ပါဦးမယ်”

သူသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်လိုက်သည်။

စောတုးဖိုးမှာမူ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

လူငယ်က စတင်ပြေးလွှားသွားလေသည်။

“ရပ်လိုက်”

တောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားက သူ၏သွားလမ်းကို မိတ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်က....

“ဘာလို့ရပ်ရမှာလဲ”

သူက လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် တောင်ပင်လယ် သိုင်းသမား ရင်ဝဲသို့ လှုပ်တစ်ပြက် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူ၏ရိုက်ချက်မှာ လှုပ်စီးလက်သကဲ့သို့ သျှင်ခြန်လွန်းလှ၍ တောင်ပင်လယ် သိုင်းသမားက ရှောင်တိမ်းနိုင်ရန် နှင်အလမ်း မရှိတော့ပါ။

“ဖုတ်”

ထိုလူငယ်၏လက်ဝါးသည် တောင်ပင်လယ် သိုင်းသမား ရင်ဝဲသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ထိမှန်သွားသည်။

တောင်ပင်လယ် သိုင်းသမား၏ခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်သို့ ချိန်သွားပြီး ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်သို့ လီးကျသွား၍ ဦးနှောက်ကွဲအက်သွားပြီး သွေးများ ရဲခနဲမီသွားလေသည်။

အားလုံးက ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

သူတို့အားလုံး ယတိသက်ဝင်လာသောအခါ လူငယ်သည် အဝေးသို့ရောက်ရှိသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၁၁၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“မပြေးနဲ့”

ထန်းစန်းနဂါးသည် လှမ်းအော်ရင်း အပြေးလိုက်သွားသည်။

တပ်တန်းပေါ်စောရှင် ချန်ပင်လယ်-ဓားဝိဇ္ဇာတို့သည် လူဝင်နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားကြလေသည်။



စောတုံးဖိုးသည် ငေးခိုင်၍ ခုတ်နေ၏။

ဖာတန်ကြာတော့မှ သူက သက်ခြွေလိပ်ပြာဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ဟိုလူ အယ်ရေဇာတ်သွားပြီလဲ”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက သူ့အား အံ့သြစွာကြည့်လိုက်သည်။

“ထွက်ပြေးသွားပြီလေ၊ ရှင်မသိဘူးလား”

စောတုံးဖိုး၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

မေ့ရိတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၁၅

“သူ့ထွက်ပြေးသွားပြီ ဟုတ်လား”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက သူ့အား စိတ်ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်နဲ့ သူနဲ့ တိုက်ခိုက်ပြီး သူထွက်ပြေးသွားတာကို ရင်မသိလိုက်ဘူးလား”

စောတုံးဖိုးက...

“ခင်ဗျားကလဲဗျာ၊ ငွေ့ရောင်ဘူးက လေး တောင်မှ အောင်မယူထားနိုင်ဘူး”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

“ရှင်က သူ့ကိုမစားထားနိုင်လို့လွှတ်သွားတာကို တယ်လယ် ကျွန်တော်ကလဲ အပြစ်ပြောနေတာလဲ”

စောတုံးဖိုးက စိတ်တိုလာသည်။

“ဒီငွေ့ဘူးကလေးကို ခင်ဗျားလှမ်းယူတာကို ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက စကားမပြောတော့ဘဲ သစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားလေသည်။

“သူ့အသက်ကိုလဲ ကယ်ရလေးတယ်၊ သူ့အတွက်လဲ အဆီဆိုင် ခဏ်ရာရခဲ့တယ်၊ ခါကို တစ်ချက်မှ ပရမီဒီကတဲ ခါကို အပြစ်တင်နေတယ်၊ တယ်လီသူစားမှန်းမသိဘူး”

၁၁၆ ❀ မိုးကျော်သူ

သူက မကျေမနပ်ညည်းညူရင်း မြေပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ကြွဘူးကလေးကို ထုတ်ယူ၍ ဆေးလုံးတစ်လုံးယူကာ ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

ထိုနောက် ရရှိထားသောဒဏ်ရာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို စတင် ကုသလိုက်သည်။

စောတုန်းဖိုးက သူမအား ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီလူငယ်က ဘယ်သူလဲ”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

စောတုန်းဖိုးက ထင်မိမေးလိုက်သည်။

“ဒီလူငယ်က ဘယ်သူလဲ”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက အဖြေမပေးပါ။

စောတုန်းဖိုးက စိတ်တိုလာသည်။

“ကျုပ် ခွေးနေတယ်လေ၊ ဘာကြောင့် မဖြေတာလဲ”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

“ကျွန်မ ဘယ်သို့မလဲ”

စောတုန်းဖိုးက....

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၁၇

“ခါဖြင့် သူ့ ဘယ်ဘက်က ထွက်ပြေးသွားတာလဲ”

သက်ခြွေလိပ်ပြာက....

“ကျွန်မ မသိဘူး၊ ရှင် သိချင်ရင် ကိုယ်ဘိုင်လိုက်ရှာမိလား”

သူမကပြောရင်း မျက်ရည်များစီးဆင်းကျလာလေသည်။

စောတုန်းဖိုးက....

“ရယ်၊ ကျုပ်က မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာမှာပဲ”

သူကပြောပြီး ထွက်ခွာသွားရန်ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်သည်။

သက်ခြွေလိပ်ပြာသည် အဘယ်ကြောင့်နန်း မသိ၊ ခေါ်သံများကိုသာပြီး အဆိပ်သံပွင့်တစ်ဆုပ် လှမ်းသလိုက်ပြီး စောတုန်းဖိုးထံသို့ ပစ်လွှင့်လိုက်လေသည်။



သက်ခြေလိပ်ပြာသည်စိတ်မပျက် အဆိပ်သင့်မှုကို အဆင်
အခြင်မှ ပစ်လွှင့်လိုက်သော်လည်း မိမိအမှားကို ချက်ချင်း
သိရှိလိုက်လေသည်။

“ဟောတော့”

လူမက လွတ်ခနဲအော်ဟစ်ရင်း စောတုးဖိုးက ခြေ
ထွားလာလေသည်။

စောတုးဖိုးက စိတ်ကို တင်းထားပြီး ဟင်္သာလိုက်လေ
သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက အတင်းပန်လိုက်သည်။

“ကျွန်မ... ကျွန်မ လစ်လွင့်လို့ မဟုတ်ပါဘူး”

လူမက ပြောရင်း ကြေကူးကလေးအား ယူကာ ဖြေ
ဆေးဟစ်လုံး ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

“ဟောဒီ ဖြေဆေးကို အမြန်ဆုံးသောက်ဝက်၊ ခန္ဓာ
ငယ်မှာရှိတဲ့ အဆိပ်တွေပြေသွားပါလိမ့်မယ်”

စောတုးဖိုးက မချီခြားပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ့ကို သေစေချင်လို့ လုပ်ကြတဲ့သူ ငါးစေ့ကို ငါ
သောက်ဘူး၊ ဒီသောက်လေးနဲ့ကျော့ ငါ့သေမယ နတ်ဘူး”

လူမကထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကေားလုံးများ ဖြစ်
သည်။

“နောင်တ”

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် မည်သို့မျှ ဆင်ခြင်ဆုံးသပ်
မရှိဘဲ အဆိပ်သင့်မှုကို ပစ်လွှင့်လိုက်သည်။

စောတုးဖိုးမှာမူ သက်ခြေလိပ်ပြာက ယခုကဲ့သို့
ခိုက်လာမည်ဟု မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။

သူက သိရှိလိုက်သောအခါ ကမန်းကတန်းလက်ဝါ
ဝှေ့ယမ်းရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သို့တိုင်အောင် အဆိပ်သင့်မှု၏ အနံ့အသက်များ
စောတုးဖိုး၏ နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

စောတုးဖိုး၏ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးမှူးဝေသွားလေသ
“ဝုန်း”

သူသည် မဟန်နိုင်တော့ဘဲ ပက်လက်လန်လဲကျသွား
သည်။



၁၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သက်ခြေလိပ်ပြာက ဆေးလုံးကို လှမ်းပေးနေ၏။

“ဒီဆေး သောက်လိုက်ပါနော်၊ ခဏနေ ပျောက်သွားမှာပါ”

စောတုန်းမိုးက မချီဆင်ကဲ ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဆေးမသောက်လဲ ကျုပ်က မသေနိုင်ပါဘူး”

သူက မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

ဖြစ်ပေါ်နေသော ဝေဒနာကို ချုပ်တည်းကာ ရွှေ့တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းသွားလေသည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက အော်ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မက ရှင့်ကို သတ်ချင်လို့လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ဘူးလား”

စောတုန်းမိုးက...

“ပြဿနာကတော့ ခွင့်လွှတ်တာ မလွယ်တာနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တယ်၊ အခုတော့ ကျုပ်အသက်ကို အန္တရာယ်ပြုလာတယ်၊ အဲဒီတော့ ထမောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစား မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား၊ စိတ်ထဲမှာဘာမှ မသားပါနဲ့ဘော”

❀ မေခီတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၂၁

သူကပြောရင်း ရွှေ့သွားတစ်လှမ်းချင်း လှမ်း၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

“နေပါဦးမို့”

သက်ခြေလိပ်ပြာက ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် လှမ်းအော်လိုက်သည်။

စောတုန်းမိုးက မကြားလိုက်သည့်အသံ၊ အက်လက်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ပင်စည်ကိုဖတ်ကာ အားရပါးရ ငိုချလိုက်လေသည်။

သူမ၏ ငိုသံသည် တောတောင်တင်ရင်းသို့ ပဲ့တင်တပ်သွားလေတော့သည်။



ထိုဘုံကျောင်းပျက်ထဲ၌ မိမိရရှိထားသော အဆိပ်ခွေများကို အတွင်းအားဖြင့် တွန်းထုတ်နိုင်မည် ဟုတ်ပါ။



“ဘုံကျောင်းပျက်၏လျှို့ဝှက်ချက်”

စောတုန်းဖိုးသည် လေးလံသော ခြေလှမ်းဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွား၏။

သူက မြန်မြန်မလျှောက်ဝံ့ပါ။

အကယ်၍ လျှင်မြန်စွာ လျှောက်ပေါ်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရောက်ရှိနေသော အဆိပ်ခွေများက အသက်အလုံးထဲသို့ ဝင်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေ၏။

သူ၏မြွေလှမ်းမှာ နှေးကွေး၍နေသော်လည်း ရပ်တန့်နေပါ။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် တောအုပ်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

တောအုပ်ထဲ၌ ဘုံကျောင်းပျက်တစ်ခုရှိနေသော်လည်း ပြင်လိုက်ရသောအခါ သူ၏ ဓမ္မသမ္ဘာလေသည်။

ဤဘုံကျောင်းသည် မြေစောင့်နှုတ်တိုးတိုး၍ ဘုံကျောင်းဖြစ်လေသည်။

နှစ်ရှည်လများ စောင့်ရှောက်ပြုပြင်ခြင်းနှင့် ယဉ်းယဉ်း ပျက်စီးနေသည်။

ပင်ကုတ်စိမ့်များသည် နေရာတကာ၌ မင်းမင်းခေါ်ခေါ်။

စောတုန်းဖိုးသည် မြေစောင့်နှုတ်တိုးတိုး၏ ရုပ်ဆင်းတုအောက်တွင် စင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ မျက်လုံးငိုဝဲကာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိနေသော အဆိပ်များကို အတွင်းအားဖြင့် တွန်းထုတ်နေလေသည်။

သူသည် အတန်ကြာအတွင်းအားကိုကျင့်သုံးရာ နှစ်နာရီခန့် အကြာတွင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အဆိပ်များ လုံးဝကုတ်ရှင်းသွားလေသည်။



၁၂၄ ❀ မိုးကျော်သူ

ညနေ....

နေလုံးကြီး၏ ကြွင်းကျန်သော အသင်းရောင်သည် တော
အုပ်ထဲသို့ တိုးဝင်ပတ်ဖျန်းနေ၏။

ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှ အဆိပ်ငွေ့များ ကုန်စဉ်သွားသဖြင့် ဝမ်း
ဗိုက် ဆာလောင်လာသည်။

သူသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းသွက်လိုက်သည်။

တောအုပ်ထဲ၌ရှိနေသော သီးပင်များကို ရှာဖွေပြီး သစ်
သီး ဝလံများကို စားသောက်လိုက်လေသည်။

သူသည် သီးပင်အောက်၌ချစ်၍ သစ်သီးများကို စား
သောက်နေစဉ် လူရိပ်နှစ်ခုကို ရုတ်တရက် လှမ်းမြင်လိုက်လေ
သည်။

ထိုလူရိပ်နှစ်ခု၏ လှုပ်ရှားမှုမှ အထူးလျင်မြန်လှပ
သည်။

တဒင်္ဂါအချိန်တွင်း၌ ထိုလူရိပ်နှစ်ခုသည် ဘုကျောင်း
ပျက်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွား ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။



“ပလ္လေသ”

စောတုံးဖိုးသည် မိမိနှင့်မဆိုင်သည့်ကိစ္စများ နှင့် လုံးဝစိတ်
ဝင်စားပါ။

ထို့ကြောင့် သစ်သီးဝလံများကို စားခြင်းနှင့်
တစ်ခဏအကြာတွင် သူသည် ဝမ်းဗိုက်၌ ငြီးငြိမ်ရာ ထို
နေရာမှ ထွက်ခွာသွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်လေသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား...”

ရုတ်တရက် ရယ်မောသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ရယ်မောသံ ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ထိုရယ်မောသံမှာ အခြားမိန်းကလေးများရယ်မောသံနှင့်
တူဘဲ တမူထူးခြားနေ၏။

၁၂၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုရယ်မောသံကို ကြားမိရသောလူတိုင်းမှာ အလိုလို ရင်
တုန်သွားလေသည်။

စောတုန်းဖိုး၏ ရင်ထဲတွင်လည်း အလိုလိုလှုပ်ရှားသွားမိ
လေသည်။

ရယ်မောသံသည် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ပါသော ရယ်မောသံ ဖြစ်သည်။

စောတုန်းဖိုးက ထိုရယ်မောသံကို ကြားစောစောခါ သူ၏
ခြေလှမ်းများသည် အလိုအလျောက် ဘုံကျောင်းရှိရာသို့
လှမ်းသွားလေသည်။

ရယ်သံသည် ဘုံကျောင်းပျက်၏နောက်ဘက်မှ လွင့်ပျံ
လာခြင်းဖြစ်သည်။

စောတုန်းဖိုးက ပုဏ္ဏားကွယ်ရှိရာသို့လျှောက်သွားပြီး ခြေ
လှမ်း ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ရယ်မောသံလည်း ရပ်တန့်သွားလေပြီ။

စောတုန်းဖိုးသည် ထိုနေရာမှရပ်ရှိလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်
ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုယောက်ျားမှာ အသက် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိနိုင်
သည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။

မောင်အေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၂၇

ရုပ်ချည်ခန့်ညှားပြီးယောက်ျားပီသ၏။

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က
ရပ်နေ၏။

မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် အပြာရောင်တန်ချီနှင့်
အပြာရောင်ခေါက်ကပ်ဝန်ရှည် ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ညီမက ကျောင်းပေးရပ်နေသဖြင့် မျက်နှာကို မြင်ပါ။

သို့သော်...

သူမ၏ ကျော့ရှင်းဆော့ကိုယ်လုံးကိုယ်သည် ဦးတော့မြင်ရ
သဖြင့် အလွန်ချော့မောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဖြစ်မည်မှာ မလွဲပေ။

ထိုယောက်ျား၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ခင်ကီခါ ချစ်မိတယ်လို့ပြောတာ ဘယ်နာခါ ရှိပြီလဲ၊
ငါ့ကို မယုံသေးဘူးလား။”

မိန်းကလေးက....

“ရှင်တကယ် ပြောနေတာလား။”

သူမ၏ အသံသည် အေးစိမ့်ကြမ်းကြုတ်သည့်အသံ ဖြစ်
လာသည်။

ပုဏ္ဏားကွယ်တွင် ရပ်ကြည့်နေသော စောတုန်းဖိုးသည်
မိန်းကလေး၏ စကားပြောသံကို ကြားရသောအခါ ကျော
ပြင်ဘစ်ခုလုံး ချစ်စိမ့်သွားသည်။

၁၂၈ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုယောကျ်ားက ထပ်မံပြောလိုက်သည်။

“ငါပြောတဲ့ စကားဟာ ငါ့ရဲ့ အသည်းနှလုံးကြားက ထွက်ပေါ်လာတဲ့စကားပါ။ လိမ်မပြောပါဘူး။”

မိန်းကလေးက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ရှင်တို့ ယောကျ်ားတွေက တစ်ယောက်မှ မယုံရဘူး”
ထိုလူက....

“ငါ့ကိုဘော့ ယုံပါ”

မိန်းကလေးက....

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်ုပ် သီချင်းတစ်ပုဒ် မှတ်ပြမယ်၊
ရှင် နားထောင်ပြီး သဘောကျတယ်ဆိုရင် ရှင်ကို ကျွန်ုပ်
ယူမယ်”

ထိုလူက....

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ် နားထောင်ပါမယ်”

မိန်းကလေးသည် ခါးတွင် ချိတ်ထားသော ပလွေတစ်
ချောင်းကို ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။



မွှော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❀ ၁၂၉

အပြာရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးသည်
လူကို စတင်မျှော်လိုက်လေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် ပလွေသံကို နားတောင်ရင်း သူ၏
အတွေးမျိုးသည် အတိတ်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားလေ
သည်။

သူ၏ မြင်ကွင်းမှာ ကြာပန်းဖူးပွင့်နေသော ရေကန်
တစ်ခုကို စတင်မြင်ယောင်လာသည်။

ရေကန်၏ အနီးတွင် လှောင်ပျံတစ်လောင်းနှင့် လှံမပျံ
တစ်လောင်းတို့သည် ချစ်တင်းစကားမျှော့ တစ်ထွတ်တက်
ပြောဆိုနေသည်ကိုလည်း မြင်ယောင်လာသည်။

သူသည် နားထောင်းရင်းနားထောင်ရင်း မျက်လွှာများ
လေးလံလာလေသည်။

သူ့ရင်ကပ်တွင် အလွန်သာယာကြည်လင်မှုပင် ခံစားမှုများ
စစ်မှန်စွာခံစားလာမိသည်။

သူသည် မျက်လုံးမှိတ်၍ သံစဉ်၏အနံ့သာ(ခံစားနေစဉ်
သံစဉ်ပြောင်းလဲ သွားလေသည်။

သူ၏ မြင်ကွင်းမှာလည်း အစံမျိုးတစ်ခု ပြောင်းလဲသွား
သည်။

သူသည် ဖိမ်းလန်းစိုပြည်သော မြက်ခင်းတစ်ခု ပေါ်၌
ရောက်ရှိနေ၏။

၁၃၀  မိုးကျော်သူ

အလွန်လှပငယ်ရွယ်သော မိန်းကလေး ဆယ်ယောက်
တို့သည် သူ့အား အလယ်၌ထား၍ ဝိုင်းကြီးပတ်ဖတ် လှည့်
ပတ်ကာ ကပြနေကြသည်။

ထိုမိန်းကလေးများ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခါးလွှာသော
အဖြူရောင် အင်္ကျီများ ဝတ်ဆင်ထားရာ စောတုန်းဖိုး၏
နှလုံးခုန်နှုန်းသည် ဓာတ်စာထက်ဘက်စုံပြင်းထန်ကာ လှုပ်ခတ်
နေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် မိန်းကလေးများက သူ့ထံသို့ တဖြည်း
ဖြည်း ချဉ်းကပ်လာသည်။

သူ၏ ရင်ခုန်သံမှာ ပို၍ကျယ်လောင်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“အား”

ကူးရှသော အော်သံတစ်ခုသည် သူ၏နှုတ်ထဲသို့ တိုးဝင်
လာသည်။

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး လျှပ်တစ်ပြက် ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။

သူက ပြန်လည်သတိရလာသည်။

သူ၏ နဖူးပေါ်၌ ချွေးသီးချွေးပေါက်များသီးနေ၏။

မြော်စေားဆံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ)  ၁၃၁

မျက်လုံးခွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အပြာရောင်ခတ်စုံ ဝတ်ဆင်
ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပျောက်ကွယ်သွား
သည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

မြေပေါ်၌ ထိုယောက်ျားလဲလျောင်းနေသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရသည်။



တစ်ခဏကြာ လေးဝိုင်းရပ်ကြည့်နေပြီးမှ ပြန်သည်သတိရ
လာသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် လဲလျောင်းနေသော လူသံသို့ ဓာတ်လှမ်း
နှိုး လျှောက်သွားလေသည်။

အနီးသို့ရောက်ရှိသောအခါ ထိုလူအား သေချာစွာ
ညှိမိလိုက်သည်။

ရင်ရည်ချောခေသော လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်
တွေ့ရသည်။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာသွေးရောင်မရှိဘဲ ဖြူပပ်ဖြူရောင်
နေ၏။

သူက လက်ဝါးဖြင့် ထိုလူအား စမ်းစစ်ကြည့်ရာ အဆင်မရှိတော့သည်ကို တွေ့ရှိလိုက်လေသည်။

သူက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“သူ ဘာကြောင့် အသက်သေ”

သူက တိုးတိုးရေရွတ်ရင်း စကားတစ်ပိုင်းတစ်စ ရပ်ထားလေသည်။

သူငယ်၏ ဘယ်ညာနားထင်ပေါ်၌ နီရဲသော လတ်ညိုတစ်ခုစီရှိသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အပြာရောင်အင်္ကျီနှင့် မိန်းကလေးက ထိုလူငယ်၏ ဘယ်ညာနားထင်ပေါ်၌ ရှိနေသော ‘ထိုက်ယန်း’ သွေးကြောနေတို့ ထောက်၍ သတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို နားလည်လိုသည်။

သူသည် အတုအယွင်းသွားသည်။

ထိုအပြာရောင်အင်္ကျီနှင့် မိန်းကလေးသည် အဘယ်ကြောင့် လူရွယ်အား ဤကဲ့သို့ ရက်ရက်စက်စက် သတ်လိုက်သနည်း။

သူတို့နှစ်ယောက်သား ခြင်းရှိသော အရာပေါ့။

အစ်ယောက်နှင့် အစ်ယောက် မေတ္တာရှိနေကြပုံကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါ။

ထိုမိန်းကလေးသည် အဘယ်ကြောင့် လူရွယ်အား ရက်စက်စက် သတ်လိုက်ပေါ့သနည်း။

သူက အတန်ကြာ စဉ်းစားဘူးသော နေသော်လည်း အဖြေထွက်မသွားပါ။

သူက ခေါင်းတစ်ချက် အတ်လိုက်သည်။

ဤကိစ္စသည် မိမိနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်ရာ...

ထို့ကြောင့် ဝင်ရောက်စွမ်းမရန် မသိအပ်ပါ။

အထူးသဖြင့် သူက ကြီးမားသော တောင်တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရဦးမည် မဟုတ်ပါ။

ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ပြန်လည်နှိပ်ရန်မှာ သူ၏အမှတ်ကြီးဆုံးသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

သူသည် သေဆုံးနေသော လူရွယ်အား အောက်ဆုံးအကြည့်နှင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

စိတ်အကောင်းစွာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထို့နောက် အကောင်းပျက်ထဲမှ လွမ်းလှက်လွှာလေသည်။

မှော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ) ၁၃၅

သူက ပလ္လေသံထွက်ပေါ်လာရာတက်သို့ မသွားတော့ဘဲ ပလ္လေသံထွက်ပေါ်ရာအရပ်ကို ဆန့်ကျင်၍ သူညီထွက်လာလေသည်။

သူသည် ခြေလှမ်း လေး-ငါးလှမ်းခန့်မှ သွား လှမ်းမီလိုက်သည်။

သူ၏ခြေလှမ်း ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားပြန်သည်။

“အား...”

သူက စူးရှသော အော်သံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“ဒုက္ခပုံ၊ နေ့ဂတ်တစ်ယောက် သေပြန်ပြန်ပူတယ်”

သူက ယင်းသို့ တီးတိုးရွှေ့ပြေးနေသော ငှက်စမ်းလိုသော ငှက်များကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ အောက်ပေါ်ရာသို့ ပြန်လှည့်ပြီး ပြေးလွှားသွားလေသည်။



စောတုံးဖိုးသည် မြက်ခင်းတစ်နေရာပေါ်၌ ရပ်နေ၏။

သူ့ရှေ့တွင် ရှုငယ်တစ်ယောက် လဲလျောင်းသေဆုံးနေသည်ကို ရင်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

“အမဂီလာမသေသာ”

စောတုံးဖိုးသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဘုံကျောင်းထဲမှ ထွက်လာလေသည်။

သူသည် တောလမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လက်လေ့လာသွားလေသည်။

ခရုနှေးတစ်အိုးကျက်ခန့် အချိန်ကုန်ဆုံးသွားသောအခါ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းသည် ရုတ်တရက် တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ သူ၏နားထဲ၌ ပလ္လေသံတစ်သံကိုတစ်မကြားလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဲဒီတစ်ကြိမ် သူနှင့်ပလ္လေသံ ထွက်ပေါ်လာသောနေရာမှာ အထန်ငယ်ငေးနေသောကြောင့် ပလ္လေသံသွယ်ကြားလိုက်ရသော်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားလာခြင်း မရှိပါ။

၁၃၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုလူဝယ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိမည်ဟုခန့်မှန်းခဲ့သည်။

ရုပ်ရည်ချောမောသည်။

သူ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် အဖိုးတန်သော ပိုးဖဲအင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

သူ၏ခါးတွင် ဓားတစ်လက်ချိတ်ထားသည်။

ထိုလူဝယ်သည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားနေ၏။

ယခုလူသည် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ဘယ်ညာနားဆင်ပေါ်ရှိဆိုးဝမ်းနိုး သွေးကြောများ ပေါ်တွင် နီရဲသောလက်ညှိုးရာ ထင်းခနဲ ပေါ်နေ၏။

စောတုံးဖုံးက အလွန်စိတ်ခက်ောင်း ဖြစ်သွားသည်။

ထိုပလ္လသံရှင် မိန်းကလေး၏သက်ချက်ဖြစ်သည်ကို သူက ယုံကြည်လေသည်။

ထိုလှပချောမောသော မိန်းကလေးသည် အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ထိုလူနှစ်ယောက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်လိုက်ရပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

၁၃၇ ❀ မိုးစုစားသိသာ သိုင်းကုန်ချာ(၂)

စောတုံးဖုံးသည် ဦးနှောက်ကို စက်ကုန်နှင့်တကွ ထိုက်စွဲကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းစားနေသည်။

ထိုနံ့ထိသမီးတမျှ လှပသော မိန်းကလေး၏ မြေဟော့ကံတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ရက်စက်သော အဖြူအနီကို တွေးမိရင်း ကျောပြန်တစ်ခလုံး အေးစိမ့်သွားလေသည်။

သူက ခေါင်းထစ်ချက် ဆတ်လိုက်သည်။

“ဟိန်း ငါ့နှုတ်ခွံမှာ ဘာမှဆိုင်တဲ့ အာလို့အလုပ်အခံ စဉ်းစားနေရတာလဲ”

သူက ယင်းသို့ ကီးတိုးဖြောဖြိုး သေဆုံးနေသော လူဝယ်အား တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ထိုနေရာမှ လှမ်းထွက်သွားလေ၏။

သုသည် ထိုလူရိပ်နှစ်ခုနောက်သို့ ပြေးလွှားလိုက်သွား
လေတော့သည်။

“လူရိပ်နှစ်ခု”

စောတုန်းဖိုးသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ လမ်းကလေး
တစ်ခုပေါ်၌ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် လျှောက်သွားလေသည်။

တစ်ခဏကြာလျှောက်လာမီသောအခါ ရုတ်တရက်လူရိပ်
နှစ်ခုသည် သူ့ရှေ့၌သုံးစုံစုံကွန်ကျားဖြတ်ကျော်လာပြီး
ရှေ့တွင်ရှိနေသော တောအုပ်ရှိရာသို့ ပြေးလွှားသွားနေသည်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လူရိပ်နှစ်ခု၏ လှုပ်ရှားပုံမှာ အလွန်အလွန် လျင်မြန်လှ
သောကြောင့် ထိုလူရိပ်နှစ်ယောက်မှာ မည်သို့သောလူမျိုးဖြစ်
သည်ကို မတွေ့မြင်လိုက်ပါ။

စောတုန်းဖိုးငယ်ထင် တစ်ခုကလွန်ရှားသွားသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် အတွင်းအားဘုံ အသုံးပြုပြီး ထိုလူရိပ်
နှစ်ခုနောက်သို့ အမီလိုက်သွားလေသည်။

မကြာမီ သုသည် ထိုလူရိပ်နှစ်ခုနောက်သို့ လိုက်မီလာ
သည်။

လူရိပ်နှစ်ခုက ပြေးလွှားသွားရင်း တောအုပ်တစ်ခုရှေ့သို့
ရောက်မီ အရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်လေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် လမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်များကို အကာ
အကွယ်ယူ၍ မျက်ခြည်မပြတ် စိုက်ခနရသည်။

ယခု သုသည် ထိုလူရိပ်နှစ်ခုအား ပီပီပြင်ပြင် မြင်တွေ့
နိုင်ခဲ့လေသည်။

အဘိုးအိုနှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့် ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

၁၄၀  မိုးကျော်သူ

တစ်ယောက်က စာပေသမား၏ ဝတ်စား ယဉ်ယာ
ဝတ်ဆင်ထားသည်။

“သူ့ လက်ထဲတွင် ခေါက်ယပ်တောင်တစ်ချောင်း ပါရှိလေ
သည်။

ကျန်အဘိုးအိုတစ်ယောက်မှာ သုခါဓန္ဒာကိုယ် ဗိဇ္ဇာပြု
အရပ်ရှိသည်။



မျက်ခုံးမွေးထူပြီး အသားညိုညိုနေ၏။

အဘိုးအို နှစ်ယောက်တို့သည် ခြေလှမ်းအရှိန်လျော့ချ
ရပ်တန့်လိုက်သည်။

စာပေသမားနှင့် တူသော အဘိုးအိုက ပိန်လွှဲသော
အဘိုးကိုတက်ဆွဲလှည့်၍ မေးလိုက်လေသည်။

“ခေ...အောက်ညို့ ငါ့မေးစရာရှိသေးတယ်က”

မျော့ကညိုအမည်ရှိ အဘိုးအိုက...

“ဘုရားလဲဟ...သံယပ်တောင်ခွဲ”

သံယပ်တောင်က...

“အခုတလော နာမည်တောင် နည်းနည်းကျော်ကြား
လာတဲ့ သိုင်းသမားလူငယ်တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်
အသုံးဆုံးသွားတယ်။ အဲဒါက မိန်းကလေးတစ်ယောက် လူ
ချက်ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့ဦး”

မွေ့တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ)  ၁၄၁

ချောက်ညှိက...

“ဒီကိစ္စဟာ သိုင်းလောကတစ်လုံး ဥကလော့ကိုနေ
ပြီ၊ ခင်ဗျားက အခုမှ ဟုတ်သလား၊ လာမေးနေတယ်၊ အဲ့ပါ
တယ်ဗျာ”

သံယပ်တောင်က...

“နေပါဦး...ဒီမိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ... ဒီလောက်
တောင် စူးစူးဆောင်နိုင်ပါ့မလား”

မျော့ကညှိက...

“သူ့နာမည်က မလေ့သံနတ်သမီးလေ”

သံယပ်တောင်က ပါးစပ်တောင်းလောင်း ဖြစ်သွားလေ
သည်။

“မလေ့သံနတ်သမီးလား”

မျော့ကညှိက...

“ဟုတ်တယ်”

သံယပ်တောင်က...

“အခုတလော သူ့နာမည် တော်တော်လေး ကျော်ကြား
လာသလား၊ ပြီးတော့ သူက မလေ့တစ်ချောင်းနဲ့ လူသတ်
တယ်လို့ ကြားသိရတယ်၊ အင်မတန်ယုံရခက်တဲ့ စကားပါပဲ
လေ”

၁၄၂ မိုးကျော်သူ

မျောက်ညိုက....

“မယ့်မရှိနဲ့၊ ဂီမိန်းကလေးဟာ ဘော်ဘော် ကို လှတယ်လို့ ပြောသကြားတယ်၊ ဒါကြောင့် လူငယ်သိုင်းသမားတွေ ကို သူ့ရဲ့ပလ္လေသံနဲ့ ညှိတယ်၊ ပြန်လည်ခုံတိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိဘဲ သေကုန်ကြတယ်လို့ ကြားတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ကြားသိရသလောက်ကတော့ သေဆုံးသွားတဲ့လူငယ်တွေ ဆယ်ယောက်မကဘူး”

စောတုးဖိုးသည် အဘိုးအိုနှစ်ယောက် အမြန်အလှန် ပြောဆိုနေသောစကားကိုကြားလိုက်ရသောအခါ အကယ်၍ သာ သူတို့ယ်တိုင်တိုယ်၍ ထိုမြင်ကွင်းကို မတွေ့မြင်ခဲ့ပါလျှင် ယုံကြည်မည်မဟုတ်ပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ပလ္လေသံစွမ်းအားကိုသူကဘောင်းစွာ ခံစားခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါလား။

မိမိကိုယ်တိုင် ထိုပလ္လေသံထဲသို့ နှစ်ချုပ်ပြီး ကံကောင်း၍ အထက်ချမ်းသာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သံယပ်တောင်က ထပ်မံမေးလိုက်လေသည်။

“နေပါဦး.... ပလ္လေသံနတ်သမီးက ဘာကြောင့် သိုင်းသမားလူငယ်ကိုမှ ရွေးပြီး တိုက်ရတာလဲ”

မော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ၁၄၃

မျောက်ညိုက ပြုံးလိုက်သည်။

“အဲဒါကိုတော့ ကျုပ်လဲ မသိဘူး၊ ဒါ့လျှောက်တိုက်ခိုက်မေးကြည့်ပါလား”

သံယပ်တောင်က ရယ်သလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားပဲ သွားမေးပါဗျာ”

မျောက်ညိုက....

“ကျုပ်ကိုတော့ ပလ္လေသံနတ်သမီးက ကြည့်တောင် ညှိမာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကိုသာမက မကုတ်ဘူးဗျ”

သူတို့နှစ်ယောက်သည် စကားပြောရင်း ချွေ့သို့ ထပ်မံ ချက်သွားလေသည်။

စောတုးဖိုးက အဘိုးအိုနှစ်ယောက်ပြောသည့် စကားကို နားထောင်ရင်း ပို၍စိတ်ဝင်စားလာသည်။

ထို့ကြောင့် သူက အဘိုးအိုနှစ်ယောက်နောက်သို့ ဆက် လိုက်သွားလေသည်။

၁၄၄  ဗိုးကျော်သူ

အဘိုးတို့နှစ်ယောက်သည် စတုရန်းတစ်ခုနှင့် မြားတစ်
ပစ်ခန့် ဝေးသောနေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ ခြေလှမ်း
ရပ်တန့်သွားပြန်သည်။

သံယပ်တောင်က....

“မျောက်ညိုရေ၊ ငါကြားရတဲ့ သတင်းတစ်ခု မင်း
ပြောပြရဦးမယ်”

မျောက်ညိုက....

“ကုတ်လား ဒါဖြင့်”

သူက လမ်းဘေးရှိကျောက်တုံးတစ်တုံးအား လက်ညှိုး
ထိုးပြလိုက်သည်။

“ဟိုကျောက်တုံးပေါ်တိုင်ရင်း အနားယူရင်း နား
ထောင်ပါမယ်”

သူတို့နှစ်ယောက်သည် လမ်းဘေးရှိ ကျောက်တုံး
တုံးပေါ်သို့ သွားရောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

စောထူးဖိုးမှာမူ ခင်လှမ်းလှမ်းရှိသစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်
တက်ရောက်သွားပြီး သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ် ထိုင်ချလိုက်
သည်။

မျှော်စောသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ)  ၁၄၅

တစ်ခဏကြာ တိတ်ဆိတ်ပြီးနောက် မျောက်ညိုက စတင်
မေးလိုက်သည်။

“ကဲ...အာသတင်း ပြောပြမလို့လဲ”

သံယပ်တောင်က....

“ငွေရောင်ဘူးကလေး အကြောင်း”

ထိုစကားကြားလိုက်ရသောအခါ စောထူးဖိုး၏ ခန္ဓာ
တည် မသိမသာတစ်ချက်တုန်ခါသွားသည်။

သူတိုင်နေသော သစ်ကိုင်းမှာလည်း လှုပ်ခါသွားလေ
သည်။

သံယပ်တောင်က ဆက်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မျောက်ညိုက ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒီလိုနေရာမျိုးကို ဘယ်သူမှ မလာပါဘူး”

သံယပ်တောင်က စတင်ပြောပြလိုက်သည်။

“ဒီငွေရောင်ဘူးကလေးအတွက်နဲ့ ရှောင်မေ့ကျင်းနဲ့
အိပ်ငွေတို့နှစ်ယောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ သိုင်းပညာယှဉ်
ပြီးရယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းကြားသိမှာပေါ့”

မျောက်ညိုက....

“ဒီအကြောင်းဟာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ကြားသိ
ပြီဗျာဏယ်”

၁၄၆ ❀ မိုးကျော်သူ

သံယပ်တောင်က....

“အခုတော့ ရွှောက်မွှော်ကျင်းက အနိုင်ရရှိလို့ ငွေရောင်
ဘူးကလေးကို ရလိုက်ပြီလေ”

မျောက်ညိုက....

“ရွှောက်မွှော်ကျင်း သိပ် ဝမ်းသာမှာပေါ့နော်”

သံယပ်တောင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သူက ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ရနိုင်ပေမယ့် ခဏ်ရာ
တော်သော်ပြင်းထန်တယ်လို့ ကြားသိရတယ်”

မျောက်ညိုက....

“တောဗျာ”

သံယပ်တောင်က....

“ရွှောက်မွှော်ကျင်းက အနိုင်ရရှိလိုက်ပေမယ့် သူက
ခဏ်ရာရသွားလို့ သူ့နောက်မှာ လိုက်လာတဲ့ သိုင်းသမား
တွေကို သူတို့အာဝံပြေးရင်း ငွေရောင်ဘူးကလေး ပျောက်
သွားတယ်လို့ ကြားသိရပြန်ပေါ့ကွာ”

မျောက်ညိုက....

“ရွှောက်မွှော်ကျင်းတစ်ယောက် ကံဆိုးလွန်း ပါတယ်
ဗျာ”

သူက ဆက်မေးလိုက်သည်။

မွှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၄၇

“ဒီလိုဆိုရင် ငွေရောင်ဘူးကလေးဟာ ချောက်ဆုံးသွား
ပြီဗေ”

သံယပ်တောင်က....

“အခု လတ်တလော တွက်ပေါ်လာတဲ့သတင်း ကြားရ
တာကတော့ ဒီငွေရောင်ဘူးကလေးဟာ သိုင်းသမားလူငယ်
တစ်ယောက်ရဲ့လက်ထဲ ရောက်နေတယ်လို့ ကြားရတယ်”

မျောက်ညိုက....

“သူက ဘယ်သူလဲ”

သံယပ်တောင်က....

“မသိဘူးလေ”

မျောက်ညိုက သက်မြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

“ခက်တာပဲဗျာ ဒီ ငွေရောင်ဘူးကလေးဟာ သိုင်း
သမားကတစ်ယောက်ရဲ့ အလိုရှိတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုပါ။ ဒီငွေရောင်
ဘူးကလေး ပျောက်ကွယ်သွားရင် သိုင်းသမား တစ်ယောက်
အပ်ဆိုက်နိုင်တယ်လို့ ပြောတဲ့လူက ပြောနေကြတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အခုသိုင်းသမားက သိပ်
စိတ်ရုန်းစိုက်နေတာနဲ့ အခြားဂိုဏ်းတွေကလူလွှတ်ပြီး ဒီငွေရောင်
ဘူးကလေးကို လိုက်မြီးရှာဖွေနေကြတယ်လေ”

၁၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

မျောက်ညိုက....

“ဪ...ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ဒါကြောင့်တောင်ပင်လယ်
ဝေလငါးကျွန်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကလဲ လူလွတ်ပြီး လိုက်ရှာ
တယ်လို့ သတင်းကြားရတာကိုး”

သံယပ်တောင်က....

“ဘယ်ကံမလဲ၊ နောက်မှာပွဲကြီးပွဲကောင်းအများကြီးကို
တွေ့ရပါဦးမယ်ဈာ”



“သိုင်းလောက်သား စုံစုံလင်လင်”

မျောက်ညိုက သံယပ်တောင်အား ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲဆိုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြော
မိန်းပါ”

သံယပ်တောင်က....

“ရှေ့မှာ တောင်ကြားလမ်းတစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီတောင်
ကြားလမ်းထဲကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ လီပေါင်း ငါးလီကျော်
အကျယ်အဝန်းရှိတဲ့ တောအုပ်တစ်ခုရှိတယ်”

မျောက်ညိုက ကြားဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒီတောအုပ်ကို ငါသိပါတယ်ကွာ”

သံယပ်တောင်က....

၁၅၀  မိုးကျော်သူ

“အခုစီတော့အင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိသလဲဆိုတာကော မင်း
သိပြီပြီလား”

မျောက်ညိုက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“သိုင်းသမားတွေ ရောက်နေပြီလို့ ပြောချင်တာလား”

သံယပ်တောင်က....

“ဟုတ်တယ်လေ”

မျောက်ညိုက....

“သူတို့က ငွေရောင်ဘူးကလေးအတွက် ဧရိယာရောင်းချ
တယ် ဆိုပါတော့”

သံယပ်တောင်က....

“ဟုတ်တယ်”

မျောက်ညိုက....

“ငါသိပြီ၊ သူတို့ဟာ ပလ္လေသံနတ်သမီးကို တိုက်ခိုက်
ရောက်လာတာဖြစ်မယ်”

သံယပ်တောင်က....

“ဟုတ်တယ်”

မျောက်ညိုက....

မှောင်တေးသံသာ သိုင်းကျွန်းချော(ပ)  ၁၅၁

“ဒီလိုဆိုရင် ပလ္လေသံနတ်သမီးတော့ သင်ခန်းစာကောင်း
ကောင်းကြီး ရသွားလိမ့်မယ်”

သံယပ်တောင်က....

“မကင်လိုက်နဲ့၊ ပလ္လေသံနတ်သမီးကို ဒေချာပေါက်နိုင်
လိမ့်မယ်လို့ သူတို့က အပိုင်မတူကံထားနိုင်ကြပါဘူး”

မျောက်ညိုက ရယ်နေလို့လိုက်သည်။

“တာပဲဖြူဖြူစင်စင်တို့တော့ ကြည့်တောင်ကြည့်ခဲလွှဲတဲ့သိုင်း
ဗညာ ယဉ်ပြိုင်ပွဲတစ်ခုကို ရှေးရဟန်းတွေ လေချာပြီ”

သံယပ်တောင်က....

“ကဲ....ခပြာနေတာကြာတယ်၊ တို့သွားကြမယ်”

သူသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ရှေ့သို့ပြေးလွှားသွား
လေသည်။

မျောက်ညိုကလည်း ထက်ကြပ်မခွာ ဂိုက်သွားလေတော့
သည်။

စောတုံးဖိုးသည် အဘိုးတို့နှစ်ယောက် အပြန်အလှန်
ပြောနေကြသော စကားကို ကောင်းစွာ ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

သူ၏ရင်ထဲတွင် အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်လားလေသည်။

မိမိအရာဖြစ်သူ မကွယ်လွန်မီ သူ့အားတံ့ဝန်နှုတ်ပေး
ထားခဲ့လေသည်။

၁၅၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ငွေရောင်ဘူးကလေး ပြန်လည်ရယူရေးသည် သူ၏ဘဝနဲ့ နှစ်ခုအနက် အလွန်အရေးကြီးသော တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍သာ ထိုငွေရောင်ဘူးကလေးအား ပြန်လည်ရယူနိုင်စွမ်းမရှိလျှင် ဆရာဖြစ်သူအပေါ် တာဝန်မကျဘဲဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်သွားရာလမ်းသို့ တိတ်တဆိတ် လိုက်သွားလေသည်။



ရှေ့တွင်....

တောင်ကြားလမ်းတစ်ခု ရှိလေသည်။

သံယဉ်တောင်နှင့် မျောက်ညိုတို့သည် တောင်ကြားလမ်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

စောအိုးဖိုးကလည်း လိုက်သွားရန်ပြင်သည်။

မောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၅၃

ထိုအချိန်မှာပင် လူရိပ်သုံးခုသည် တစ်ဖက်မှ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာပြီး တောင်ကြားထဲသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးဝင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူက ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွားသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို အကဲခတ် မဝကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် တောင်ကြားထဲသို့ မဝင်တော့ဘဲ တောင်ကြားအပေါက်ဝအနီးတွင်ရှိသော တောင်နံရံတစ်ခုပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြည့်ရှုလျှင် ပို၍အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တောင်ကြားလမ်းထဲသို့ မဝင်တော့ဘဲ တောင်နံရံတစ်ခုပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

တောင်နံရံပေါ်၌ အလွန်ကျယ်ပြန့်သော မြေကွက်လပ်တစ်ခု ရှိလေသည်။

မြေကွက်လပ်ပေါ်တွင် အရွက်မျှား ထူထပ်သော သစ်ပင်တစ်ပင် ရှိနေ၏။

သူသည် ထိုသစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး တောင်ကြားလမ်းထဲရှိ အခြေအနေကို အပေါ်စီးမှ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။



၁၅၄ ❀ မိုးကျော်သူ

တောင်ကြားလမ်း၏အတွင်းပိုင်းမှာ ထူထပ်သော တော
အုပ် တစ်ခုရှိလေသည်။

တောအုပ်ထဲ၌ လူရိပ်များ ရွှေ့လျားလှုပ်ရှားနေသည်ကို
မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူသည် သိယပ်တောင်တို့ထဲမှ ကြားသိ လိုက် ရသော
စကားများသည် အမှန်တကယ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်
ရသည်။

သူက အရှက်ထူထပ်သော သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်၌
ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်၍နေ၏။



စောတုန်းဖိုးသည် တစ်ခဏတာ ငြိမ်သက်စွာ ဆိုင်နေရာ
တွင် တောင်ကြားထောအုပ်ထဲမှ အသံဗလံများ ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ရယ်မောသံများ....

အော်ဟစ်ပြီး အသံပေးသော အသံများ....

မှော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၅၅

စကားပြောဆိုသော အသံများသည် ဘင်နေရာမှ ကန်
နေရာသို့ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် သံယပ်တောင်တို့၏ ကောင်းကို ပြန်လည်
သတိရလာသည်။

မကြာမီမှာပင် သိုင်းပညာယဉ်မြိုင်ပွဲကို ကောင်းစွာကြည့်ရှု
ရလိမ့်မည်ဟု သူက ပို၍ယုံကြည်လာသည်။



စောတုန်းဖိုးက အကဲခတ်ကြည့်နေသော ရွှေတရုတ်လူရိပ်
တစ်ခုသည် တောင်ကပြန်ပေါ်မှ လေအဟုန်ဖြင့် လွင့်မျော
လာနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အပြာရောင် လူရိပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

လင်းနို့တစ်ကောင်ပမာ ခလထဲ၌ ဟုံ သ ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

စောတုန်းဖိုးသည် ထိုလူရိပ်၏လှုပ်ရှားပုံကို မြင်တွေ့လိုက်
သောအခါ အလွန်အံ့ဩသွားလေသည်။

၁၅၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုလူရိပ်၏ ကိုယ်ဖောပညာမှာ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်း
လောက်အောင် အဆင့်မြင့်လှပေသည်။

သူက ငေးမော၍ကြည့်နေစဉ် ထိုလူရိပ်သည် သူ့ရောက်ရှိ
နေသောသစ်ပင်နှင့် ငါးလံခန့်အကွာ၌ရှိသော သစ်ပင်တစ်
ပင်အောက်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည်ယခုမှ ထိုလူရိပ်အား ကောင်းစွာမြင်တွေ့
နိုင်ခဲ့လေသည်။

သူ၏ ကျောပြင်တစ်ခုလုံး အေးစိမ့်သွားသည်ဟုလည်း
ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ အပြာရောင်အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားသော ပလ္လေသံ
နတ်သမီးပင်ဖြစ်လေသည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ထိုသစ်ပင်အောက်၌ ရပ်နေ၏။

သူမ၏ မျက်နှာသည် ဖူးဖွင့်စပန်းကလေးတစ်ပွင့်ကဲ့သို့
လှပပြီး လန်းဆန်းနေ၏။

မော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၅၇

သူမသည် သူမ၏ရှုန်းလှဲသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ပတ်ဝန်း
ကျင်သို့ ဝေ့ကြည့်နေ၏။

ကောင်းလေများ တသွေးသွေးတိုက်ခတ်နေသဖြင့် သူမ၏
ဦးနှောက်သော ဆုံကေသာများသည် လေထဲ၌ တလှလှ
တလွင့်လွင့် လွင့်ပျံ့နေရာမှ နတ်မိမယ်သစ်ပါး ဘုပင် ထင်မှား
မိမည် ဖြစ်လေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် မိန်းမလှ မှန်သမျှကို မုန်းတီးသော
ဇုဝယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ပလ္လေသံနတ်သမီးအားမြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ သူသည်
နေနိုင်တော့ဘဲ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှားလာသည်။

ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားမှုတစ်ခုသည် သူ၏အသည်းနှလုံး
ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အကယ်၍ သူသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖော့ခွဲပါလျှင်
ဤလောကတွင် ဤကဲ့သို့ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော အလှမယ်
တစ်သမီးတစ်ပါး ရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မည် မဟုတ်ပါ။

သူသည် ပလ္လေသံနတ်သမီးအား ငေးမော၍ ကြည့်နေစဉ်
ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ရုတ်တရက် ခက်
သန်အေးစိမ့်သော ဟန်မူရာသို့ ပြောင်းသွားလေသည်။

၁၅၈ ❀ မိုးကျော်သူ

သူမ၏ ရှုန်းလဲ သော မျက်လုံးအစုံသည် ယခုအခါတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အငွေ့အသက်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ သွားသည်။

စောတုန်းမိုးက ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား လေသည်။

ဤပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စိတ်အပြောင်းအလဲ အလွန် ထင်မြန်သည်မဟုတ်လည်း အက်ခတ်မိလိုက်သည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ဖတ်ဝန်းကျင်ကို မကြာမကြာ ကြည့်နေ၏။

သူမ၏ မုံဟနံ့မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စောင့်မျှော်နေ သည်မှာ ထင်ရှားနေ၏။

သူမသည် မည်သူ့ကို စောင့်စားနေမလိမ့်နည်း။



မော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၅၉

ရုတ်တရက် လူချိပ်တစ်ခုသည် အလွန်သြုပ်မြန်စွာဖြင့် အလှူသံနတ်သမီး ရုတ်တရက် နေရာသို့ လွင့်ချောရောက်ရှိ ထာလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ငိုယောင်သစ် ထာလေသည်။

စောတုန်းမိုးက ထိုလူအားလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူငယ်အား သူက ကောင်းစွာမှတ်မိသေးသည်။

ထိုလူငယ်သည် ငွေရောင်ဘူးကလေးအား လုယူသွား သော လူငယ်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ့ ရင်ထဲတွင် အကြီးအကျယ် လှုပ်ရှားလာလေသည်။ သို့သော်...

သူက စိတ်ကိုထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး အခြေအနေကို စောင့် ကြည့်နေ၏။

ထိုလူငယ်က ပလ္လေသံနတ်သမီးရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဂါရုမြူလိုက်လေသည်။

“နည်းနည်းနုနုကံကျသွားတာ တောင်းပန်ပါတယ်” ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပြုံးဆိုက်လေသည်။

၁၆၀ မိုးကျော်သူ

“ရှင်အာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မတို့ဟာ နောက်ဆိုရင် ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်လာဇော့မယ်၊ အခုလို တောင်းပန်စကား ပြောနေတာ ကျွန်မ ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲ”

ထိုလူငယ်သည် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာကို ငေးမော၍ ကြည့်နေလေသည်။

သူက စကားမပြောဘဲ ငေးမောကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ရှင်က ဘာတွေကို ကြည့်နေတာလဲ၊ ကျွန်မက လှနေလို့လားဟင်”

လူငယ်က ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်လေသည်။

“မင်းက သိပ်ကိုလှတယ်၊ ကိုယ်ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ မပြောဘဲ မင်းသိပါတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာသည် အနည်းငယ် အေးစိမ့်သွားသည်။

သူမ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရွှန်းလဲ့နေရာမှ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

သူမ၏ လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို ထိုလူငယ်၏ နားထင်နှစ်ဖက်သို့ ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။

မော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၁) ၁၆၁

လူငယ်မှာမူ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေရာ သူသည် အဆက်အနွှယ် ကျရောက်တော့မည့်ကို လုံးဝ ခေါ်ဝံ့စားမိမိ။

ညှို့သော်....

ပလ္လေသံနတ်သမီး လက်ညှိုးနှစ်ချောင်း နှ့် ပြန်လည် ခုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

သုန်မှုန်နေသော သူမ၏ မျက်နှာသည် ပြုံးယောင်တမ်းလာပြန်သည်။

သူမက ရှက်ဖြိုးဖြိုးလိုက်သည်။

“ရှင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ အချိန်တွေ အများကြီး ခြေသေးတယ်၊ အခုဆိုရင် ခီတောအုပ်ထဲမှာ သိုင်းအဖွဲ့အသီးသီးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဇွဲရှုံးရောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ရှင်မသိဘူးလား၊ ကျွန်မတို့က ခပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောထားမယ်ဆိုရင် သူတို့လက်ချက်နဲ့ သေကုန်မှာ သိလား”

သူမကပြောရင်း လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လူငယ်အား ဘုန်းထုတ် ဆိုက်လေသည်။

လူငယ်က နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွားရလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ချိုမြိန်စွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

၁၆၂ ❀ မိုးကျော်သူ

“ခါနဲ့ ဟိုပစ္စည်းရခဲ့ရဲ့လား”

လူငယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စေ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း တာဝန်ကျေပီတယ်၊ အခု အိတ်ထဲမှာ ရောက်နေပါပြီ”

ပလေ့သံနတ်သမီး၏ ရင်ထဲတွင် တစ်ချက်တုန်ခါသွား၏။

ဤလူငယ်သည် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများကြားမှ ထိုစေ့ရောင်ဘူးကလေးအား အရယူနိုင်ခဲ့သည်ကို အံ့ဩ၍မဆုံးဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သူမက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင် ကျွန်မအတွက်နဲ့ အခုလို သက်စွန့်ဆံဖျား ပစ္စည်းရအောင် ယူနိုင်ခဲ့တာ ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်လို့မဆုံးပါဘူးရှင်”

လူငယ်က....

“ငါ့ကို မကြာမီ လင်မယားဖြစ်တော့မှာပဲ၊ ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး”

ပလေ့သံနတ်သမီးက တောအုပ်ထဲသို့ တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။

“ကြည့်စမ်း... သိုင်းအဖွဲ့အစည်းကလူတွေ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်မထိုက်ကို လာနေပြီ၊ ခါကြောင့် ကျွန်မတို့ စကားပြောဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး”

မှော်စားသံသာသိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၁၆၃

သူမသည် တောင်ကြားလမ်း အပြင်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“ဟောမီ တောင်ကြားကနေ ထွက်သွားပြီး ရွှေ့တက်ကို သွားပါ၊ လီဝါးလီခရီးရောက်သွားတဲ့အခါမှာ တ ကျောင်းမှန်တစ်ခုရှိပါတယ်၊ ရှင်က ပစ္စည်းကို တစ်ပါးတည်း ယူသွားပြီး အဲဒီကနေ စောင့်ပါ၊ မိုးလင်းချိန် ရောက်လာရင် ရှင်မိကို ကျွန်မ အရောက်လာခဲ့ပါမယ်”

လူငယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ.... ကိုယ်က စောင့်ပါ့မယ် မေးကစားဆက်ဆက်ရောက်အောင် လာခဲ့ပါ”

ပလေ့သံနတ်သမီးက ပြုံးပြလိုက်သည်။

“စိတ်ချ.... ကျွန်မ ရှင်မိကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရောက်လာခဲ့ပါမယ်”

သူမသည် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်လေသည်။

“ကဲ.... အချိန်မနှောင်းမီ သွားပေတော့”

လူငယ်က သူမအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြေးသွားစရာသွားလေသည်။

၁၆၇ မိုးကျော်သူ

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ထိုလူငယ်တောက်တုတ်သွားသည် အထိကြည့်ပြီး မဲပြုံးပြုံးဆိုလေသည်။

ထိုနောက် စောတုံးဖိုး ပုန်းကွယ်နေသော သစ်ပင် ရှိရာသို့ ရောက်လာလေသည်။

စောတုံးဖိုးက ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

“ဒီမိန်းကလေးက ထော်တော် ကြောက်စရာကောင်း တယ်၊ ငါ ဒီမှာရှိတာကို သူက သိသွားပြီနဲ့တုတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက် လေသည်။

“သစ်ပင်ပေါ်မှာ မုန်းနေတဲ့ မိတ်ဆွေရှင်၊ ကျွန်မ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ ကြားသိသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မက အသက်ချမ်းသာပေးနိုင်မှာ မဟုတ်သွား၊ ခါကြောင့် အောက် ကို အမြင့်ဆုံး ဆင်းခဲ့ပါ”

စောတုံးဖိုးက ဒေါသထွက်လာလေသည်။

“ကျုပ်က မကြောက်ဘူးဘူးဗျ”

သူက ထုံမြန်ပြောဆိုရင်း အောက်သို့ ခုန်ဆင်းလာလေ သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးကလေးများမျက်မှောင်ကုတ်၍အကဲခတ် ကြည့်နေ၏။

မှော်တေးသီသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ၁၆၈

သူက ပလ္လေသံနတ်သမီးအား အထင်သေးသော မျက်လုံး ဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

“မင်းရဲ့ စိတ်စားဆင်ယင်ပုံဟာ တကယ့် အဆင့်ရှိတဲ့ မိသားစုထဲက မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တူပဲ ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းဟာ လူသတ်တဲ့ဘီလူးမဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ငါ ကောင်းကောင်း သိထားပါတယ်”

သူက ပြောရင်းပြောရင်း ဒေါသထွက်လာလေသည်။

“ဒီမှာ မှတ်ထားစမ်းပါ၊ တစ်နေ့ခေတ် ဝတ်ချိန်ချိန်မှ မင်းကို ငါတို့အစိုင်းပိုင်းခတ်သတ်ပြီးမင်းလက်ချက်နဲ့သေဆုံး သွားတဲ့ ယောက်ျားသားများအတွက် လက်စားချေရမယ်”

သူသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် သူ့အား မကြည့်တဲ မျက်နှာလွှဲထားလိုက်လေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားလေ သည်။

သူမ၏မျက်လုံးအစုံမှာလည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အသွင် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ယခုကဲ့သို့ လက်ကြိမ် တစ်ခါမှ အပြောအခံခဲ့ရမပြင် အလွန်ခံပြင်းလာသည်။

သူမသည် ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ပြီး စောတုံးဖိုး အား စိုက်ကြည့်ရင်း တုံ့ပြန်ရန်ပါးစပ်ဟုခိုက်သည်။

၁၆၆  မိုးကျော်သူ

“ဟင်”

ရုတ်တရက် သူမက လွတ်နေ အသံထွက်သွားလေသည်။
နောက်သို့ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းခန့် ကမန်းကတန်း ဆုတ်
သွားလေသည်။

“ရှင်...ရှင်...ရှင်”

သူမသည် အံ့သြလွန်း၍ ဤမျှသာ ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

စောတုံးဖိုးသည် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ထူးဆန်းသော
အပြုအမူကိုကြည့်ကာ ကြောင်၍ရပ်နေ၏။

တစ်ခဏကြာတော့မှ ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စိတ်ကို
ချုပ်တည်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

“ရှင်က ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း”

သူမက အသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

စောတုံးဖိုးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းမေးကိုင်၊ ဖြေရမှာလား”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက မဲ့ပြုံးပြုံး လိုက်လေသည်။

“ကြီးကျယ်နေနဲ့၊ ပလ္လေသံနတ်သမီးက ဘယ်သူ့ကိုမှ
မကြောက်ခဲ့ဖူးဘူး”

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(ပ)  ၁၆၇

သူမသည် ဖင်းသို့ပြောပြီး ရုတ်တရက် ဘုမ္မရာနှင့်အသံ
လုံးဝပြောင်းလဲသွားလေသည်။

သူမ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရှုန်းလဲလာပြန်သည်။

မျက်နှာမှာလည်း ပြုံးယောင်သမ်းလာလေသည်။

“ရှင် ဒီလောက်တောင် အေးသကြီးအောင် ကျွန်မက
ဘာပြောမိလို့လဲ၊ ကျွန်မ စကားမှားသွားတာ ကို ဝန်ခံပါ
တယ်နော်”

သူမ၏ ကောင်းသံသည် သံလိုက်ဓာတ်ကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်မှု
ရှိသည်။

ထိုအသံကိုကြားမိလိုက်သူတိုင်းမှာ ကုန်စုံစုံကို ပထိန်း
နိုင်ဘဲ မိန်းကလေးပြုမူလာမှုကို တုံ့ပြန်နိုင်ဖို့ မရှိလေ
အောင် ငေးစိပ်သွားလေသည်။

သူမသည် ထိုကဲ့သို့သော သံလိုက်ဓာတ်ပါသော အသံဖြင့်
ပြောလိုက်သော ကောင်းကြောင့် လူငယ်ပေါင်း များစွာတို့
သည် သူမ၏လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးသွားကုန်ကြသည်
မဟုတ်ပါလား။

၁၆၈ ❀ မိုးကျော်သူ

“ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် သူမ၏မာယာကို အသုံးပြုလိုက် ပြန်သည်။”

သို့သော်....

စောတုံးဖိုးသည် အခြားယောက်ျားများနှင့် လုံးဝ မတူပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မာယာသည် ရှိရှိသမျှသောမိန်းမကို မုန်းတီး သော ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မာယာသည် သူ့အပေါ် မညှိသမျှ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ချိုမြိန်စွာပြုံး၍ စောတုံးဖိုးရှေ့သို့ ခြေလှမ်းဖြည်းဖြည်း လှမ်းသွားလေသည်။

စောတုံးဖိုးက သူမအား လှည့်ပင်မကြည့်ပါ။

“ခင်ဗျားက ခင်ဗျားရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကြားသိသွားတဲ့ လူမုန်သမျှကို သတ်ပစ်မယ်လို့ ပြောတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါ ကျုပ်ကို သတ်ချင်သတ်လို့က်ပါ။”

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ရင်ထဲတွင် တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

မော်ကေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ပ) ❀ ၁၆၉

သူမသည် ပထမဆုံးအကြိမ် သူမ၏မာယာကို ခုခံနိုင်သော ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နှင့် လာရောက်ဆုံတွေ့မည် မဟုတ်ပါလား။

သူမက ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်က တမင်တကာ ခိုးပြီးနားထောင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်မ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။”

သူမက စကားခက်လိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့် ရှင့်နာမည်ကိုတော့ ပြောပြစေချင်တယ်။”

စောတုံးဖိုးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ခွင့်လွှတ်တယ်လဲဆိုသေးတယ်၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်က မည်ကို မေးချင်တာလဲ။”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ကြောင်တင်းတင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

စောတုံးဖိုးက ဆက်မပြောတော့ဘဲ ထွက်ခွာသွားရန် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။

“ရပ်လိုက်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက တန့်တားလိုက်လေသည်။

စောတုံးဖိုးက ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

၁၇၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သူသည် ပလ္လေသံနတ်သမီးအား လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
သူ့ ရင်လဲတွင် တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွားသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ဇာကယ်ပဲ အလွန်အလွန်ချော
မော လှပသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူက တစ်ခဏကြာ ငေးဝိုင်းသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သတိပြန်သည်ရရှိလာပြီး စိတ်ကိုထိန်းချုပ်
နိုင်ခဲ့လေသည်။

“ဘာလဲ၊ ကျုပ်ကိုတိုက်ခိုက်ချင်လို့လား။”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်ကမေးတာကို မဖြေဘူးလား။”

စောတုန်းဖိုးက....

“စကားမရှည်နဲ့၊ ကျုပ်သွားတော့မယ်”

သူသည် ဒုတိယအကြိမ် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်လေသည်။

“သေချင်လို့လား။”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ယင်းသို့ အော်ငေါက်လိုက်ပြီး စော
တုန်းဖိုးအား စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ အလွန်အလွန် လျင်မြန်လှသည်။

သူမ၏သင်္ဃန်းတစ်ချောင်းသည် စောတုန်းဖိုး၏ညာဘက်
လက်ကောက်ဝတ်အား ထောက်လိုက်သည်။

မောင်ထေးသံသာ သိုင်းကွန်နွာ(ပ) ❀ ၁၇၁

စောတုန်းဖိုး၏ ညာဘက်လက်တစ်ခုလုံး တွဲသောင်းက
သွားသည်။

သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး၏ခွန်အားမှာလည်း ချောက်ဆုံးသွား
လေသည်။

စောတုန်းဖိုးက ရင်ထိတ်သွားသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ သိုင်းပညာကို အထိမသေးဝံ့တော့
ချေ။

သူသည် အတွင်းအားကို၊ ကမန်းကမန်း လျင်မြန်စွာ
အသုံးပြုလိုက်သည်။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အားအင် ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးလာ
သည်။

“ယား...”

သူက မာန်ဝင့်ရင်း လက်ဝါးစောင်ဖြင့် ပလ္လေသံနတ်
သမီး၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ခုတ်ချလိုက်သည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန်လျင်မြန်လှပေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက အံ့ဩထိတ်လန့်သွားသည်။

မည်သူမဆို သူမလက်ချောင်း၏ သောက်ပိတ်ခြင်း နှင့်
လျင် တစ်ကိုယ်လုံးအားအင်ပျော့ခွေသွားပြီး မည်သို့မျှတံ့ ပြန်
နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

ယခုမှာမူ ဤအေးစက်စက်နိုင်လှသော လူငယ်သည် မိမိ
အား ခွန်အားဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းမှာ ထိုလူ၏

အတွင်းအား အလွန်အဆင့်မြင့်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ကို နားလည်လိုက်သည်။

သူမသည် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး စောတုန်းဖိုးအား ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စောတုန်းဖိုး၏ ထုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှုမှာ သိုင်းကွက်နှင့်လုံးဝ မတူဘဲ ဖိုးရိုးစင်းစင်း ဖြစ်နေ၏။

သို့သော်...

အားအင်က ပြင်းထန်လွန်းသဖြင့် မိမိကသာ ရှောင်တိမ်း လိုက်ရလေသည်။

သူမက ခံပြင်းသွားသည်။

“ရှင်မဆိုးဘူး၊ ခံနိုင်ရင်ခံပေတော့”

သူမက ယင်းသို့သတ်ပေးပြီးနောက် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲသို့ မြောက်တက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် လေထဲတွင် ကျွမ်းတစ်ပတ်ပစ်၍ စောတုန်းဖိုး ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ဆင်းသက်လာလေသည်။

သူမ၏လက်ဝါးစောင်းသည် စောတုန်းဖိုး၏ ဦးခေါင်း တည့်အည့်သို့ ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

သူမ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို မြန်လွန်းလှသဖြင့် စောတုန်းဖိုးက လုံးဝရှောင်တိမ်းနိုင်ရန် အခွင့်အရေးမရှိတော့ ပါ။

သူသည် ပလ္လသိနတ်သမီး၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံး တော့မည်ဟုလည်း ခံပြင်းစွာ တွေးမိလေသည်။

ပလ္လသိနတ်သမီး၏ လက်ဝါးစောင်းသည် စောတုန်းဖိုး ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ခုတ်ချရာ လေးလက်ခန့်အကွာတွင် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားပြီး ခေါင်းပေါ်မှ ကျွမ်းတစ်ပတ်ပစ် ကာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

စောတုန်းဖိုးက သူမအား အံ့သြစွာပြု၍ ငေးကြည့်နေ သည်။

ပလ္လသိနတ်သမီးကလည်း စောတုန်းဖိုးအား ကြော တမ်းအမ်း ကြည့်မိလေသည်။

သူမသည် မိမိက အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက် တိုက်ပြန်လည်ရုံမိသိမ်းမိသည်ကို နားမလည်နိုင်တော့ ဖြစ်သွား လေသည်။

တစ်ခဏကြာတော့မှ သူမက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

“ရှင်ကို ကျွန်ုပ်သတ်မယ်ဆိုရင် ရှင်သေနေပါပြီ”

စောတုန်းဖိုးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ မသတ်တာလဲ၊ ကျုပ်ကကျေးဇူး တင်မယ်လို့တော့ မထင်ပါနဲ့”

ပလ္လသိနတ်သမီးက...

“ကျေးဇူးမတင်ရင်နေပါ၊ ဒါပေမယ့် နာမည်တော့ပြော ခဲ့ပါ”

၁၇၄ ❀ မိုးကျော်သူ

စောတု ဖိုးက....

“ကျုပ်ကို သတ်ချင်သတ်လိုက်၊ နာမည်မပြောဘူး”

သူသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် အေးဆေးစွာ လှမ်း
ထွက်သွားလေသည်။

ပဒုလ္လဘနတ်သမီးသည် တဖြည်းဖြည်း ရွှေ့လျားသွား
သော စောတု ဖိုးကား ငေး၍ ကြည့်နေမိသည်။

သူမ၏ရင်ထဲတွင် မေးခွန်းများစွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

“ငါအကြောင်း သူ့ကို မသတ်လိုက်မိတာလဲ”

“သူ့ကို ငါကြွေးဆပ်စရာအများကြီးရှိလို့ ငါမသတ်ဘဲ
စိတ်လျော့လိုက်တာပါ”

“တကယ်လို့ သူက ငါ့ကို အနိုင်ရခဲ့ရင် ငါလိုပဲခွင့်လွှတ်
နိုင်ပါ့မလား”

“ခက်တာပဲ၊ သူတယ်သူလဲဆိုတာ နာမည်ပြောမပြခဲ့လို့
ငါအာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိဘူး”

ပထမပိုင်းပြီး၏။

(ဒုတိယပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

မိုးကျော်သူ

မွှင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ

(ဒုတိယပိုင်း)

‘သံယောဇဉ်’

ပဇလ္လသံနတ်သမီးသည် တစ်ယောက်တည်း ရင်နှင့်စွာ
စီးရင်း အတွေးများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွက်ပေါ်
လာသည်။

သူက တွေးရင်း တွေးရင်း စောတုံးဖိုးပေါ် ခံပြင်း
သောစိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူမက စောတုံးဖိုးအား သက်ရန် စိတ်ဆန္ဒ
များ တစ်မျှတချင်း ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ငါ့ကို အထင်သေးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် သူ့ကို
ဆုတ်ရမှ ငါကျေနပ်မယ်”

သူမက ဤသို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ခေါင်းကို မော့
မူ.....

၁၇၈  မိုးကျော်သူ

“...”

ဟု အသံရှည်လျားစွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

သူ့ပုခုံး ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲသို့ မြောက်တက်သွားပြီး
စောတုန်းမိုးသွားရာဘက်သို့ လွင့်ချောလိုက်ပါသွားသည်။



စောတုန်းမိုးသည် ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်သွားနေ
သည်။

သူသည် ပလွေသံနတ်သမီး၏ အကြောင်းကို စဉ်းစား
ချင်ချိန်နေ၏။

သူသည် ရှေးနှစ်မှော်ကျင်းထဲမှ အတွင်းအားကို အပြည့်
အဝ ရရှိထားသည်။

တိုက်ခိုက်ရေးသိုင်းကွက်နှင့် ပတ်သက်သော ပညာရပ်
များမှာမူ အားနည်းနေသေး၏။

သို့တိုင်အောင်....

မှော်တေးသံသာ သိုင်းတုန်ချာ(၁)  ၁၇၉

သူက ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများကို ယှဉ်နိုင်ခဲ့ သည်မဟုတ်
ပါလား။

ယခုမှာမူ ပလွေသံနတ်သမီးနှင့် ယှဉ်ပြိုင် ပိုက်သောအခါ
သူမ၏ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သိုင်းပညာရပ်များသည် မိမိထက်
နားစွာသာလွန်နေသည်ကို တွေ့ရှိ ခိုက်လေသည်။

ပလွေသံနတ်သမီးသည် မိမိအား အနိုင်မနိုင်တူကွက်သားနှင့်
အတယ်ကြောင့် လက်ရွေးစုလိုက်ရပါသနည်း။

သူက မတွေးစာတ်ပါ။

သူမက မိမိအား လက်ရွေးစုလိုက်သည်ဖြစ်သော်လည်း
မိမိကသာ အနိုင်ရပါလျှင် သူမ၏ လက်ချက်နှင့် အသက်
ဆုံးရှုံးသွားကြသော သိုင်းညီအစ်ကိုတို့အတွက် လက်စား
ချေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားလေသည်။



စောတုန်းမိုးက ဆက်လက်လျှောက်သွားနေ၏။

“...”

ကြည်လင်သောအသံကို ရုတ်တရက် ကြားသိလေ
သည်။

၁၈၀ ❀ မိုးကျော်သူ

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျံ့လွှားတစ်ကောင်မမာ သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်၍ ရှေ့တစ်လံခန့်အကွာသို့ ကျလာလေသည်။

စောတုန်းဖိုးက ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူက ပလ္လေသံနတ်သမီးအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ...ကျုပ်ကို သတ်ချင်လို့လား?”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ရှင်နာမည်ကို ပြောပြမယ်ဆိုရင် ကျွန်မက အသက်ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းလို မြေဖောက်လို မိန်းမမျိုးကို ငါ့နာမည်ပြောလိုက်ရင် နာမည်ပျက်စီးသွားမှာပေါ့ဗျ”

“ပြောဘူးလား”

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏အသံ မာကျောလာသည်။

စောတုန်းဖိုးက အခြေမပေးပါ။

တစ်ဖက်ဖက်လှည့်၍ လျှောက်သွားလေသည်။

“ရပ်လိုက်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက တန့်တားလိုက်သည်။

မော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၁၈၁

စောတုန်းဖိုးထံ လျှောက်မြဲလျှောက်နေ၏။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက အလွန်ခံပြင်းလာသည်။

“ဒီတစ်ခါ သေဖို့သာပြင်”

စောတုန်းဖိုးက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး သူ့ခေါက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ငါ့ကို နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်နဲ့”

“ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက စကားဆုံးသွားသည့်နဲ့ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

စောတုန်းဖိုးသည် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ဝိုင်းပညာကို အန်တု၍မရနိုင်မှန်း သိရှိသွားသော်လည်း သေခံမခံ အရှုံးမပေးသောစိတ်ဖြင့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူသည် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ သိုင်းကွက်တစ်ကွက်မျှသာ ရွှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

သူမ၏ စတုတ္ထတိုက်ခိုက်သော သိုင်းကွက်ကိုမူ မည်သို့မျှ ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

“ဖုတ်...”

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ လက်ဝါးသည် သူ၏ခေါင်းသို့ တည်တည်ခတ်ခတ် ရိုက်မိသွားသည်။

၁၀၂ ဦးစောတုန်း

စောတုန်းဖိုးက မဟန်နီတော့ဘဲ နောက်သို့ ခြေလှမ်း
သုံးလေးလှမ်းမျှ ခန္ဓာကိုယ် ယိမ်းယိုင်သွားပြီး သွေးမျှ
အေးထုတ်လိုက်သည်။

“ဧ...”

မြေပေါ်သို့ ဖစ်ထိုင်လျက်ကျသွားသည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးက ခရုသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းက
လာပြီ။...

“သေပေတော့”

ဟု အော်ဝေါက်လိုက်ရင်း သူမ၏ လက်ဝါးသည် စော
တုန်း၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူမ၏လက်ဝါးသည် စောတုန်းဖိုး၏ ဦးခေါင်းနှင့် လေး
လက်မခန့်အကွာတွင် ရပ်တန့်ရက် ရပ်တန့်သွားပြန်သည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

မှော်တေးသံသံ သိုင်းကွန်ချာ(၅) ၁၀၃

သူမကပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ အံ့သြသွား
လေသည်။

သူမ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည့် အရိပ်
အယောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူမက ငြင်းခြင်းရဲနေသော သွေးများက ကြည့်ကာ
မလှုပ်ယှက် ရပ်နေ၏။

ထိုသွေးများကြောင့် သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်သွား
သည်လော။

သို့မဟုတ် စောတုန်းဖိုးသည်တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့်ချင်း
တူနေသည်လော။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ထိုလူ၏ သူမအပေါ် တစ်ထွား
သော သံယောဇဉ်ကြွေးများ ပေးဆွဲနှိပ်စား မရှိသော
ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ စောတုန်းဖိုးအပေါ် ခက်ညှာလိုက်ခြင်း
ဖြစ်နေသည်လော။

အမှန်ပြောရမည့်ဆိုလျှင် စောတုန်းဖိုး၏ ရပ်သွင်သည်
သူမနှင့်ပတ်သက်သော လူတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ချင်းဆင်တူ
နေသည်မှာ သဘောပြေပေရမည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စောတုန်းဖိုး
အား စတင်တွေ့မြင်လိုက်သည့်အချိန်၌ အလွန် အံ့သြနေရခြင်း
ဖြစ်သည်။

၁၈၄ ❀ မိုးကျော်သူ

သူမသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။

သူမတွင် လူသားတစ်ယောက်၌ ရှိအပ်သော အသည်းနှလုံးရှိသည့် မိန်းကလေးသာဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သံယောဇဉ်လည်း ရှိသည်။

သို့သော်....

သူမ၏ အသည်းနှလုံးတွင် မေတ္တာသံယောဇဉ်တို့ကို လူတစ်ယောက်က လိမ်ညာဏ်သွားခဲ့သောကြောင့် သူမအဖို့ ကျိန်ကဲ့သို့ ယောက်ျားများအပေါ် မုန်းတီးသော စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမက မိမိအား မေတ္တာစကားပြောလာသူ အားလုံးကို ရက်ရက်စက်စက်သတ်သော အဖြစ်မျိုး ဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်လေသည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စောတုန်းဖိုးအနီးသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

အိမ်ထဲမှ ကြွေဘူးတစ်ဘူး ထုတ်လိုက်ပြီး လက်ဝဲပေါ်သို့ ဆေးတစ်လုံး သွန်ထည့်လိုက်ပြီး စောတုန်းဖိုးအား လွှန်းပေးလိုက်သည်။

၁၈၅ ❀ မှော်စေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ဗု)

“ရှင်ဒဏ်ရာ တော်တော်လေး ပြင်းနေတယ်၊ ဇီဝိ ခံစားသော ကိုလိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာပါ။”

စောတုန်းဖိုးက အားယူ၍ထရပ်လိုက်သည်။

သူ၏ဝေဒနာများကို ထိန်းချုပ်၍ မဲပြုံးသည်။

“ဒီလောက် ခက်နာတော့ ကျုပ်က မနိုင်ချည်ရှိည့်လိုက်တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန် ခင်ဗျားကိုသွေးအန်တော့အလက်စားပြန်ချေမယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက စိတ်မဆိုးဘဲ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါတွေကို ခနာက်မှ ပြောပါ၊ ဒဏ်ရာ လက်သားအောင် ဒီဆေးလုံးတော့ မောက်ယိုက်ပါနော်”

စောတုန်းဖိုးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ အသေခံမယ်၊ ခင်ဗျား ဆေးကို မသောက်သွား”

သူက အထင်သေးစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားဟာ အလွန်ရက်စက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲတာ အားလုံးသိတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မက ယောက်ျားအားလုံးကို မုန်းတယ်၊ ရက်စက်တယ်၊ ဒီအထဲမှာ ရှင်မပါဘူး”

၆ မိုးကျော်သူ

ယော...ဟာ...ဟာ”

သူ့အဖို့က ရယ်မောလိုက်သည်။

နှလုံးရှိသည့်ကို သနားစရာမလိုဘူး၊ ငါ့ကိုသိ အလျှော့ပေး
မိန်းက ရှင်းရှင်းပြောမယ်၊ ခင်ဗျားကို မိန်းမမျိုးကို
ငြိမ့်လည်မုန်းတယ်”

သို့သော် ကောင်းဆိုးသွားသည်နှင့် တောင်နံရံပေါ်မှ
သွားလေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက ဘူရှေ့သို့ ရပ်ချီ ဟန့်တားလိုက်
သည်။

လူမက ဆေးလုံးကို လှမ်းပေးရင်း...

“ရှင် ကျွန်မကို မုန်းချင်သေးမုန်းပါ၊ ဒါနီရာ သက်သာ
အောင် ဝိဆေးလုံးတော့ သောက်ပါ”

စောတုန်းမို့၏ မျက်နှာ ရှု၊ မွဲသွားလေသည်။

“တော်စမ်းပါ”

ယူသည် ပလ္လသံနတ်သမီးအား တွန်းပစ်ပြီး အောက်သို့
ဆက်လက်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် ပလ္လသံနတ်သမီးက ဆင်မိ ဟန့်တား
ခြင်း မပြုတော့ပါ။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ခ ၁(၄) ၁၈၇

ရွာရင်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများ ဝေဖန်စီမံ ခံစား
လာမိလေတော့သည်။



ပလ္လသံနတ်သမီးသည် ကောင်းကင်သို့ သို့ကြည့်လိုက်
လေသည်။

မြို့ခန်းသော တိမ်တိုက်တိမ်လိမ်များ ဤ ဘုံခြင်းခြင်း
ရှေ့လျှားနေ၏။

လဝန်းသည် ထိန်ထိန်သာနေ၏။

ကြယ်ကလေးများသည် မှိတ်တုတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထွန်း
တောက်နေ၏။

“ကြွေ...လှလိုက်တဲ့ ကြယ်ကလေးတို့ရဲ့ ညှစ်လှမ်း
နော်”

ပလ္လသံနတ်သမီးက လှိုက်လဲစွာ ဤညှစ်လိုက်လေ
သည်။

ယူသည် အလွန်ပျင်းရိ ခြောက်သွေ့ပြီး အသီးကျန်
အစရှိ စားနပ်ကို အမုတ်ချင်းခံစားလိုက်လေသည်။

လင်းကဲ့သို့ ခံစားမှုမျိုးကို သူ့ခေါင်းဘက် ဤတစ်ကြိမ်
မျှသာ ခံစားခဲ့ဖူးလေသည်။

၁၈၈ မိုးကျော်သူ

ထူမည် လုပ်သော ကောင်းကင်အား မောကြည့်ရင်း
ညလေ၏ တိုက်ခတ်မှုကြောင့် တလူလူတလွင့်လွင့် ဖြစ်နေ
သော ဆံကေသာများကို စုစည်းလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စူးရှသော အော်သံတစ်ခု ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပလ္လသန်နတ်သမီးသည် ကောင်းကင်အား ကြည့်နေ
သော မျက်စိကို ပြန်လည်ရှုပ်သိမ်း၍ ခတာအုပ်ရှုံ့ရာသို့ တစ်
ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူမသည် မဲပြုံးပြုံး၍ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှား
လိုက်သည်။

ထို့နောက်တောင်မြန်စွာဖြင့်ကျောက်နံရံပေါ်မှအောက်သို့
လွင့်ပျောဆင်းသွားလေတော့သည်။



“ထိပ်တန်းသိုင်းအဖွဲ့ ကိုးဦးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ”

ထူထပ်သော တောအုပ်ထဲတွင်....

သိုင်းလောကရှိ ထိပ်သီးသိုင်းအဖွဲ့ ကိုးဦး ပုဂ္ဂိုလ်များ
သည် စုရုံးချောက်ရှိနေကြသည်။

သူတို့သည် ပလ္လသန်နတ်သမီးအား စောင့်ဆိုင်းနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူတို့က စိန်ခေါ်လိုက်သောအသံကို ထုတ်ပေးဟစ်အော်
လိုက်သောအခါ ကျောက်နံရံပေါ်မှ အပြာရောင်လွင်တစ်ခု
သည် ပျံလွှားတစ်ကောင်ပမာ လေဟုန်စီး၍ ဆင်းလာသည့်
အလား လျင်မြန်စွာ အောက်သို့ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်
ထိုက်ရလေသည်။

သူတို့သည် ရောက်ရှိလာသော မိန်းကလေးအား ဖြင်တော့
လိုက်သောအခါ ရင်ထဲတွင် တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

ကျွန်ုပ်ကလေး၏အလှူသည် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ ယှဉ်၍ မချနိုင်သောအလှူဖြစ်သည်ကိုလည်း ခံစားမိကြလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက တောအုပ်ထဲသို့ တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်သည်။

“သိုင်းအဖွဲ့ကိုးဒွဲက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများရှင် အခုလိုကြရောက်လာတာကို ကျွန်မက အလွန်မဂုဏ်ယူမိပါတယ်”

သူမက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် မြေကွက်လပ်အလယ်ရှိရာသို့ ရောက်သွားပြီး ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

“ထိပ်သီးအဖွဲ့ကိုးဖွဲ့၌ ဂုဏ်သတင်းကို ကျွန်မကြားသိခဲ့တာ ကြာပါပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်တို့၌ သိုင်းမညာချပ်များကိုလဲ လေ့လာခဲ့ရတာ ကြာလှပါပြီ၊ အခုတော့ ကျွန်မဖွဲ့ဆန္ဒပြည့်ပါပြီလေ”

သူမသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ဟိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန် ရယ်မောသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ဝူတန်တိုက်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သူ ဂူသိန်ကျူသည် ရွှေဆုံးမှ ထွက်လာလေသည်။

သူမက နောက်သို့လှည့်၍...

“ဆရာတော် စမ်းချင်းလဲ့ ထွက်ခဲ့ပါလေ”

သူ၏စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ် ကွားကျိုင်းပြီး ဝဇ္ဇိဇ္ဇာသာ ကုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး လှမ်းသွက်လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှပင် ကျုံးနန်းတိုင်း၊ ခိုဦးတိုင်း၊ ခွန်လွှဲဂိုဏ်း၊ ခုံတံဂိုဏ်း၊ တိယန်ချင်းဂိုဏ်း၊ ခွေ့နန်းအဖွဲ့နှင့်ဟူးစန်းအဖွဲ့တို့၏ ဂိုဏ်းချုပ်ချုပ်ဆန္ဒသောက်ဘို့သည် တောအုပ်ထဲမှ အသီးသီးသွက်လာကြပြီး ပလ္လေသံနတ်သမီးတား ပိုင်းတားလိုက်လေသည်။

သိုင်းမညာက တွင် အလွန်သည်းထိတ်ရပ်ခဲ့သော ဟိုက်တစ်ခု စောင်စော့မည် ဖြစ်သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်သည်။

“ကြော်...ဂိုဏ်းချုပ်ကိုးအသက်လုံး သမိုက်စုံရောက်နေပြီမကွီး”

သူမသည် ပလ္လေသံကို ကန့်လန့်ဖြတ်ကိုင်းသွားပြီးလိုက်ခိုက်ရန် အမင်ပြင်သွားလိုက်သည်။

၁၉၂ မိုးကျော်သူ

“ကဲ...စုနိုင်ပါပြီရှင်”

စန်းချင်းဆရာတော်က လတ်အုပ်ချီလိုက်သည်။

“အော်မိတို့၊ ဒကာမလေး ဘုန်းကြီးပြောတာကို နည်းနည်းလေး နားထောင်စမ်းပါ”

ပလ္လသံနတ်သမီးက...

“အမိန့်ရှိပါ”

စန်းချင်းဆရာတော်က...

“ဒကာမလေးဟာ မလုပ်သင့် မလုပ်အပ်တဲ့ အမှုတွေ အများကြီးကျူးလွန်ခဲ့ဖူးပါ။ အပြစ်မဲ့တဲ့ သိုင်းလူလင်များကို ဖျားစေသင်း သတ်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒကာမလေးမှာ အလွန်ကြီးလေးတဲ့အပြစ် ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့အတွက် တစ်နေ့မှာ ငရဲကိုရောက်သွားနိုင်တယ်”

ပလ္လသံနတ်သမီးက ပြုံး၍နားထောင်နေ၏။

စန်းချင်းဆရာတော်က...

“ဒီအများကို နောင်တမခံဘဲ နောက်ထပ်ကျူးလွန်မယ် ဆိုရင် ဘဝအဆက်ဆက်မှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ပြစ်စစ် ခံရပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အချိန်မီနောင်တရပါ။ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အပြစ်ကိုဝန်ချတောင်းပန်ပါ။ နောက်လဲ ဒီအပြစ်ကို မကျူးလွန်ပါဘူးလို့”

မေ့ရတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(၃) ၁၃၃

ချင်းစန်းဆရာတော်၏ ဖျောင်းဖျသော စကားမဆုံးမီ ပလ္လသံနတ်သမီးက ကြားဖြတ်လိုက်သည်။

“ဘုန်းတော်ကြီး တပည့်တော်မဟာ တရားနာဖို့လာတာ ဟောတိုက် ဘုန်းတိုက်ခိုက်ဖို့လာတာ”

ဘုမသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် လက်ဝဲဘက်သို့ လှည့်ကာ တော်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

စန်းချင်းဆရာတော်က ရှောင်တိမ်းရင်း လှည့်ပြင်းတစ်ချက် ချီလိုက်သည်။

“ဘယ်ခက်တဲ့ ဒကာမလေးကိုး”

သူက မည်ဆိုမျှ ဖျောင်းဖျပြောဆို၍မရသည်ကို သိရှိလိုက်သဖြင့် ရှောင်လစ်ကျောင်း၏ လက်ဝဲသိုင်းကို လှည့်ပြောဆိုပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စန်းချင်းဆရာတော်သည် သိုင်းပညာ အဆင်အလွန်မြင့်သည့်အပြင် အတွင်းအားလည်း အလွန်ပြင်းထန်လှသည်။

သူ၏ တိုက်ခိုက်လိုက်သော သိုင်းကွက်များမှာလည်း ရှောင်လစ်ကျောင်း၏ ထိပ်တန်းအဆင့်သိုင်းကွက်များ ဖြစ်လေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးသည် ထိုတိုက်ခိုက်မှုကို လုံးဝမမူဘဲ ဆူဒေါသနွာကိုယ်သည် လိမ်ပြာတစ်ကောင်ပမာ စန်းချင်းဆရာ

၁၉၄ ❀ မိုးကျော်သူ

ဘော်၏ တိုက်ကွက်ကြားမှ ကူးလူးပျံသန်းရင်း ပြန်လည်တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် သိုင်းကွက်ရှစ်ကွက်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်
လာခဲ့ကြလေသည်။

မည်သူကမှ အသာမရနိုင်ဘဲ လက်ရည်တူနေ၏။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် သူမ၏ မှော်ပလ္လေသိုင်းကျမ်းထဲ
မှ မှော်နန်းသရဲရိပ်သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်လေသည်။

မှော်နန်းသရဲရိပ်သိုင်းကွက်သည် မှော်ပလ္လေသိုင်းကျမ်းထဲ
မှ အထက်မြက်ဆုံးသော သိုင်းပညာတစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။

မှော်နန်းသိုင်းကွက်တစ်ကွက်တည်း၌ ပြောင်းလဲပေါက်
ဖွားလာသော သိုင်းကွက်သုံးကွက် မရှိချေ။

၎င်းသိုင်းကွက် သုံးကွက်မှာ....

ပေလွင့်စိညာဉ်။

ဘီလူးမာန်ဝင့်။

လက်ဝါးတောင်ဖြတ်။

တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူမသည် ထိုသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်သောအခါ စန်း
ချင်းဆရာတော်က တိုက်ခိုက်ဖန်များ ပျက်ပြယ်သွားပြီး
နောက်သို့ ဆုတ်သွားရလေသည်။

မှော်ဘေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၁၉၅

ထိုအချိန်မှာပင် ပလ္လေသံနတ်သမီးက မာန်ဝင့်သောအသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

“သွားစမ်း”

သူမ၏စကားသံနှင့်အတူစန်းချင်း ဆရာတော်၏ခန္ဓာကိုယ်
သည် နောက်သို့ တစ်လံခန့် လွင့်စဉ်ကျသွားလေသည်။



ကျန်ရှိသော ဂိုဏ်းချုပ်များသည် အံ့အားသင့်ကာ ကြက်
သေ သေသွားကြလေသည်။

သူတို့သည် အာရုံစူးစိုက်စွာ ကြည့်နေရင်းမ စန်းချင်း
ဆရာတော် မည်ကဲ့သို့ ရှုံးနိမ့်သွားသည်ကို လုံးဝမသိလိုက်
ပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ရှောင်လွန်ကျောင်းရဲ့ သိုင်းပညာက ခါးလား”

သူမက စန်းချင်းဆရာတော်ထံသို့ တစ်သွားချင်း ခြေ
သွားသည်။

၁၉၆ ခု၊ ဇူလိုင်လ

စန်းချင်းဆရာတော်များ ခဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရရှိနေသဖြင့် မထနိုင်တော့ပါ။

ဂိုဏ်းချုပ်ရွှေစံယောက်တို့က ကမန်းကတန်း ရွှေညိုတက်သွားပြီး စန်းချင်းဆရာတော်များ အကူအကူပေးပေးလိုက်လေသည်။

သုတေသန ပလ္လင်နတ်သမီးအား လက်ဝါးတစ်ချက်ဖြင့် တွဲချက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ပလ္လင်နတ်သမီး၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်သို့ တစ်ဖန် လျော့ချ ဆုတ်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စူးရှသော အချက်ပေးသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပလ္လင်နတ်သမီး၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေ၏။

သုမက ဂိုဏ်းချုပ်အားလုံးကို တစ်ချက်စုံကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်တို့ကို ကြောက်လို့မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မမှာ အရေးကြီးကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်”

သုမသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ခြေထောက်တစ်ချက် ဆောင်လိုက်လေသည်။

မော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၄) ၁၉၇

သုမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲသို့ ပြောင်တက်သွားပြီး ပျံသွားတစ်ကောင်ပမာ ပေါ့ပါးစွာဖြင့် လေယာဉ်စီးကာ ထိုနေရာမှ လွတ်ခွာပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်တို့သည် သိုင်းပညာအံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ပြသနိုင်သော ပလ္လင်နတ်သမီးအား ဝေးခမာ ကြည့်နေရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

“စာတစ်စောင်”

ဂိုဏ်းချုပ်တို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး အလွန် စိတ်ပျက်နေပုံရသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ သူတို့သည် ကိုးယောက်ပေါင်းပြီး ပလေသံနတ်သမီး အား မချေမှုန်းနိုင်သည့်အပြင် စန်းချင်းဆရာတော်ပင် ပြင်း ထန်သောဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့သည်။

စန်းချင်းဆရာတော်မှာမူ တင်ပျဉ်ခွေတိုင်၍ အတွင်းအား ဖြင့် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာများကို ကုသနေရသည်။

သို့တိုင်အောင် သူ၏ ဒဏ်ရာသည် သက်သာသွားခြင်း မရှိဘဲ ပို၍ပင် ဆိုးလာသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်များသည် မျက်နှာများ ခံပြင်းခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း စသည့် ဟန်မူရာများ ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရုတ်တရက် အရာဝတ္ထုတစ်ခုသည် လေထု အား ထိုးဖောက်လာသောအသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်များက လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အဖြူရောင်ကန်းတစ်ခုသည် သူတို့ထံ ဝဉ်းပတ်စွာ အရှိန် ပြင်းစွာဖြင့် လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဂူတန်းဂိုဏ်းချုပ် ဂူလိန်ကျွက ကမန်းကဘန်း၊ ဖမ်းယူ လိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်အားလုံးသည် ပစ်လွင့်လာသောအရာကို မြင် တွေ့လိုက်သောအခါ ကြောင်အင်းအမ်း ဖြစ်သွားကြလေ သည်။

ဂူလိန်ကျွ ဖမ်းမိလိုက်သောအရာမှ သက်နက်ပုန်း မဟုတ်ပါ။

လုံးထားသော ကွေးလုံးတင်လုံးဖြစ်နေသည့်ကို တွေ့ လေသည်။

ဂူလိန်ကျွက လုံးထွေးထားသောကွေးလုံးကိုဖြည့်ကြည့် လိုက်သည်။

ဆေးလုံးသုံးလုံးနှင့် အတူပင်ရှိသော စာတစ်စောင်ဖြစ် သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဂူလိန်ကျွက စာရွက်ကိုဖြန့်လိုက်ပြီး အသံထွက်ဖတ်၍ လိုက်လေသည်။



“ညီလေးဝူလိန်ကျ...”

ရှန်ကျန်းနယ်ကစပြီး ခွဲခွာလာကြတာ နှစ်ပေါင်း
ငါးဆယ်နှီးပါးတောင် ရှိပါပြီလေ။

အခု ငါ့ညီကဝူတန်ဂိုဏ်းချုပ်နေရာရရှိတဲ့သတင်း
ကို ကြားရတာ ဝမ်းသာတယ်၊ ဂုဏ်ယူတယ်။

ပလ္လေသံ နတ်သမီးအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
အားလုံးသိရအောင် အစ်ကိုကြီး ရှင်းပြဖို့အင်မတန်
ဒီစာကို ရေးလိုက်ပါတယ်။ ပလ္လေသံနတ်သမီးနဲ့
သိုင်းပညာဟာလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ခြောက်ရာခန့်က ပျောက်
ကွယ်သွားတဲ့ မေ့ပရလေ့သိုင်းကျန်းတစ်စောင်ကို ရခို
ထားတဲ့ သိုင်းပညာဖြစ်တယ်။ ခါကြောင့် ‘သုမခွဲ’
သိုင်းပညာဟာ အလွန်ဆန်းကြယ်ပြီး ထက်မြက်လှ
ပါတယ်။ သူ့ကို လူအများနဲ့ စိုင်းတိုက်ရုံမက လူ
ငါးဆယ်လောက်စုပြီး သူ့ကိုဆိုက်ချင်တောင် နိုင်
လိမ့်မယ်လို့မထင်ပါနဲ့။

အမှန်ပြောရမယ်ဆိုရင် သိုင်းလော့အမှာ ရှောက်
မော့ကျင်းနဲ့ အိမ်မှ မွေးသိုင်းပါရဂူနှစ်ယောက်က
လွဲပြီး ဘယ်သူကမှ သူ့ကို နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။

ထိုဗုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ရဲ့ သတင်းကို အစ်ကိုကြီး
စုံစမ်းခဲ့ပါလေတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကွယ်လွန်သွားပြီလို့ သိဒ္ဓိ
လိုက်ရပါတယ်။

ကိုကြီးကလဲ ဒီခိန်းကလေးရဲ့အဖွဲ့ကို ကြားသိ
ရလို့ သူ့နောက်ကို တိတ်တိတ်လေး ပိတ်ကြည့်ပါ
သေးတယ်။ သူတို့ကိတ်လိုက်တဲ့ သိုင်းပညာကို
ကြည့်မို့ အစ်ကိုကြီးကလဲ သူ့ကိုမ နှိပ်စားဆိုတာ
နားမည်လိုက်ပါတယ်။

ညီလေးဝူလိန်ကျ...”

သိုင်းလော့က တစ်ခုလုံးကတော့ ပလ္လေသံနတ်
သမီးဟာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ငါ့သတ်ကောင်
တစ်ယောက်လို့ မှတ်ယူသွားကြတယ်။

အမှန်ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့စိတ်ရဲ့ ဟာ အလွန်
ကောင်းပါတယ်။

သူ့အခုလိုဖြစ်ရတာ သူ့ရဲ့စိတ်လှတဲ့အကြောင်း
ကြောင့်ဖြစ်ရတာပါ။ အစ်ကိုကြီး ပြောချင်တယ်။

အစ်ကိုကြီးကတော့ သည်လိုပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီးဟာ အချယ် မဝရာဂ်ခင်
ကတည်းက ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ချက်ဆီးခြင်း
ခံရတယ်။

အဲဒီယောက်ျားလေးဟာသိုင်းလော့ကမှာကျော်
ကြီးတဲ့ ပညာရှင်သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်
ဖြစ်တဲ့ မြေမင်းသားလေးရဲ့တပည့် ဖြစ်တယ်။

၂၀၂ ❀ ဇိုးကျော်သူ

ဒါကြောင့် သူမဟာ စိတ္တဇဆန်ဆန်ဖြစ်ပြီး
သူ့ကို မေတ္တာရှိတဲ့ယောက်ျားတွေကို လိုက်သတ်တဲ့
အထိ ဖြစ်သွားရတာပါ။

အထူးသဖြင့် သူမက အဲဒီယောက်ျားကိုသတ်
ပြီးမှ သူမဟာ အဲဒီယောက်ျားလေးအပေါ် ရင်နင့်
အောင်ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။

ဒီလိုအကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သူမဟာအခုလို
စိတ္တဇဆန်တဲ့လူသတ်သမားအဖြစ် ရောက်လာတာကို
နားလည်ဖို့လိုပါတယ်။

ငါ့ညီ ဝူလိန်ကျူ....

အခု အစ်ကိုကြီးရဲ့ အရေးကြီးတဲ့အကြောင်း
ကိစ္စရဲ့ မြောပြမယ်။

အဲဒါကတော့ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သွေး
ချောင်းစီးမှုမယ့် ကပ်ကြီးတစ်ခု ဆိုက်ရောက်လာ
တော့မယ် ဆိုတာပါပဲ။ ပထမအကြောင်းကတော့
သိုင်းပညာရှင်သုံးဦးဖြစ်တဲ့ ခြေမင်းသားလေး၊ ကင်း
ခြေများရသေး၊ ဖားစိမ်းလူမော်တို့ဟာ ပြည်မကို
ရောက်ရှိလာကြပါပြီ။

ခြေမင်းသားလေးကတော့ သူ့တပည့်အတွက်
လက်စားချေဖို့ ပဓာနသန်တံသမီးကို လိုက်ရှာနေ
တယ်။

မောင်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(၅) ❀ ၂၀၃

ပြီးတော့ သူတို့သုံးယောက်စလုံးဟာ ပြည်မ
သိုင်းအဖွဲ့ကိုးဖွဲ့ကို ချေမှုန်းဖျက်ဆီးဖို့ အစီအစဉ်
ရှိပါတယ်။

ဒါတင်မကသေးဘူး။

သူတို့ဟာ ဝေလငါးကျွန်းက ဂိုဏ်းချုပ်တို့ကို
လည်း အားဖြည့်တားတယ်လေ။

ငါ့ကယ်လို့ ဂိုဏ်းချုပ်များအားလုံးက ဆိုက်ခိုက်
လာမယ့်သူတို့ကို မသိဘဲ ပေါ့ပေါ့တန်တန်နေခဲ့ရင်
အားလုံး ခုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်။

ငါ့ညီဝူလိန်ကျူ...

နောက်အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ခုကို ပြောရ
ဦးမယ်။ ငွေရောင်အူးကလေးဟာ သိုင်းလောကမှာ
ပြန်ပေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဟာ သူတို့လေးလူတိုင်း
သိထားပြီးပါပြီလေ။

ဒီငွေအူးကလေးထဲမှာ အလွန် အရေးကြီးတဲ့
ရောင်စုံမျက်နှာဖုံးစာအုပ် တစ်အုပ်ပါပါတယ်။

ပြီးတော့ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အထိမ်းအမှတ်
ပစ္စည်းလဲပါတယ်လို့ သိရတယ်။

ဒီငွေအူးကလေးက မသမာသူလက်ထဲလောက်သွား
ရင်သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သွေးချောင်းစီးသွားမှာ
သေချာတယ်။

ငါ့ညီငယ်နီကျ...

အစ်ကိုကြီး အကြံတစ်ခုပေးချင်ပါတယ်။

သိုင်းလောကမှာ ပစ္စည်းသစ်တိုင်းကစ၍ ဖော်ထုန်းလာတာ သိုင်းလောကကို ခုကွပေးတာ မဟုတ်ဘူး။

ခါကြောင့် သူ့ကို ရန်ဘက်သဘောမထားဘဲ ခဏခဏသဘောအဖြစ် ပူးပေါင်းနိုင်မှ လေ ငါးကျွန်းကအဖွဲ့ကို ကျွန်းလွန်နိုင်မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားစေချင်တယ် ငါ့ညီ။

ငါ့ညီငယ်နီကျ...

နောက်တစ်ခု ပြောရဦးမယ်။

နှစ်ပေါင်းခတ်ခတ်ကြာ အနားယူသွားတဲ့ သိုင်းလောကနဲ့ နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ချောက်ညိုနဲ့ သံယံ တောင်တို့ကို အခွာခွာသော သိုင်းလောကမှာ ပြန်စော့ရတယ်လို့ သိရပါတယ်။

သူတို့ကိုလည်း စည်းရုံးဖို့လိုမယ်။

ဒါပဲ ပညာလေး။

ဆေးလုံးသုံးလုံး ပေးလိုက်တယ်။

ဒက်ဆရစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို တိုက်ကျွေးလိုက်ပါ။

ကိုကြီးလီ



ဂူလိန်ကျသည့် ရှည်လျားလှသော စာကို ဖတ်ပြု အလွန်ဝမ်းသာသွားသည်။

သို့ဖြစ် ဖိုးရိမ်လာလေသည်။

ကျွန်ရှိသော ဝိဇ္ဇာချုပ်များတို့ကလည်း ဤအတိုင်းပင် ခံစားနေကြရသည်။

ခဏ ဝန်းရံစားချုပ်ကဂူလိန်ကျအား ဝန်းရံလေသည်။

“ဝိဇ္ဇာချုပ်ကြီး၊ ခံစားနေတဲ့လူက ဘယ် ဂူလိန်”

ဂူလိန်ကျက...

“လေဟုနီး သိုင်းသေးပါ”

ထို့စကား ကြားလိုက်သော ဝိဇ္ဇာချုပ်များ တို့သည် အလွန်အံ့ဩဝမ်းသာကျန်ကြသည်။

သူတို့သည် လေဟုနီးသိုင်းသားနှင့် ဒေသဆိုင်ရာကြ သော်လည်း နာမည်ကို ကြားဖူးကြလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့်ကဆိုလျှင် လေဟုနီးသိုင်းသား၏ အမည်သည် ရှောင်မှောင်ကျင်း၊ အိန်မှော်တို့နှင့် တန်းတူရည်တူကျော်ကြားခဲ့သော သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဂူလိန်ကျက ဆေးလုံးတစ်လုံးကို စန်းခင်းဆရာတော် အား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ကျွန်နစ်လုံးကို သိမ်းဆည်းထားလိုက်လေသည်။

၂၀၆ ❀ မိုးကျော်သူ

စန်းချင်းဆရာတော်က ဆေးလုံးကို သောက်လိုက်သည်။
ထို့နောက် တင်ပျဉ်ခွေ၍ အတွင်းအားဖြင့် ကုသလေသည်။

ရေနှေးတစ်အိုးခန့် အချိန်ကြာသွားသောအခါ ခဏ်ရာများ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

သူက ထရပ်လိုက်သည်။

“ကဲ....ကျုပ်တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ”

ငူလိန်ကျွဲက....

“လေဟုန်စီးသိုင်းသမား အကြံပေးတဲ့အတိုင်း အားလုံး အသင့်ပြင်နိုင်ဖို့ ဧကန်တမ်းနဲ့ ပြန်ရင်ကောင်းမယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

စန်းချင်းဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းဇာယံ”

သူက လက်အုပ်ချီ၍ ..

“ကျုပ် သွားတော့မယ်”

သူသည် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကျန်ရှိသော ဂိုဏ်းချုပ်များသည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ကာ အသီးသီးထွက်ခွာသွားကြလေသည်။



မှောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၂၀၇

ဂိုဏ်းချုပ်များသည် အသီးသီး ထွက်ခွာသွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

အမှန်အားဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပြန်လည်တိမ်ဆိတ်သွားချိန်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါကား။

အကြောင်းမှာ တောအုပ်ထဲ၌ ငွေ့လေးတစ်ကလေးကို ရယူရန် လောဘတက်ခနဲသောလူတစ်စုက အားသိုး ဝင်ရောက်သာနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။



စောတုန်းမှီးသည် ရှေ့သို့ ဆက်လက် ကျောက်သွားသည်။

အတန်ခင်းခင်းသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ သူက မဟန်နိုင်တော့ဘဲ လဲကျသွားလေသည်။

တစ်ခဏကြာတော့မှ သူက လူးလိမ့်၍ ဆိုလိုက်သည်။
သူ၏အတွင်းအားဖြင့် စတင်ကုသနေရလေသည်။
သို့သော်...

၂၀၈  မိုးကျော်သူ

အချိန်သာ ကုန်သွားသည်။

သူက မသက်သာပါ။

သူက သက်ပြင်းစာစချက်ချလိုက်သည်။

လိုစဉ်မှာပင် အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်နေသော အသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူက လွမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဝှေ့ရောင်ဘူးကလေး လူလူ သွားလူနှင့် သတ်ခြေလိပ်ပြာတို့သည် အပြန်အလှန်တိုက်ခိုက် နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုလူငယ်၏သိုင်းပညာမှာ သက်ခြေလိပ်ပြာထက် များစွာ သာလွန်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

သူ့သော်...

လက်ချွေလိပ်ပြာက အဆင်သင့်ပွင့်ဖြင့် ခံနိုင်ရုံခါ အသုံး ပြုနေသောကြောင့် ထိုလူငယ်က သတိထားနဲ့ရှာင်တိမ်းနေရ သဖြင့် လူတို့၏တိုက်ခိုက်သည့် အခိုင်အရှုံးမရှိဘဲ ဆက်လက် တိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

စောတုးဖိုးသည် ထိုလူငယ်ထံမှ ဝှေ့ရောင်ဘူးကလေးကို ပြန်လည်ရယူရန်မှာ အလွန်အလွန်အရေးကြီးသည်။

အကယ်၍သာ သူက ဖက်ရာရေခဲပါလျှင် ထိုလူငယ်ထံမှ ဝှေ့ရောင်ဘူးကလေးကို သေချာပေါက်ပြန်လည်ရရှိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုမှသာ သူက ထိုင်ကြည့်နေရုံမှ တစ်ပါး မည်သို့မှ မတတ်နိုင်ပါ။

“အစွားသိုင်းကွက်”

စောတုးဖိုးသည် ထိုလူငယ်၏သိုင်းပညာကို သေချာ ချာ ကြည့်ရှုရင်း စိတ်ဝင်စားလာလေသည်။

ထိုလူငယ်၏ သိုင်းပညာကိုလည်း သေချာကြည့်ပြီး ကျက် မှတ်ထားသည်။

သူသည် နောက်မှော်ကျင်းထံမှ အတင်းတား နှိ ရရှိထား သည်။

သိုင်းပညာ၏ အဓိကအခြေခံသောချက်မျိုးကိုလည်း ဖတ် ရထားသည်။

သူက အလွန်ညက်ကောင်းသော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ် သောကြောင့် ထိုလူငယ်၏သိုင်းပညာကို ကျက်မှတ်ထားရ ကေ...



တိုက်ခိုက်လာသော သိုင်းကုန်ကို မည်ကဲ့သို့ တုံ့ပြန်ရမည်ကိုလည်း စဉ်းစားထွေးနေ၏။

သူ၏အာရုံတစ်ခုလုံးသည် လူငယ်၏တိုက်ခိုက်မှုကို စူးစိုက်ကြည့်ရှုနေစဉ် ရုတ်တရက် အရာဝတ္ထုတစ်ခုသည် သူ့ထံသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဖမ်းလွှဲလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

သူက ကမန်းကတန်း ဖမ်းယူလိုက်လေသည်။

သူက ဖမ်းယူထားသောအရာအား သေချာကြည့်လိုက်သည်။

လက်နက်ပုန်း မဟုတ်မိ။

အလွန်အေးကြိုင်သော ဆေးတောင့်တစ်တောင့်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ဤဆေးတောင့်သည် ဒဏ်ရာကိုကုသနိုင်သောဆေးတောင့်ဖြစ်ရမည်ဟု သူက အယုံလိုနားလည်လိုက်သည်။

ထိုဆေးတောင့် ပစ်ပေးသောလူမှာ သက်ခြွေထိပ်ပြာဖြစ်ရမည်ဟုလည်း သူက ယုံကြည်လိုက်လေသည်။

သူက ဆေးတောင့်ကို မျိုချလိုက်လေသည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် သူ၏ဒဏ်ရာများက တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

သူက အတွင်းအားကို ခန္ဓာတိယံတစ်ပတ်လှည့်၍ အကဲစမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ပထမကောင်းမွန်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူသည် ဝမ်းသာသွားသည်။

မျက်လုံးဖွင့်လိုက်သည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် အံ့ဩစွာ ပြူးကျယ်လာသည်။

သူ့ရှေ့တွင် နတ်မိမယ်တမျှ ချောမောလှပသော မိန်းမလေး တစ်ယောက်က သူ့အား ရှုန်းလှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ့ရင်ထဲတွင် မကြုံစဖူး လှုပ်ခါသွားလေသည်။



ထိုမိန်းမလေးမှာ ပလ္လေသံနတ်သမီးပင် ဖြစ်သည်။

စောတုံးဖိုးက သူမအား မျက်တောင်မခတ် အတန်ကြာ

ငေးခါးကြည့်နေရာမှ သဘိပြန်လည်ရသာပြီး မျက်လုံးကို

ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

"ဝေ... သိုင်းလောကပထမ ရှင့်ကို ကျွန်မက သက်ဝါး

စစ်ချက်ရှိက်မိသွားတယ်၊ အခုတော့ ရှင့်ဒဏ်ရာ ပျောက်သွား

အောင် ကျွန်မက ဆေးလုံးပေးလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ

က အကြူးအင်စရာမရှိဘောဘူး။"

စောတုံးဖိုးက ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

"အယ်သီ ဒီဆေးတောင့်က ခင်ဗျားပေးလိုက်တာလား။"

ပလ္လသံနတ်သမီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
“ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုမှပေးရင် ရှင်သောက်မှာလား”

သူမက ပြုံး၍စကားဆက်လိုက်သည်။
“ကျွန်မဝေးကုန်းဆေးဟာ အဆိပ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိပြီ
မဟုတ်လား”

စောတုံးဖိုးက....
“ဧ...ပလ္လသံနတ်သမီး ကျုပ်မြောပြမယ်၊ ဆေးချာနား
ထောင်”

ပလ္လသံနတ်သမီးက....
“ပြော....နားထောင်နေတယ်”
စောတုံးဖိုးက....

“သိုင်းလောကပထမမြတ်တဲ့ ကျုပ်တ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်
ချိန် မင်းကို လက်ဝဲတစ်ချက်ချိန်ဖြစ်အောင်ရိုက်မယ်၊ ပြီး
တော့ ဆေးတစ်လုံးပေးမယ်”

ပလ္လသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်သည်။
“ရှင်ရိုက်ချင်တဲ့ဆန္ဒရှိရင် အချိန်မစောင့်နဲ့၊ အခုပဲရိုက်နိုင်
ပါတယ်၊ ကျွန်မလုံးဝမတုံ့ပြန်ဘူး”

စောတုံးဖိုးက ဆက်၍ ယရုပ်လိုက်သည်။
“ပလ္လသံနတ်သမီး၊ ငါမင်းကို ကြောက်နေတယ်လို့ထင်
သလား၊ သိုင်းလောကပထမလူက ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်
ဘူး”

သူမက ပြောရင်း ရှေ့သို့ ခြေသုံးလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။
တိုက်ခိုက်ရန် တန်မြင်လိုက်သည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်သည်။
“တိုက်ခိုက်ချင်တယ်ဆိုရင် ရတယ်၊ သဘောပေးတိုင်းပါ”
စောတုံးဖိုးက....

“ကဲ....သတိထားတော့”
သူက သတိပေးရင်း လက်ဝဲခြေဖြင့် ပလ္လသံနတ်သမီး၏
ရင်ဝဲသို့ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူက ဆက်လက်ထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ်....
ပလ္လသံနတ်သမီး၏ခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်တစ်လိမ့်သို့
လွင့်စဉ်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက ကြောင်အမီးအမီး ဖြစ်သွားလေသည်။
သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ပလ္လသံနတ်သမီးက မဘုံပြန်သည်
တိုင်အောင် ရှောင်တိမ်းလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။

ယခုမှာမူ ပလ္လသံနတ်သမီးက လုံးဝနင်းရှောင်တိမ်းခြင်း
မရှိဘဲ သူ၏ရိုက်ချက်ထိမှန်ကာ လဲကျနေ၏။
ပလ္လသံနတ်သမီးက လူးလိမ့်၍ ထထိုင်လိုက်သည်။

သူမ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးတွင် ဆွေးရောင်ပင် မရှိတော့
ပါ။

သွေးများသည် သူမ၏ရင်ဝဲတွင် ဖောက်နေ၏။
ပါးစပ်မှ အနံ့ထုတ်လိုက်သောသွေးများဖြစ်သည်။
သူမက စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ မချီဘက်က ပြုံးနေ

သည်။
စောတုံးဖိုးက ငေးနိုင်၍ ကြည့်နေလေသည်။
ပလ္လသံနတ်သမီးက မချီပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“လက်ဝါးရိုက်ချက် တစ်ချက် အရိုက်ခံလိုက်ရတာကြောင့် ကျွန်မရင်ထဲမှာ ဖော်ဖော်လေး ဆက်သွားတာပြီ။ အဲဒါနဲ့မှ မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် နောက်ထပ် ရိုက်နိုင်ပါတယ်လေ”

သူမသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် မျက်လုံးပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းနည်းမှုအပြည့်ပါသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်နေ၏။

မျက်ရည်ဥကလေးများသည် သူမ၏ ရှည်လျားသော မျက်တောင်မွေးများကြားမှ စီးဆင်းကျလာလေသည်။

သူသည် အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ကျနေရပါသနည်း။ စီးဆင်းနေသော ကျမ့မျက်ရည်သည် သွေးစိမ်းနဲ့ လုံးဝ မပါဘဲ ဖြူစင်သော စိတ်ခံစားမှုများ ပါရှိနေ၏။

စောတုန်းဖိုး၏ ရင်ထဲတွင် အလွန်ခံစားနေမိသော်လည်း သူက မဲပြုံးပြုံး၍ အေးစိမ့်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီး...မင်းကမရှောင်လို့ အခုလိုဖြစ်ရတာ ငါ့အပြစ်မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့မှာမဲ မင်းကို ဆေးလုံးမပေးနိုင်ဘူး တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အကြွေးတင်နေတဲ့ ဆေးလုံးကို ပြန်ပေးပါမယ်”

သူ၏စကားဆုံးသွားသည်နှင့်တိုက်ခိုက်နေကြသောလူငယ်နှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် မချီပြုံးပြုံးနေ၏။ သူက ယင်းကဲ့သို့ တီးတီးရေရွတ်လိုက်လေသည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီး...မင်းရဲ့ကတိ အတော့ အကောင်အထည်ပေါ်လာပြီလေ၊ အခုတော့ ငါ့ရဲ့ခြေထိမူကို လုံးဝ လက်မခံတဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီဟုတ်တာ၊ မင်းက သူ့ကို ချစ်နေပြီလေ”

သူမသည် ဆေးဘူးကလေးကို ထုတ်ယူ၍ ဆေးတောင့်လေးကို ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မျက်လွှာချ၍ ဒဏ်ရာကို အကွင်းအားဖြင့် ကုသလိုက်လေသည်။



သက်ခြေလိပ်ပြာသည် ထုံလှူငယ်နှင့် အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေ၏။

“ရင်လိုက်”

စောတုန်းဖိုးက အနီးသို့ရောက်လာပြီး ယုန်တားဆိုက်လေသည်။

၂၁၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုလူငယ်နှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာတို့က နောက်သို့ ခြိုင်တု
လှမ်းခွဲသွားလေသည်။

စောတုးဖိုးက ထိုလူငယ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ငါ့ပစ္စည်း ပြန်ပေး”

ထိုလူငယ်က မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ပစ္စည်းပြန်လိုချင်ရင် လွယ်တယ်၊ ငါ့ကိုနိုင်အောင်တိုက်
လေ”

စောတုးဖိုးက....

“ခက်ခဲပြီ”

သုက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုလူငယ်ကလည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက အနီးတွင် ရပ်ကြည့်နေ၏။

သူမသည် အဆိပ်သေစွပ်ဆိပ်ဆိပ်ကို လက်ထဲတွင် ဆွတ်
ကိုင်ထားသည်။

အကယ်၍ စောတုးဖိုး ချိုးခိုမိသွားလျှင် သူမက အဆိပ်
သေစွပ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်လေသည်။



မော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၅) ❀ ၂၁၇

ထိုလူငယ်နှင့် စောတုးဖိုးတို့သည် သဲသဲမဲမဲ အပြန်အလှန်
တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

သူတို့သည် တိုက်ခိုက်ရင်း တိုက်ခိုက်ရင်း ထိုလူငယ်၏
မျက်လုံးအစုံသည် ပြုံးကျယ်သည်ထက် ပို၍ ပြုံးကျယ်လာ
လေသည်။

အကြောင်းမှာ စောတုးဖိုး၏သိုင်းကွန်ချာသည် မိမိ၏
ဆယ့်သိုင်းကွန်ချာ မြစ်နေလေသည်။

ထိုဆယ့်သိုင်းကွန်ချာကို သူ့ဆရာက သူ့တစ်ယောက်
တည်းကသာ သင်ကြားခဲ့သည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

ယခုမှာမူ စောတုးဖိုး၏ ဆယ့်သိုင်းကွန်ချာသည် မည်သူ့
ဆံ့မှ သင်ကြားလာခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် စောတုးဖိုး၏ ဆယ့်သိုင်းကွန်ချာသည် မိမိထက်
မင် သာလွန်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပို၍ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်
လာကြလေသည်။

“ကဲ...ဆေးပေးတာ”

စောတုးဖိုး၏အော်သံ ဖြစ်လေသည်။

သူကအော်ဟစ်ရင်း လက်ဝဲတစ်ချက်ရိုက်ထုတ်လိုက်လေ။
ထိုလူငယ်၏ရင်ဝဋ် တည့်တည့်မတ်မတ် ရိုက်မိသွားလေ၏။

“ဝန်း....”

ထိုလူငယ်က နောက်သို့ ခြေလေးငါးလှမ်းခန့် ယိမ်းယိုင်း
ဆုတ်သွားရလေသည်။

၂၁၀ ❀ မိုးကျော်သူ

စောတုံးဖိုးကရှေ့သို့တက်သွားပြီး နောက်ထပ်လက်ဝါး
တစ်ချက်ရှိန်ချလိုက်သည်။

“ဟဲ့...”

သူ၏လက်ဝါးသည်ထိုလူငယ်ထံသို့မရောက်ဘဲ ကြားထဲမှ
လက်ဝါးတစ်ဖက်သည် သူ၏ လက်ဝါးကို ခံပေးလိုက်လေ
သည်။



စောတုံးဖိုးသည် အလွန်အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ မိမိ၏ လက်ဝါးချက်ကို ကြားဖြတ် ဟန်
တားလိုက်သူမှာ ပလ္လေသံနတ်သမီးပင် ဖြစ်နေသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်လုံးအစုံသည် အလွန်အေးစိမ့်
နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူမသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ လဝန်းအား ဧကန်ပြည့်
လိုက်လေသည်။

မောင်တေးသံသာ သိုင်းကျွန်းချာ(၈) ❀ ၂၁၁

“သိုင်းလောက ပထမ လက်ဝါးတစ်ချက် အကြောင်းကို
ပြန်ဆပ်လိုက်ပြီ၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ ဘယ်သူကမှ အကြွေခံတင်
တော့မိဘူး။”

သူမက ထိုလူငယ်အား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“သူဟာ ကျွန်မလူ၊ ရှင် သူ့ကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မငှိ
ရဘူးနဲ့ မဟုတ်ရင် ရှင်ကို ကျွန်မ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။”

သူမအသံသည် အလွန်အေးစိမ့် မာကျောလာသည်။

သူမက လူငယ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ဒီနေရာမှာ ရှင်အလုပ် ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ သွား
တော့။”

လူငယ်က စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ လူကန်သွားရင်း
ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်သည်။

“ရပ်ဆိုက်”

သက်ခြေလိပ်ပြာက သူ၏သွားလမ်းကို ပိတ်၍ရပ်လိုက်
သည်။

“ဒီကက်စွမဲပြီးမချင်း ရှင် ဘယ်ကိုမှမသွားရဘူး။”

လူငယ်က ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်ပြီး သက်ခြေလိပ်ပြာ
အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက စောတုံးဖိုးဘက် လှည့်၍မေးလိုက်
သည်။

“သူ့ကို လွှတ်လိုက်ရမလား။”

စောတုံးဖိုးက....

“သူ ပစ္စည်းပြန်မပေးရင် သွားခွင့်မပြုနဲ့”

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် စောတုံးဖိုးက သူမအား စကား
မှာကြားသည်ကို ကြားလိက်ရသောအခါ ရင်ထဲတွင် ချိုမြိန်
သောအာရုံသက်ကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

သူမက လူငယ်အား ရဲရဲဝံ့ ဝံ့ ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။
“ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ ပစ္စည်းမပေးဘဲ သွားရဲရင်
သွားကြည့်စမ်း”

သူမက တိုက်ခိုက်ရန် အဆိပ်သံပွင့်တစ်ဆင့်ကို အသင့်
ဆုပ်ထားလေသည်။

လူငယ်က အကူအညီတောင်းခံသောအကြည့်ဖြင့် ပလ္လေသံနတ်
သမီးတစ်ယောက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက သက်ခြေလိပ်ပြာဘက်သို့ လှည့်
လိုက်သည်။

“ညည်းနဲ့သိုင်းလောက်ပထမနဲ့ ဘယ်လိုများ မတ်သက်
နေလို့လဲ”

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် စောတုံးဖိုး၏အမည်ကို မသိပါ။
ပလ္လေသံနတ်သမီးပြောသည့် သိုင်းလောက်မထမဆိုသည့်
မှာ စောတုံးဖိုးဖြစ်သည်ကို နားလည်လိုက်သည်။

သူမက ဖြိုးလိုက်သည်။

“ညည်း မေးစရာမလိုဘူး၊ မေးဖို့လဲအခွင့်အရေးမရှိဘူး”

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏မျက်နှာ ကျက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။
သူမက သက်ခြေလိပ်ပြာထံသို့ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်
လေသည်။

“ညည်းက ငါ့ကို ဒီလိုပြောရအောင် ဘယ် ဘူ ကို အား
ကိုးနေတာလဲ”

သူမကပြောရင်း လယ်ဝင်းတစ်ဖက်ဖြင့် သက်ခြေလိပ်ပြာ
အား ရိုက်ချလိုက်သည်။

စောတုံးဖိုးက လျှပ်တစ်ပြက်ဝင်ရှောက်၍ ပလ္လေသံနတ်
သမီး၏ တိုက်ခိုက်လိုက်သောလက်ဝါးကို ခံပေးလိုက်လေ
သည်။

သူက ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီး မင်းကိုယ်မင်း သိပ်ဒုက္ခခံကြီးနဲ့၊
ကျွန်ုပ်တို့သိုင်းကွက်တို့ စမ်းကြည့်ပါလေ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ကောင်း
ကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ဘူမ၏ရင်ထဲတွင် နက်ရိုင်းသောဝမ်းနည်းကြကုန်မှုကို
လိုက်လျှော့ခံစားလာမိသည်။

“ငါ သူ့ကို ဘယ်လောက်သက်ညှာဘယ်ဆိုတာ သူ
မသိဘူး၊ ဟိုတစ်ဖက်ကိုတော့ မျက်နှာသာပေးပြီး ငါ့ကို
အထင်သေးလိုက်တာ”

သူမသည် စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ မျက်ရည်များ စီးဆင်း
ကျလာလေသည်။

စောတုံးဖိုးက....

“ဒီမှာ ပလ္လေသံနတ်သမီး၊ ဟိုလူ့ဆီမှာ ငါ့ရဲ့ပစ္စည်း
ပါသွားတယ်၊ သူက မင်းနဲ့အသံလိုပတ်သက်လို့ သူ့ကို
ဒီလောက်တောင် ကာကွယ်ပေးနေတာလဲ”

၂၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ပလ္လသံနတ်သမီးက....

“ဟိုဒိုင်းမကဘော ချင်နဲ့ ဘယ်လိုများပတ်သက်လို့ သူ့ကို
ဒီလောက်တောင် ကာကွယ်ပေးနေရတာလဲ”

စောတုန်းဖိုးက အခြေမပေးနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ဟောင်း
လောင်းဖြစ်သွားသည်။

သက်ခြေထိပ်ပြာသည် ယခုမှ သူမရင်ဆိုင်နေရသော
ဖိနပ်ကလေးမှာ အလွန်ကျော်ကြားသော ပလ္လသံနတ်
သမီးဖြစ်သည်ကို သိရှိလိုက်လေသည်။

လူမက အထင်သေးစွာ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။
“ဪ...ညည်းက အပုပ်နဲ့ ထွက်နေတဲ့ သရဲမဖြစ်နေ
တာကိုး”

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာ ကွက်ခနဲဗျက်သွားလေ
သည်။

“ငါက အပုပ်နဲ့ ထွက်နေတယ်လို့ပြောရအောင် ညည်း
က ဘာမို့လို့လဲ”

သူမသည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှားလိုက်သည်။
စောတုန်းဖိုးအားကျော်လွှား၍ သက်ခြေထိပ်ပြာ၏ပါး
ခြင်ကို နှစ်ချက်တိတိ ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုသည် လျှပ်တစ်ပြက် လျင်မြန်လှသဖြင့်
စောတုန်းဖိုးက ဟန့်ဘားချိန်မရလိုက်ပါ။

သက်ခြေထိပ်ပြာ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးတွင် ပူစစ်ပူလောင်
ဝေဒနာ ခံစားဆိုက်ရသည်။

မော်စတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၂၂၃

သက်ခြေထိပ်ပြာသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဤကဲ့သို့ မခံခဲ့
ဘူးသဖြင့် အလွန်ရှက်သွားလေသည်။

သူမသည် ခေါသကြီးစွာဖြင့် ထက်ထဲမှအသက်ဆုတ်ထား
သော အဆိပ်ဆဲပွင့်ဖြင့် လူငယ်ထံသို့ ဖန်ပွတ်လိုက်လေ
သည်။

ထိုလူငယ်သည် ဒဏ်ရာရရှိနေသောကြောင့် ချောင်တိမ်း
ရန် လုံးဝမတတ်နိုင်ပါ။

ထိုအချိန်မှာပင် လူငယ်တစ်ဦးက လျှပ်တစ်ပြက်ခင်ရောက်
လာပြီး ထိုလူငယ်အား အဆိပ်ဆဲပွင့်များ ဒီးဂေါက်ကဲ့သို့
ဖုံးလွှမ်းလာသည့်ကြားမှ နောက်တစ်လံခန့်သို့ ဆွဲခေါ်သွား
နိုင်ခဲ့သည်။

သက်ခြေထိပ်ပြာနှင့်စောတုန်းဖိုးတို့ကပင် ပလ္လသံနတ်
သမီး၏ ထူးခြားသောသိုင်းပညာကို တအံ့အားသင့်စွာကြည့်
မိလေသည်။

လူငယ်အား ဆွဲခေါ်သွားသောလူရိပ်မှာ ပလ္လသံနတ်
သမီးပင် ဖြစ်နေလေသည်။



ပလ္လသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပေးစိမ့်နေ၏။
သူမ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့်
အရာခံများ တောက်ပလာလေသည်။

သူမသည် စောတုန်းဖိုးနှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာတို့ရင်းနှီးနေပုံကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် သူမရင်ထဲတွင် မနာလိုသော စိတ်၊ ရွံ့မုန်းသောစိတ်၊ နှာကြည်းသောစိတ်၊ ခံပြင်းသောစိတ် ရောယှက်၍ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အမှန်တော့ သူမသည် စောတုန်းဖိုးအား မသိစိတ်ကချစ်မိနေသည်ကို သူမက သတိမထားမိပါ။

သူမသည် စောတုန်းဖိုးအပေါ် အစစအရာရာ အလျှော့ပေးနေ၏။

စောတုန်းဖိုး သူမအပေါ် မစံပစ်ခါခါ ပြောဆိုဆက်ဆံလည်ကိုလည်း အမှတ်မထားပါ။

တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်တွင်စောတုန်းဖိုးကသူမ၏ခမတွာကို နားလည်လာလိမ့်မည်ဟု သူမ၏ မျှော်လင့်ထားသည်။

ယခုမှာမူ စောတုန်းဖိုးနှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာတို့ ရင်းနှီးနှီးနှီးရှိနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်သောအခါ သူမ၏ တစ်တည်းသော မျှော်လင့်ချက် ကျယ်ပျောက်သွားသည်ကို ရင်ခုန်စွာ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

သူမက နက်ရှိုင်းစွာခံစားရင်း ရက်စက်သောစိတ်များ ကမ္ဘာပွား ခေါင်းထောင်လာသည်။

သူမက လူငယ်ဘက်သို့လှည့်လိုက်သည်။

“ရှင် သွားနိုင်ပြီ၊ ရှင်ကို တားရဲတဲ့လူ တားကြည့်”

သက်ခြေလိပ်ပြာက ရွှေ့သွားတိုးလာလေသည်။

“သွားတော့မလို့လား၊ မလို့ပါဘူးလေ၊ ကိစ္စမှမပြီးခြင်းသေးဘဲ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက သူမအား လှည့်ပင်မကြည့်ပါ။
ဆေးတောင်တစ်ခုတောင်လှုပ်၍ လူငယ်အား ပစ်ခင်းလိုက်သည်။

“ဒီဆေးတောင်သောက်ပြီး သွားတော့ ဖိုးမလင်းခေါ် ဟိုနေရာမှာ စောင့်ဖို့မမေ့နဲ့”

စောတုန်းဖိုးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ရပ်လိုက်၊ ဂျီပစ္စည်း ပြန်ပေးမချင်၊ မင်း ဘယ်ကမှ မသွားရဘူး”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

“ကံထိကိုယ်ကို သိင်္ဃံတောင်မကြီးနဲ့၊ ရှင်က သက်ခြေလိပ်ပြာတားမယ်ဆိုရင် သေမင်းဆီကို အရင်ပဲ ပေးလိုက်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက ရယ်ပေးလိုက်သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက...

“ရှင် သာရယ်နေတာလဲ”

စောတုန်းဖိုးက...

“ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းပညာကို စမ်းကြည့်ပါဦးလေ”

သူသည် စကားဆုံးသွားသည်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြလိုက်လေသည်။

၂၂၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထို့လွယ်သည် ဆေးတောင်အား မျှချပြီး ဒဏ်ရာများ
စတင်ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

သူက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှားလိုက်ပြီး ထုံနေရာမှ
ပြေးလွှားသွားလေသည်။

“ပြေးလို့လွန်မယ်တဲ့လား”

စောတုးဖိုးက အော်ပြောရင်း လူငယ်နောက်သို့ ပြေး
လိုက်ရန် ဟန်ပြီလိုက်သည်။

သူ့ရှေ့တွင် လူရိပ်တစ်ခု လှုပ်တစ်ပြက် ရောက်ရှိလာ
သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးပင် ဖြစ်သည်။

စောတုးဖိုးက ခေါ်သံထွက်လာပြီးလက်ဝါးစောင်းဖြင့်
ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ခုတ်ချလိုက်လေသည်။



စောတုးဖိုးက ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ခေါင်းပေါ်သို့
လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်ချလိုက်သည့်အချိန်မှာပင် သက်ခြွေ
လိပ်ပြာသည် အဆိပ်သံပွင့်တစ်ဆုပ်ကို ပစ်လွှင့်လိုက်လေ
သည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စောတုးဖိုးအား မကျေမနပ်
ဖြစ်သော်လည်း အသေသတ်ရန် မရည်ရွယ်သေးပါ။

မှော်တေးသံသာ ထိုင်းကုန်ချာ(ဒ) ❀ ၂၂၇

ယခုမှာမူ စောတုးဖိုးက သက်ခြွေလိပ်ပြာနှင့် ပူးပေါင်း
ပြီး မိမိအပေါ် အသေသတ်ရန် တိုက်ခိုက်သွားသည်ကို
တွေ့မြင်ရသောအခါ သူမ၏ ခေါ်သံကို မထိန်းနိုင်တော့ပါ။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲသို့ ခုန်တက်သွားကာ
စောတုးဖိုး၏ တိုက်ခိုက်မှုနှင့် သူမထံ ပက်ဖြန်းသော အဆိပ်
သံပွင့်များကို ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် မြေပေါ်သို့ပြန်ကျလာသည်။

စောတုးဖိုးနှင့် သက်ခြွေလိပ်ပြာတို့က သပ်ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်သည်။

သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျင်မြန်လှပေသည်။

သို့သော်...

အံ့ကြာမှ သိရာကောင်းသည်မှာ ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ တိုက်
ခိုက်မှုသည် သူတို့ထက် တစ်ဆင့်မြန်ဆန်နေ၏။

“အန္တ...အား”

အသံနှစ်သံ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်ပေါ်လာသည်။

စောတုးဖိုး၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သက်ခြွေလိပ်ပြာ၏ခန္ဓာကိုယ်
တို့သည် နောက်သို့တစ်သံကျော်ကျော်ခန့် သွင့်စဉ်သွားပြီး
မြေပေါ်သို့ ကျသွားကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဒဏ်ရာအသီးသီး ရရှိသွားပြီး
သွေးများ အန်ထုတ်ကာ မထနိုင်တော့ပါ။



ပဇလ္လသံနတ်သမီး၏ သိုင်းပညာမည်မျှအဆင့်မြင့်ပြီးမည်မျှ
ဆက်မြတ်သည်ကို သူတို့က တွေ့ကြုံစွာ သိခဲ့လိုက်ရလေသည်။
ယခု ပဇလ္လသံနတ်သမီးက စောတုးဖိုးနှင့် သက်ခြေလိပ်
ပြာတို့အား အသေသတ်ရန် ဟန်ပြင်နေသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်
ရသောအခါ သူတို့သည် ပဇလ္လသံနတ်သမီးအား ဟန်တား
ရန် စိတ်ဆန္ဒရှိသော်လည်း ဟန်တားနိုင်စွမ်းမရှိသည့်ကို နား
မည်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မီးရိမ်တကြီး ကြည့်နေသည့်အခါ
မည်သို့မျှ အောက်နိုင်ကြပါ။

“ခြင်္သေ့ကား”



ပဇလ္လသံနတ်သမီးသည် ဒေါသမပြေလေးပါ။
သူတို့နှစ်ယောက်အား အသေသတ်ရန် ရှေ့သို့တစ်ဖန်
ချင်း လှမ်းလွှားလေသည်။

ခပ်ချမ်းလှမ်းတွင်ရှိနေသော တောအုပ်ရှိ သစ်မင်းတစ်
ပေါ်၌ မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်တို့ ငြိမ်ဆက်စွာ
နေသည်ကို သုံးယောက်စလုံး မသိကြပါ။

မျောက်ညိုနှင့်သံယပ်တောင်တို့သည် အချင်းချင်း အ
တလှန် ကြည့်မိကြလေသည်။

ပဇလ္လသံနတ်သမီးက မည်သည့်သိုင်းပညာကို အသုံးပြု
စောတုးဖိုးနှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာတို့အား အလွဲတိုက်ခိုက်
သည်ကို မသိလိုက်ရပါ။

ပဇလ္လသံနတ်သမီးသည် စောတုးဖိုးနှင့် သက်ခြေလိပ်ပြာ
သို့လျှောငါးရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလာနေ၏။

ရုတ်တရက် အသံအစီသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
ရိုက်ရလေသည်။

“ပဇလ္လသံနတ်သမီး ပင်းဟာ အများပြောတဲ့အသိုင်း
အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ မိန်းကလေး ဘယ်ယောက်ျား
သား”

ပဇလ္လသံနတ်သမီးက ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်သည်။

မတ်ဝန်းကျင်အား တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်သည်။
လူရိပ်တစ်စုံတစ်ရာကိုမှ မတွေ့ရပါ။
အသံထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ပြီးခဲ့တာတွေ ပြီးခဲ့ပါပြီ၊ အတိတ်ကအကြောင်းကို ပြန်
လှည့်မလာပါနဲ့တော့၊ လူ့ဘဝဆိုတာ တိုတောင်းလှပါတယ်။
မင်းကဘာဖြစ်လို့ အနာဂတ်မှာ ရရှိလာမယ့် ပျော်ရွှင်မှု
အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာ နေထိုင်မှု၊ ကိုယ့်ဘဝဥစ္စာယာယာမှုကို အ
ကြောင့် ဖျက်ဆီးပစ်ချင်ရတာလဲ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ထိုစကားကိုကြား
လိုက်ရသောအခါ ရင်ထဲတွင် အကြီးအကျယ် တုန်ခါသွား
သည်။

ထိုစကားပြောနေသူ၏အသံမှာ စိုးတုံးကလေးဖြစ်သော်
လည်း သူ၏နားထဲတွင် ပီပြင်စွာကြားနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် အသံရှင်သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား ထင်
ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု ပလ္လေသံနတ်သမီးက ခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့လေ
သည်။

အသံ ထပ်မံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီး၊ အခု မင်းဟာ လူတစ်ယောက်ကိုခွင့်
လွှတ်ဖို့သင့်ပြီ၊ မင်းချစ်တဲ့လူတစ်ယောက်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့သင့်
အယ်၊ ကိုယ့်မှာ သူ့ကိုချစ်လျက်သားနဲ့ သူ့ကိုရက်ရက်စက်
စက် သတ်လိုက်ရင် မင်းအတစ်ယောက်လုံးမှာ စိတ်ဆင်း
ရဲမှုဝဏ်ကို မရှုမလှ ခံရပါလိမ့်မယ်၊ မင်းရဲ့အသည်းနှလုံးထဲမှာ
ချစ်ချင်းမေတ္တာရှိ သေးနက်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ဘူး

လား၊ မင်းရဲ့ခွဲတဲ့အသည်းနှလုံးထဲက ဒဏ်ရာတွေကို လူကိုသတ်
ပြီး ပြေပျောက်အောင် လုပ်နိုင်ပါ့မလား၊ မင်းသေချာစဉ်း
စားကြည့်ပါ၊ မင်းကိုချစ်တဲ့လူအတော်များစွာကို သတ်ခဲ့ပြီး
ပါပြီ၊ အဲဒါကို မင်းက ကျေနပ်အားရနေသေး၊ ပျော်ရွှင်
မှု ရနေပြီလား”

မလ္လေသံနတ်သမီးသည် ထိုစကားများကို ကြားရသော
အခါ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားပြီး ခေါင်သွားလေ
သည်။

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွသည့် အရိပ်
အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အသံရှင်က ဆက်လက်၍...

“တွေဝေမနေပါနဲ့တော့ ပလ္လေသံနတ်သမီး၊ မင်းတကယ်
ရင်ဆိုင်ရမယ့်လူတာ သူတို့နှစ်ယောက်ဟုတ်တယ်၊ အခြား
တစ်ယောက်ပါ၊ အခု သူရောက်နေပြီလေ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက လှမ်းအော်လိုက်သည်။

“စကားပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ၊ အခုချက်ချင်းထွက်ခဲ့”

အသံလုံးဝပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

သူမသည် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ခန့်အော်၍ ခေါ်လိုက်သော်
လည်း အသံလုံးဝတိတ်ဆိတ်နေ၏။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် သူ့ခွားလိုက်ရာ
လေဟုန်စီးလိုက်သည့်အလား အသံထွက်ပေါ်လာသော
တောအုပ်ရှိရာသို့ လွင့်မျောသွားလေသည်။



၂၃၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ပလ္လေသံနတ်သမီး ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် စောတုံးဖိုး
နှင့်သက်ခြေလိပ်ပြာတို့သည် လူးလိမ့်၍ ထဆိုင်လိုက်သမျှ
သက်ခြေလိပ်ပြာက ဆေးလုံးတစ်လုံးထုတ်၍ ပါးစပ်ထဲ
ထည့်လိုက်သည်။

ဆေးတစ်လုံးယူ၍ စောတုံးဖိုးအား လှမ်းပေးလိုက်
သည်။

“ဆေးသောက်လိုက်ပါဦး”

စောတုံးဖိုးက လက်မခံမပါ။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ပြန်မဆပ်နိုင်မှတစ်ဆင့် လက်မခံ
ပါရစေနဲ့”

သူက ထရပ်လိုက်ပြီး တစ်လှမ်းချင်းလှမ်း၍ ထွက်ခွာ
သွားလေသည်။



သက်ခြေလိပ်ပြာသည် ဆေးလုံးကိုကိုယ်လျက် တစ်လှမ်း
ချင်းလှမ်း၍ ထွက်ခွာသွားသော စောတုံးဖိုးအား ကြည့်ရှု
မရန်ရှည်များ တသင်သွင်စီးဆင်းကျလာလေသည်။

မော်ကေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၂၃၃

“ငါ့ကို တာကြောင့် ဒီလောက်ကောင် မုန်းနေရ
တာလဲ”

သူမက ယင်းသို့တီးတိုးရေခွက်ရင်း ဖြတ်ခင်းပေါ်သို့
မှောက်၍ ဝိုင်းကြွေးဖိုက်လေသည်။



စောတုံးဖိုးသည် သွေးနှင့်သားနှင့် လူသားတစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။

သူသည် သာမန်လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ချစ်တတ်လေး
နှလုံးသားရှိလေသည်။

လှိုသော်....

အတိတ်ကရရှိခဲ့သော သင်ခန်းစာကြောင့် သူသည် ချစ်
တတ်သောနှလုံးသားကို ဝှက်ဆားရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ပေါက်ကွဲလာမည်ကို စိုးရိမ်သော
သောကြောင့် သူက အစွမ်းကုန် မိမိအား သိမိအားလည်း
ရှိသော လူတစ်ယောက်ပမာ ဟန်ဆောင်နေရသည်ဟုလည်း
ပါလား။

၂၃၄ ❀ ဇိုးကျော်သူ

သု၏သင်ခန်းစာသည် သူ့အား မိန်းမမုန်းတီးသောစိတ်
ကို အစွန်းရောက်အောင်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက သူ့အပေါ်ချစ်မြတ်နိုးသည်ကို သူ
က နားလည်ပါသည်။

စိတ်လည်း လှုပ်ရှားလာလေသည်။

သို့တိုင်တောင် သူသည် ထိုစိတ်ကို အစွမ်းကုန်ဖိထားရ
ခြင်း ဖြစ်သည်။



စောတုန်းဖိုးသည် ဤတစ်ကြိမ်တွင် ခဏရာအလွန်ပြင်း
ထန်စွာ ရရှိနေ၏။

သူက အတွင်းအားဖြင့် ကြိုးစားကုသနေသော်လည်း
လုံးဝသက်သာခြင်း မရှိပါ။

နောက်ဆုံး သူသည် ဆက်လက်လျှောက်နိုင်ဘဲ လဲကျ
သွားလေသည်။



“လေဟုန်စီးသိုင်းသမီး”

စောတုန်းဖိုးသည် စန့်စန့်ကြီးလဲလျှော့သင်းငန၏။

တစ်ခဏအကြာတွင် လူရှိပ်နှစ်ခုသည် တောအုပ်တစ်နေရာ
မှထွက်လာပြီး သူ့ထံသို့ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။

သံယပ်တောင်က သတိမေ့နေသော စောတုန်းဖိုးအား
အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“ဒီသူငယ်က မဆိုးဘူးကွ၊ မှာနုနုတယ်၊ သတ္တိရှိတယ်”
မျှောက်ညိုက....

“ဟုတ်တယ်၊ မင်း သူ့ကိုကယ်မလား”

သံယပ်တောင်က....

“မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

မျှောက်ညိုက....

“သူ့ကို ကယ်မကောင်းမယ်ဆင်တယ်”
 ထိုအချိန် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
 “သူ့ကိုကယ်နဲ့၊ အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်”
 ချောက်ညိုနှင့် သံယဉ်းတောင်တို့သည် အသံလာရာသို့
 လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 “ချောက်ညိုက...”
 “အယ်သလဲဟေ့၊ ထွက်ခွဲ”
 “ဟောအုပ်ထဲမှအသံက...”
 “မိဘိချ၊ ကျုပ် အခုပဲထာမယ်”
 ထိုစကားနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်သည် လေအဟုန်ဖြင့်
 စောအုပ်ထဲမှထွက်လာပြီး သူ့ထို့ထံ လှည့်တစ်ပြက်ရောက်၍
 လာသည်။
 “ချောက်ညိုက ထိုလူအား ကြောင်အမ်းအမ်းကြည့်ပြီးမှ
 ရယ်မောလိုက်လေသည်။
 “လေဟုန်စီးသိုင်းသမားကို၊ လေးစားပါတယ်ဗျာ”
 ထိုလူသည် လေဟုန်စီးသိုင်းသမားပင် ဖြစ်လေသည်။
 လေဟုန်စီးသိုင်းသမားကလည်း လက်နှစ်ဖက်ဆိုင်၍...
 “အခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ”
 သံယဉ်းတောင်က...
 “ခင်ဗျား သိင်္ဃောကထဲပြန်ဝင်လာတာကို ကျုပ်သိ
 သတင်းကြားတယ်၊ သိပ်ကို ဝမ်းသာသွားတာပဲဗျာ”
 “လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားထို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သတင်းကလဲ ကျုပ် ပြန်
 ပါတယ်ဗျာ”
 မျောက်ညိုက...
 “ဒီသူငယ်ကို မကယ်ရဘူးလို့ ခင်ဗျား တာကြောင့် ကား
 တာလဲဗျ”
 လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...
 “ဒီသူငယ်ခဏ်ရာရသွားတာတယ်ဗျာ သက်ချက်လဲ...
 သိသား”
 မျောက်ညိုက...
 “သိသားပဲ...ပလ္လေသံနတ်သမီး”
 လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ပြုံးလိုက်လေသည်။
 “ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကလေးချက်ကြောင့် ခုတု
 ခဏ်ရာအတွက် သူကိုယ်တိုင် လာမယ်ဆိုမယ်၊ ကျုပ်သိ
 ဝင်စရာတော့ပဲကောင်းတယ်”
 သံယဉ်းတောင်က ချက်မောင်ကြုတ်သွားသည်။
 “ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ် သဘောမေးပါကဲဗျာ”
 လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...
 “ပလ္လေသံနတ်သမီးရှိအကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့သိသား”
 မျောက်ညိုနှင့် သံယဉ်းတောင်တို့က ပြင်တူခေါင်းခံသမီး
 လိုက်သည်။
 “မသိဘူး”
 လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ပလ္လေသံနတ်သမီးက မည်ကဲ့သို့
 ဖျက်ဆီးခံရကြောင်း၊ အလွန်ရှားပါးသော ရှေးဟောင်း

မေ့ရပ်လေ့သိုင်းကျွမ်းကို ရရှိပြီးနောက် ယောက်ျားများကို မုန်းပြီး လိုက်လံသတ်ဖြတ်သည့် အကြောင်းများကို အတိုချုံး၍ ပြောပြလိုက်သည်။

မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်တို့သည် ယခုမှ ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာအကြောင်းများကို သိရှိနားလည်လိုက်လေသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက စကားဆက်လိုက်သည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီး အခုတော့ သူတကယ်ချစ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်”

သူက စောတုးဖိုးအား လက်ညှိုးတိုးပြလိုက်သည်။

“အဲဒီသူငယ်ပါပဲ”

သံယပ်တောင်က....

“ဒီသူငယ်က တခြားလူငယ်တွေနဲ့ လုံးဝမတူဘူး၊ ပလ္လေသံနတ်သမီးက သူ့အပေါ် သည်းခံတယ်၊ လိုက်လျောတာကို ကျုပ်တို့သိထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီသူငယ်က သူ့ကို အထင်သေးတယ်၊ လှည့်တောင်မကြည့်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို အခု အသေသတ်ဖို့ စိတ်ပေါက်သွားတာပဲလေ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ပလ္လေသံနတ်သမီးကို ကျုပ်တို့ဆိပ်တန်းသိုင်းအဖွဲ့ကိုးဖွဲ့က ဂိုဏ်းချုပ်တွေ ပေါင်းတာတောင် သူ့ကို မနိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားလဲ သိပါတယ်ဗျာ”

မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်တို့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဒါအမှန်ပါပဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“သိုင်းလောကမှာ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ငွေရောင်ဘူးတလေးဟာ ပြန်ပေါ်လာပြီလေ၊ ဒီငွေဘူးကလေးရှိ တရေးကြီးပုံကို ခင်ဗျားတို့လဲ သိပါတယ်”

မျောက်ညိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါကို အားလုံးက သိပါတယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“အခု ဒီငွေရောင်ဘူးကလေးကို လိုချင်တဲ့လူတွေအများကြီးပေါ်လာပြီ”

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

“အဲဒီလူစုထဲမှာ မြေမှိုင်းသားလေးလူဖုဒ် ငွေကို မှီတုန်းဂိုဏ်းချုပ်တို့လဲ ပါပါတယ်၊ အခု သူငယ်လေးက အကြောင်းအကြောင်း သိကြပါပြီ”

သံယပ်တောင်က....

“ဒီထောင်းကို ကျုပ်တို့လဲ ကြားခဲ့ပါတ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ထကယ်လို့ သူတို့ဟာ ပလ္လေသံနတ်ကြီးအကျယ် ဂယက်သွားရင် ကျုပ်တို့ ပြည်မသိုင်းလောကတစ်ဝန်းလုံးမဟုတ်လား”

သံယပ်တောင်က....

“မြေမှိုင်းသားလေးဟာ သူ့တစ်ယောက်တည်းလေဟုန်စီးသိုင်းသမီးကို လက်စားချေဖို့ လိုအပ်နေတာပဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ပြ

၂၄၀ မိုးကျော်သူ

“ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်ဘက် ပိုအရေးကြီးသလဲ၊ ငွေရောင်ဆူးကလေးဆိုရင် ပိုအရေးကြီးတယ် မဟုတ်လား”

သံယပ်တောင်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

လို့က လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ဒီအကြောင်းကို ကျုပ်က စုစုပေါင်းကိုးချုပ်ဆို ကိုယ်တို့ ပေးကြောင်းကြားပြီးပြီ၊ ပလ္လေသံနတ်သမီးကို ကိုယ့်ဘက် ဆောက်ကန်တာဝန် စည်းရုံးဖို့ လုပ်ကြပါလို့ဆို တိုက်တွန်းထားပါ သူက...”

“အဲဒီသူငယ်ကညီက လေဗူတစ်ယောက် မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။ သံယပ်တောများ ပြောပြတော့မှပဲ ကျုပ်တို့ မလ္လေသံနတ်သမီး “ဒီသူငယ်က ဝန်းတံ့စိတ် ပျောက်ကွယ်သွားတော့တယ်”

နတ်သမီးက သူ့ အပေါ်သိုင်းသမားက.... ကျုပ်တို့သိထားတယ်၊ အခုဆို လက်ခံတာ ကျုပ် ဝမ်းသာသွားပေးတယ်၊ လှည့်စောင့် အခု အသေသတ်ဖို့ စိတ်လေစစ်မေ့ လေနေသော စောတုးဖိုးအသေ လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ကံသည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီးကို ကျွန်းအားတာ ကြောက်စရာကောင်း ကိုက်ချုပ်တွေ ပေါင်းစာလေးတယ်၊ သူ့ရဲ့ သိုင်းပညာအထောက်အကူခင်ဗျားလဲ သိပါတယ်ဗျာ” သွားတံ့လူငယ်နဲ့ ထပ်တူဆင်မျှ မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်ထဲ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဆရာတူ “ဒါအမှန်ပါ”

မှော်စေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၄) ၂၄၁

သူက စောတုးဖိုးအား အကဲခတ်ကြည့်နေရင်း ငါ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး အံ့အားသင့်သည့် ဟုန်းရာများ ဖြစ်လာလေသည်။

သူ၏ဦးနှောက်ထဲတွင်လူတစ်ယောက် ပုံသဏ္ဌာန်တိုးလာလေသည်။

သူ၏ ကျောပြင်တစ်ခုလုံး အေးစိန်သွားလေသည်။ ကြောက်ရွံ့ ဘုန်လုပ်သည့်စိတ်များ ထိတ်တုန် လိုက်ရလေသည်။

သူ၏ခြေလှမ်းများသည် နောက်သို့သိုးလေးလှမ်းအောင် ဆုတ်သွားလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံမှမူ စောတုးဖိုး၏ မျက်နှာကို တောင်မခတ် စိတ်ကြည့်နေ၏။

သူ၏ဦးနှောက်ထဲတွင်အလွန်အရေးကြီးသောကြေတစ်ခုကို တွေးတောစဉ်းစားနေ၏။

သူ၏ရင်ထဲတွင်....

“ဒီသူငယ်ဟာ ဂေါ်ထင်မြတ်ထားတဲ့လူ အမှန်တကယ် နေရင် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးတွေ အကြီးအကျယ် ဂရုစိုက်လာမှာ သေချာတယ်”



မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်တို့သည် လေဟုန်စီးသမား၏ တစ်မူထူးခြားသော ဟန်မူရာဖြင့် ခန့်ပုံကို အကဲခတ် လေသည်။

၂၄၂ ❀ မိုးကျော်သူ

မျောက်ညိုက...

“ခင်ဗျား ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲဗျ”

မျောက်ညို မေးလိုက်သည့်စကားသံကြောင့် လေဟန်စီး သိုင်းသမားက ပြန်လည်သတိချလွှာလေသည်။

သူက လေပူတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်က အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အခြားကိစ္စ တစ်ခုကို သတိရလာမိလို့ပါ။ ခါပေမယ့် တိတိကျကျတော့ မဆုံးဖြတ် နိုင်သေးလို့ ပြောပြလို့မဖြစ်တာကို သည်းခံပါ”

သံသယကောင်းက...

“မပြောနိုင်သေးလဲ ရပါတယ်”

မျောက်ညိုက...

“ဒီသူငယ်ကို ဒီအတိုင်း တကယ် ထားခဲ့ရမှာလား”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက...

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့”
သူက သံသယကောင်းကန်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားကို ပြောရဦးမယ်”

သံသယကောင်းကန် မျက်မှောက်ကြိုက် သွားလေသည်။

“ဘာပြောလို့လဲ”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက...

“အခုအခါမှာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ခင်ဗျား ခေါင်းပေါ် ပုံကျလာပြီဗျ”

သံသယကောင်းကန်ရင်ထဲတွင် တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွားသည်။

“ဘာများလဲဗျ၊ ပြောပါဦး”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....

“ဒီကနေ့ အနောက်ဘက် လီပေါင်း သုံးလီအကွာမှာ ဘယ်သူရောက်လာနေသလဲဆိုတာ ခင်ဗျား သွားကြည့်လိုက် ပါဦးလေ”

သံသယကောင်းကန် မျက်မှောက်ကြိုက်သွားသည်။

“ဘယ်သူများပါလိမ့်”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက ပြုံးလို့မသွား။

“ဘယ်သူလဲဆိုတာ သွားကြည့်ပါလေ”

သံသယကောင်းကန်လေပေသိုင်းသမားပြောသည့်အတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားလေသည်။

မျောက်ညိုက လေဟန်စီး သိုင်းသမားအား လှည့် မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူ လာလို့လဲဗျ”

“အလွန်ကြည့်ကောင်းတဲ့ မှတ်ပုံတင်တယ်၊ အဲဒီကို ကျ သွားလို့၊ ခင်ဗျား လိုက်မလား”

မျောက်ညိုက...

“လိုက်မှာပေါ့”

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည် ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။



“ လက်မည်း ကြီး ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားနှင့် မျောက်ညိုတို့သည် ပြိုင်တူ
ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

စောတုးဖိုးသည် မလှုပ်မယွက် လဲလျောင်း၍နေ၏။

မျောက်ညိုတို့လူစုသည် သူ၏ရေကို ကုသပေးသွား
ခြင်းမရှိပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက လာရောက် ကယ်ဆယ်လိုမည်ဟု
လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ယုံကြည်ထားသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် အမှန်တကယ် လာရောက် ကယ်
တင်ပါခည်လော။

မည်သူကမှ ကံဆက်မ မပြောဝံ့ကြပါ။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်မြတ်ဆိတ်နေ၏။



မိုးသောက်အရက် စတင်လင်းစပြုလာသဖြင့်၊

လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ၏။

ဘေးစိမ့်သောလေသည် ဓားသွားတစ်ပေမာ ထက်မြက်
လှပေသည်။

နှင်းရည်များသည် စောတုးဖိုး၏ မျက်နှာပေါ်သို့ လည်း
ကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ လည်းကောင်း တဖြောက်
ဖြောက်ကျနေ၏။

စောတုးဖိုး၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ချက်လှုပ်ရှား သိုက်သည်။
သူက စတင်သတိရနိုးလာပြီဖြစ်သည်။

သူက အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ပြီး အားယူ၍ ထထိုင်လိုက်
သည်။

သူက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

အရက်ဦး၏ရောင်ခြည်သည် စတင်ပေါ်ထွက်နေ၏။

စောတုးဖိုးက ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် အမည်မသိသော သူငယ်နှင့် မိုး
မလင်းမီ ချိန်းထားသည်ကို ပြန်လည်သတိရလာသည်။

သူက အားယူ၍ ထရပ်လိုက်သည်။

ယခုအခါမှာ ငွေရောင်ဘူးကလေးသည် ပလ္လေသံ နတ်
သမီးလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေပြီလော။

သူက စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။

သူ့ဆရာဖြစ်သူက သူ့အားတစ်ဝန်နှင့်ချီးပေးထားသည့်
အနက် တစ်ခုမှာ ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ပြန်လည် ရယူ
ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

၂၄၆ မိုးကျော်သူ

သူ၏ ခက်ရာမှာ သက်သာခြင်း မရှိသေးပါ၊
သို့သော်....
သူက ငွေဘူးကလေးကို မရမကယူရမည့်စာဝန်ရှိသည်။
ထို့ကြောင့် ရှိသမျှငွေအားကိုးသုံးပြုကာ ဘု ကျောင်း
ပျက်ရှိရာသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာသွားလေသည်။



စောတုန်းဖိုးက အစွမ်းကုန်ကြိုးစား၍ ယောက်လာရာ
ဆရာ သူသည် ဘု ကျောင်းပျက်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိနေချေပြီ။
ဘု ကျောင်းအထဲ၌ မောင်မည်း၍နေသေး၏။
သူ ရင်ထဲတွင် ကြောက်ရွံ့သောခံစားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်
လာသည်။
တစ်ခဏကြာအနားယူပြီးမှ ဘု ကျောင်းထဲသို့ ထမ်း
ဝင်သွားသည်။
ထို့နောက် တစ်ချိန်တုန်းက သူ ဤနေရာသို့ရောက်ခဲ့စဉ်
ပုန်းအောင်းချောင်းကြည့်နေသော ပုဏ္ဏားကွယ်ရှိရာသို့ ချဉ်း
ကပ်သွားလေသည်။
ပေါက်ပြဲနေသော ခေါင်မိုးပေါ်မှတစ်ဆင့် ထီးကျလာ
သော အလင်းရောင်ကြောင့် အနောက်ဆောင်အကဲတွင်
လူသေအလောင်း နှစ်လောင်းကို တွေ့ရှိလိုက်ရလေသည်။

သူ ကျောပြင်တစ်ခုလုံး ခံစားစိမ့်သွားသည်။
စိတ်ကုန်တင်းကူးလိုက်ပြီး အလောင်းခိုရာသို့ ယောက်
သွားသည်။
လူငယ်တစ်ယောက်၏အလောင်း ဖြစ်သည်။
အလောင်းတစ်လောင်းမှာ ပခုံးလှမ်းတံသမီး သတ်ခဲ့
သောအလောင်း ဖြစ်နေ၏။
ကျန်အလောင်းတစ်လောင်းကို ကြည့်မိသ့် ကံသောအခါ
အိုးပြုလွန်း၍ ပါးစပ်ဖောက်လောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။
ထိုအလောင်းသည် ငွေရောင်ဘူးကလေးအား လှယူ
သွားသော အမည်မသိသောလူငယ်ပင် ဖြစ်သည်။
သူသည် ခံစားနေရသောခံဝန်နာကျိသော ခံရင်း အမည်
မသိသောလူငယ်တလောင်း၏ ဇာကျီအိတ်ကို ရှာဖွေကြည့်
လိုက်သည်။
ဇာကျီအိတ်များထဲတွင် ငွေရောင်ဘူးကလေးကို မတွေ့
ရပါ။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် ကြယ်သီးဖုန်းသောလူငယ်၏
ခင်အိတ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။
သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် ဝိုင်းစက်ပြူးကွယ်သွားသည်။
လူငယ်၏ရင်အိတ်ပေါ်တွင်လက်မည်းကြီး၏လက်ဝါးရာ
တစ်ခု ကင်းနေပေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။



စောတုန်းဖိုးက ငေးဝိုင်တွေဝေသွားသည်။
 ဘုံအမည်မသိသောလူငယ်အား သတ်သွားသူမှာ လက်
 မည်းကြီးဝိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ဘုံတွေ့ရခဲလှသည်။
 ထိုလက်မည်းကြီး၏ပိုင်ရှင်မှာ မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။
 သူက စဉ်းစားရင်း အရောင်ကသတ်သက်ရှိနေသော
 အရာသို့ မျက်လုံးရောက်ရှိသွားသည်။
 ငွေရောင်ဘူးကလေးပင် ဖြစ်လေသည်။
 သူက အလွန်ဝမ်းသာသွားသည်။
 ရှေ့သို့ လေးဖက်သောက်ဆွားပြီး ငွေရောင်ဘူးကလေး
 ကို ကောက်ယူလိုက်လေသည်။
 ငွေရောင်ဘူးကလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဘူး
 ထဲ၌ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမှ မတွေ့ရတော့ပါ။
 သူက စိတ်ဓာတ်ကျသွားလေသည်။
 ငွေရောင်ဘူးကလေးထဲမှပစ္စည်းကို အမည်မသိ လူငယ်
 အား သတ်သောလူက ရယူသွားခြင်းဖြစ်သည်ကို နားလည်
 လိုက်သည်။



စောတုန်းဖိုးသည် စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်ခဲ့ရလေသည်။
 ထိုစဉ်မှာပင် ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေ
 သည်။

သူ့ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်ကာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။
 သူ့ခန္ဓာနှင့် ပဒလူသိနတ်သမီး ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့
 မြင်လိုက်ရလေသည်။
 သူမသည် သူများနှင့်တိုက်ခိုက်ပြီး ဘေးနပ်ပန်းနှင်း
 နယ်သည့်အသွင် ရှိနေ၏။
 သူမက စောတုန်းဖိုးအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
 “သိုင်းလောကပထမရှင်ကကျွန်လေးကို ခုခံရက်စက်စွာ
 သတ်ပစ်လိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား။”

စောတုန်းဖိုးက...

“စကားကြည့်ခပြာပါ။ သူ့ကို ဘယ်သူက သတ်သွားခဲ့
 ဆိုတာ သူ့ရင်ဘတ်မှာရှိတဲ့ဒဏ်ရာကို ကြည့်ပါ။ ပြီးတော့
 ကျုပ်က ဒဏ်ရာရထားဘယ်လေ၊ သူ့ကိုသတ် ခိုင်းတဲ့အင်္ဂါအား
 ရှိပါ့မလား။”

ပဒလူသိနတ်သမီးက...

“ခါဖြင့် ဒီငွေရောင်ဘူးကလေး ရင့်လက်ထဲမှာ သာ
 ကြောင်ရောက်နေတာလဲ”

စောတုန်းဖိုးက ငွေဘူးကလေးကို ပစ်ချလိုက်ကာ...

“ကူးထဲကပစ္စည်း သူများယူသွားပြီးလေ။ ဒီမှာ ဘာမှ
 မရှိတော့ဘဲ”

ပဒလူသိနတ်သမီးက ငေးဝိုင်သွားလေသည်။

“သူက လိမ်ပြောမယ်လူတော့ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ပြီး
 ငါ့လက်ချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာက တော်တော်ပြင်းထန်နေ
 ပြီပဲ”

၂၅၀ ❀ မိုးကောင်းသူ

သူမက ဤသို့စဉ်းစားရင်း အမည်မသိသောလူငယ်ထံသို့ လျှောက်သွားပြီး ရင်ဘတ်ကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မဲပြုံးပြုံးလို့လေသည်။

“နင်က ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နေ့ ဝါက အနီရောင်ထက် ဝါးတစ်ခု ပြန်ပေးလိုက်မယ်”

သူမသည် ငွေဘူးကလေးကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး စောတုန်းဖိုးအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ဘူးထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ ဒီဘူးကလေးတိုမဲ့ ရှင့်ကို လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးလိုက်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက....

“ဒီဘူးထဲမှာဘာတွေရှိလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး၊ ခင်ဗျား သိရင် ကျုပ်ကို ပြောပြပါ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက...

“ရှင် အာလုပ်မလို့လဲ”

စောတုန်းဖိုးက....

“အိစ္ဆည်းကို ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ် ပြန်ရအောင် ယူမယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပြုံးလို့လေသည်။

“ရှင်ကိုယ်တိုင်တောင် အနိုင်နိုင်ရယ်၊ မဖြစ်နိုင်တာကို မခံပြာပါနဲ့”

စောတုန်းဖိုးက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

မွှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချော(၃) ❀ ၂၅၁

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ဆေးတောင့်တစ်တောင့် ထုတ်၍ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ရှင် မသေချင်ရင် ဒီဆေးကိုသောက်လို့က်၊ ငြင်းဦးမယ် ဆိုရင် ရှင့်အသက် နောက်နှစ်ရက်ပဲခံမယ်၊ ဒါပဲ”

သူမက ကောင်းဆက်လိုက်သည်။

“ရှင်က ကျွန်မကို ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင် မုသ် နေလဲဆိုတာ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး၊ ရှင့်ကို အခု ခေး ဘောင့်ပေးတယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်မလက်ချက်ကြောင့် မသေချင်လို့ ပြီးရင် ကျွန်မနဲ့ ရှင့်နဲ့ ဘာမှမခေါ်တော့ဘူး၊ ရှင့်က ဆေးမသောက်ဘဲ အသေခံရင်လဲ ကျွန်မ မတတ်နိုင်ဘူး”

စောတုန်းဖိုးက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက စောတုန်းဖိုးရှေ့တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“တကယ်လို့ ရှင်က အသက်မသေချင်သေးရင် ဒီဆေးကို သောက်လိုက်၊ ရှင်လိုချင်တဲ့ ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်းကို ကျွန်မ ရအောင် ကူညီပါမယ်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်မယ် ဆိုရင် ဒီသိုင်းကျွမ်းကို ပြန်ပေးမှာ သေချာသေး”

စောတုန်းဖိုးက....

“ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်းဆိုတာ ဘာလဲ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ဒါကို ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်းလဲ ခေါ်တယ်၊ ကျွန်မက အာကတော့ မြေပုံတစ်ခု ဖြစ်ချင်ပြန်နိုင်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက....

၂၅၂ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဘာမြေပုံလဲ”

ပလ္လသံနတ်သမီးက...

“ရှင် ဆေးသောက်မလား မသောက်ဘူးလား အရင် ပြော၊ ဆေးမသောက်ဘဲ အသေခံမယ်ဆိုရင် ကျွန်မပြောလဲ အပိုပဲ၊ ရှင်မသောက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မက အချိန်မရှိဘူး၊ ကျွန်မ ယူကို သတ်သွားတဲ့ လူသတ်ကောင်နောက်ကို လိုက်ရှာပြီး လက်စွားချေမုန့်မယ်”

စောတုံးဖိုးက တောစေ့သွားလေသည်။



စောတုံးဖိုးက ပြင်းဆန်၍ မရဲတော့ပါ။

ယခုအခါမှာ သူသေ၍မဖြစ်ပါ၊

သူ၏ကျေးဇူးရှင်အတွက် လုပ်ပေးရမည့်တာဝန်နှစ်ခုကျန် သေးသည် မဟုတ်ပါလော့။

ပလ္လသံနတ်သမီးက စိတ်မရှည်သော လေသံဖြင့်....

“ဘယ်လိုလဲ၊ အမြန်အဖြေပေးပါ၊ ကျွန်မ မစောင့်နိုင် တော့ဘူး”

စောတုံးဖိုးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

“သိုင်းလောကပထမကတော့ မင်းဆီက ဆေးလုံးနှစ်လုံး အကြွေးတင်ပါပြီလေ”

ပလ္လသံနတ်သမီးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

ဆေးလုံးတစ်လုံးထုတ်ယူ၍ စောတုံးဖိုးအား လှမ်းပေး လိုက်လေသည်။

စောတုံးဖိုးသည် ဆေးလုံးကိုမျှချလိုက်ပြီး တင်ပျဉ်ခွေထိုင် ကာ အတွင်းအားကို အသုံးပြုပြီး ရရှိထားသောဓာတ်ရာမျှ ကို ငြိမ်သက်စွာကုသနေ၏။

ပလ္လသံနတ်သမီးသည် စိတ်မောကယ်မော ဖြစ်နေရာ စောတုံးဖိုး ဆေးကို လက်ခံသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ အင် လို စိတ်ပျော်ရွှင်လာလေသည်။

သူမသည် စောတုံးဖိုးအနီးသို့ လျှောက်သွားပြီး သူ တေးဘွင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

သူမ၏လက်တစ်ဖက်သည် စောတုံးဖိုး၏ လက်ကောက် ဝတ်ပေါ်သို့ လက်ချောင်းကလေး သုံးချောင်းဖြင့် ထောက် လိုက်လေတော့သည်။



စောတုန်းဖိုးသည် မျက်လုံးမှိတ်၍ အတွင်းအားကိုသုံးကာ အခရံစူးစိုက်၍ ခတ်ဆွဲချွေးကံ ကုသနေစဉ် ရုတ်တရက် နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းသော လက်ချောင်းကလေးများက ချစ်လက် ကြော့ဝတ်တံ့၍ သွေးကြောဆုံးပေါ်သို့ ထောက်ထားသည့် ကိုခံစားလာမိသောအခါ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူက သက်ကိုပြန်ရှုပ်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် နွေးသွေးသော အပူငွေ့များသည် သူ၏လက်ခံကာကံထိတ်နတ်ဆင့် လည်ပတ်နေသော သွေးကြောအဖိုင်း တစ်ကိုယ်လုံး ချွေလျားထိုးဖောက်လာနေသည်ကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

သူ့ခံစားနေရသော ဝေဒနာများသည် တဖြည်းဖြည်း ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

အတွင်းအားများလည်း ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးလာသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက သူမ၏အတွင်းအားဖြင့် မိမိအား ပံ့ပိုးကူညီနေသည်ကို သိရှိလိုက်လေသည်။

ဒေဋ္ဌေးတစ်ထိုးကျက်ခန့် အချိန်ကုန်ဆုံးသွားသောအခါ သူမ၏ပတ်ရာအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ပလ္လသံနတ်သမီးက လူနုနုသေးတွင် ပူးကပ်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူမ၏နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများခိုနေသည်ကိုလည်း ပြင်စော့လိုက်ရသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးသည် ရန်သူနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာတိုက်ခိုက်ရာမှ ရောက်ရှိလာပြီး ပပ်ပန်းနှင်းနယ်ခွက် လုံးဝကလေးစိုက်ဘဲ မိမိအား ကုသပေးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သူ၏ငြိမ်သက်နေသော နှလုံးသားရေအိုင်သည် သိုးတံဖိုးတိုက်ခတ်လာလေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက မိမိပြုသမျှကိုသည်းခံ၍ အသက်ပင်ကယ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရသောအခါ သူ့ရင်ထဲတွင် လှိုက်လှဲစွာ ခံစားလာမိသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးကိုလည်း လှည့်ကြည့်ခဲ့လေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက မိမိအား ပံ့ပိုးပေးနေသူကို မျက်လုံးမှိတ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကုသနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ သူသည် စိတ်အိုလုံ့မထိန်းနိုင်တော့ပေ။

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ခေါင်းကို အသာအသာ ဖက်ထားလိုက်လေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုစာ ဘုန်းခါးသွားလေသည်။

သူမ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ စောတုန်းဖိုးက သူမအား ဖက်ထားနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပျက်တရက်တင်းမာသွားလေသည်။

သူမ၏လက်ချောင်းကလေး နှစ်ချောင်းသည် စောတုန်းဖိုး၏ နားထင်ပေါ်သို့ ထောက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
သို့သော်....

အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ။

သူမက လက်ကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်လေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ခါးကို တင်းကျပ်စွာ သိုင်းဖက်ထားရာမှ ရုတ်တရက် ပြန်လည်သတိရလာသည်။

သူသည် ကမန်းကတန်း လက်ကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပြီး နောက်ညှိရွှေ လျှားသွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မကို ကျေးဇူးတင်တာပဲရှိတယ်။ ကျွန်မကို မချစ်ဘူး။ ကျွန်မလဲ ရှင်နဲ့မတူနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အထက်က ဆိုးလှပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မကိုကျေးဇူးတင်စရာ မလိုဘူး။ ရှင်သွားလို့ရာ သွားနိုင်တယ်။ ရှင် လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကို လျှန်မပြန်ရအောင် ယူပေးပါမယ်”

စောတုန်းဖိုး၏ ရင်ထဲတွင် တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

သူက စကားမပြောနိုင်ဘဲ ပလ္လေသံနတ်သမီးအားငေး၍ ကြည့်မိနေ၏။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

မျက်ရှည်များ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေ၏။

စောတုန်းဖိုးက မနေနိုင်တော့ဘဲ...

“မင်း စိတ်နာကျည်းသွားအောင် ငါလုပ်ခဲ့တာ၊ အခုတော့ နောင်တရပါပြီ။ မင်းက တခြားလူကိုမကောင်းပေမယ့်

ငါ့ကိုတော့ လူများသည် မခံနိုင်တဲ့အဆင့်တောင် ကျော်ပြီး သည်းခံခဲ့တယ်။ ငါတောင်းပန်မိတယ်။ ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။

သူက ပြောရင်း ပြောရင်း စိတ်ကိုမသိန်းနိုင်တော့ဘဲ ပလ္လေသံနတ်သမီးအား အတင်းအကျပ် ခွေဖက်ထားလိုက်လေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက တုန်းဖယ်ခြင်းမပြုပါ။

စောတုန်းဖိုး၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

နေရောင်ခြည်သည် သူတို့နှစ်ယောက်၏ဝမ်းရိပ်ကို မြေပေါ်သို့ ထင်ဟပ်စေလေသည်။



အချိန်မည်မျှ ကြာသွားမှန်းမသိ။

“တော်တော်အမျက်မရှိတဲ့ မိန်းမ”

ရုတ်တရက် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

စောတုန်းဖိုးနှင့် ပလ္လေသံနတ်သမီးတို့သည် ထိတ်နိုးကာ လူချင်းလျင်မြန်စွာ ခွဲခွာလိုက်လေသည်။

သူ့ဘီနဲ့ ဘိုးလိခနဲ့အကွာတွင် သက်ခြေလိပ်ပြာကရပ်နေသည်။

သူမ၏မျက်လုံးကစုံသည် ပလွေသံနတ်သမီးအား အထင်သေးစွာကြည့်နေ၏။

စောတုးဖိုးကထ၍ သူမထံသို့ လျှောက်သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘုတ်လို့ပြောလိုက်အာလဲ”

သူမက ခေါ်သံကြီးစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာက မဲပြုံးဖြိုးလိုက်သည်။

“ကျွန်မပြောတာကို ရင်ကြွေးပါအပ်နော်”

မစာတုးဖိုးက စိတ်ပျက်နဲ့ခံတော့၏...

“ခင်ဗျား အခု ဒီကနေထွက်သွားပါ၊ နို့မတုတ်ရင်”

သက်ခြေလိပ်ပြာက...

“ရှင်က ကျွန်မကို သတ်မလို့ပေါ့လေ”

သူမသည် ဤဆွဲပြောရင်း စောတုးဖိုးကား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သိုက်ခတ်လေသည်။

ပလွေသံနတ်သမီးက သက်ခြေလိပ်ပြာထံသို့ သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ရာ ရုတ်တရက် သူမနှောင့်တင် အသံတယံကြွားလိုက်ရလေသည်။

“ပလွေသံနတ်သမီး မသွားပါနဲ့”

ပလွေသံနတ်သမီးက ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

နောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

လူတစ်ယောက်ပြုံး၍ ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ပလွေသံနတ်သမီးက...

“ရှင်၊ သေချင်လို့လား”

ထိုလူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်သေချင်လို့ ထာတာမှမဟုတ်ဘဲ”

ပလွေသံနတ်သမီးက...

“ခါဖြင့် ဘာကိစ္စ ကျွန်မထွက်ခွာကို ခန့်တာလဲ”

ထိုလူက...

“မင်းထို့နှစ်ယောက်အတွက် မင်္ဂလာအရက် သောက်ချလို့ပါ”

ပလွေသံနတ်သမီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားသည်။

“သောက်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ငရဲမင်းဆီမှာသွားသောငှာ ရမ္မာ”

သူမက ပြောရင်း စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အလွန်အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသည်မှာ ပလွေသံနတ်သမီးက ဆိုင်းကွက်သုံးကွက်တိတိ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်ကို ထိုလူက

စောစောဆေးဆေး ချောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပလွေသံနတ်သမီးက အလွန်အံ့ဩသွားလေသည်။

ဗဟုအသိ မိမိ၏ဆိုင်းကွက်သုံးကွက်ကို မရေမဲ ချော့တိမ်းနိုင်သော လူတစ်ယောက်မှ မကြုံဖူးခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ထိုလူ၏ဆိုင်းပညာကို အသွန်အံ့ဩမိလေသည်။

ထိုလူကလည်း ပလွေသံနတ်သမီးအား ခေါ်ကျုံးလိုက်လေသည်။

၂၆၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ပလ္လေသံနတ်သမီးကလည်း ထိုလူ၏သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်
ပုံကို အံ့သြနေ၏။

“ရှင်က ဘယ်သူလဲ”

ထိုလူက ပြုံးလိက်သည်။

“လေဟုန်စီး သိုင်းသမားဇာ”

ထိုနာမည်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ပလ္လေသံနတ်သမီး
၏ မျက်လုံးအစုံသည် ဝိုင်းစက်ပြုံးကျယ်သွားလေသည်။



လေဟုန်စီး သိုင်းသမားသည် တစ်ချိန်က သိုင်းလောက
တွင် လှမ်းလှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။

သူ့ အား မတွေ့ခဲ့ဖူးသောသူ ရှိနေသော်လည်း သူ့ အမည်
မကြားဖူးသောသူ မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် လေဟုန်စီး သိုင်း
သမား၏ အမည်ကို ကြားမိသောအခါ အံ့သြဘဲ ခုနီငိုပါ။
သူမက လေးလေးစားစား အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

“အဘကိုမသိလို့ အခုလိုပြောမှားဆိုမှားရှိတတ်တောင်း
ပန့်ပါဇာယ်”

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၂၆၁

လေဟုန်စီး သိုင်းသမားက သက်ပြင်းဘစ်ရက် ချလိုက်
သည်။

“မင်းအကြောင်းကို ငါ့အများကြီး ကြားခဲ့တယ်၊ ခါးပ
မယ့် ငါ့အဖြစ်မပြောပါဘူး၊ မင်းဘဝဟာ အလွန်နာကြည်း
စရာ ကောင်းတယ်၊ ဝမ်းနည်းစရာမဲ့ကောင်းလို့ပါ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

လောကပေါ်တွင် မိမိအား ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်သော
လေဟုန်စီး သိုင်းသမားကို မလေးစားဘဲ မနေနိုင်တော့ပါ။

လေဟုန်စီး သိုင်းသမားက...

“ပြီးတာတွေတော့ ပြီးခဲ့ပါပြီ၊ ခါးကောက်လုပ်နေလို့
တော့ မင်းစိတ်ချမ်းသာရဲ့လား”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက စကားမပြောတော့ဘဲ လေဟုန်စီး
သိုင်းသမား၏ စကားလုံးများသည် သူမ၏ ဒေသနည်းနည်း
အား နက်ရှိုင်းစွာ ထိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက စကားဆက်လိုက်သည်။

“စောတုန်းဖိုးဆိုတဲ့ လူငယ်ဟာလဲ အသည်းနှလုံးရှိတဲ့လူ
တစ်ယောက်ပါ။ သူ့ ရဲ့ဘဝကလဲ ဖင်းလိုကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်၊ မိန်းမ
တစ်ယောက်က သူ့ ကိုသစ္စာအောက်သွားတာနဲ့ သူက စိတ်
အစွန်းရောက်သွားပြီး မိန်းမဆိုရင် မုန်းတဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ
ခဲ့ရတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ငြိမ်သက်စွာ နားဆောင်နေ၏။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ဆက်၍ရှင်းပြလိုက်သည်။

၂၆၂ ❀ မိုးကျော်သူ

“ပြီးတော့ ဒီသူငယ်မှာလဲ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ခုန်သူအသံယောက်ရှိတယ်ကွယ်”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။
 “သူ့မှာရန်သူရှိတယ် ဟုတ်လား”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။
 “ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီရန်သူရဲ့လူစုဟာ မနည်းဘူး”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက....
 “သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “အဲဒီလူတွေ အခုဆိုရင် သိုင်းလောကမှာ ကွယ်ပျောက်သွားကုန်ပါပြီ”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက....
 “ဒါနဲ့ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်း အခု ဘယ်သူ့လက်ထဲရောက်နေလဲဆိုတာ သိပါသလားရှင်”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “ကျုပ်သတင်းကြားသားတာက ဝတ်ရုံနီလက်ထဲရောက်နေတယ်လို့ ကြားတာပဲ”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက....
 “သူက ဘယ်သူလဲ၊ အခု ဘယ်မှာလဲ”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “အရင်တုန်းကဆိုရင် သူဟာ သိုင်းလောကမှာ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်၊ အခုတော့ ဒီကိုပြန်ရောက်နေပါပြီ”
 ပလ္လေသိနတ်သမီး၏မျက်နှာ ခက်ထန်သွားသည်။

မှော်စတေးသံသာ သိုင်းကွန်ချား(၃) ❀ ၂၆၃

“ကျွန်မ သူ့ကိုတွေ့ချင်တယ်၊ လိုက်ပို့ပေးပါသားရှင်”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “အခု သူနဲ့ တခြားသိုင်းသမားအချို့နဲ့ လိုက်ခိုက်နေလေရဲ့၊ ခင်းသွားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက....
 “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “ကျုပ် သတိပေးပါရစေ၊ ဝတ်ရုံနီရဲ့ သိုင်းပညာတာအတော်လေးကို အဆင်ပြေတယ်၊ ဒါကို သတိထားရပါမယ်”
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။
 “အဘက သူနဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးလို့လား”
 လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....
 “လူနဲ့ခွဲတဲ့ နှစ်မျိုးစွာတုန်းက စာခေါ်တင်ပြိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်”
 သူကပြောရင်း စကားနှိုးလျှော့လိုက်သည်။
 “ကဲ...အခုပဲ သွားကြစို့”
 သူက ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။
 ပလ္လေသိနတ်သမီးက နောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။



မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၃) ၂၆၅

တောအုပ်ထဲ၌ အော်ဟစ်သောအသံ တိုက်ခိုက်သောအသံ
များကိုလည်း ကြားနိုင်ခဲ့သည်။

“ဝတ်ရုံနီ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားနှင့် ပလ္လေသံနတ်သမီးတို့သည်ကိုယ်
ဖော့ပညာကို အသုံးပြုကာ အနောက်တောင်ဘက်သို့ ဦးတည်
၍ ထွက်ခွာသွားသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမား၏ ကိုယ်ဖော့ပညာသည် သိုင်း
လောကတွင် ပထမအဆင့် ရရှိထားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ကိုယ်ဖော့ပညာမှာလည်း မညံ့ပါ။
သူမက လေဟုန်စီးသိုင်းသမားနောက် ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်
အကွာမှ လိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

မကြာမီ သူတို့သည် ထူထပ်သော တောအုပ်တစ်ခုအနီးသို့
ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ဤတောအုပ်ထဲတွင် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား သုံးလေး
ယောက်ခန့် ရှိနေကြသည်။

ထိုလူများထဲတွင် ချန်ပင်လယ်ခင်းဝိဇ္ဇာ၊ သန်းစုန်းနဂါး
ထုပ်တန်းပေါ်တစောရဟို ရှိနေကြ၏။

မျောက်ညိုနှင့် သံယဝိတောင်တို့လည်း ပါသ်၏။
အခြားသိုင်းသမားများကို ပလ္လေသံနတ်သမီးက မသိပါ။

ထိုသိုင်းသမားတို့သည် အနီးရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထား
သော အဆိုးအို တစ်ယောက်အား ငိုဝမ်းရဲဟိုက်ခိုက်နေကြ
သည်။

သူတို့သည် လူအင်အားများသည်ဖြစ်သော်လည်း ဝတ်ရုံနီ
အား မနိုင်ပါ။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး တိုက်ပွဲ
သို့ တီးဝင်သွားလေသည်။

“ရင်လိုက်”

၂၆၆ ❀ ခိုးကျော်သူ

သူ့မ၏အသံသည် ကျယ်လောင်သည့် မဟုတ်ပါ။
သို့သော်...

အေးစိမ့်လွန်း၍ သူ့မ၏အသံကို ကြားမိလိုက်သောလူများ
သည် အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ အလိုလိုရပ်တန့်သွားကြလေ
သည်။

ခဏဟုန်စီးလိပ်သမားကလည်း ရွှေသို့မတိုးဘဲ ရပ်ကြည့်
နေ၏။

ဝတ်ရုံနီအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြသော သိုင်းသမား
အားလုံးတို့သည် ပလ္လေသံနတ်သမီး ရောက်လာသည်ကို တွေ့
မြင်ထိုက်သည်နှင့် အားလုံးနောက်သို့ ဆုတ်သွားကြလေသည်။



“မောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ဝတ်ရုံနီနှင့် သိုင်းသမားတို့
သွားရင်း...

“ရှင်က ဝတ်ရုံနီဟုတ်လား”

ဟု စကားကို တစ်လုံးချင်း မေးလိုက်လေ သည်။

ဝတ်ရုံနီသည် ထိုမိန်းကလေးရောက်လာသည်နှင့် အား
လုံးက နောက်ဆုတ်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ချသဖြင့်အံ့ဩ
သွားလေသည်။

သူသည် ပလ္လေသံနတ်သမီးအား မျက်စိတောင်မခတ်ခြေဆုံး
ခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ဝတ်ရုံနီပါပဲ”

၂၆၈ ❀ မိုးကျော်သူ

သူက ခါးထောက်လိုက်ပြီး အသင်သေးသော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

“မင်းက အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ သေချင်လို့ ငါ့ကိုစိန်ခေါ်တာလား?”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ဟုတ်ဘယ်”

သူ့မက မဲပြုံးပြုံး၍ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

“ဘယ်သူသေမယ်ဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

ဝတ်ရုံနီက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းက အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ စကားလုံးထွားလိုက်တာ၊ ပြောစမ်း၊ မင်းနာမည်ဘယ်သူလဲ”

သူ၏အသံ ဟိန်းကွက်သွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် လေသံကြားလိုက်သည်နှင့်ဝတ်ရုံနီ၏ အတွင်းအားမှာ အတော်အတန် အဆင့်မြင့်သည်ကို ကောင်းစွာနားလည်လိုက်သည်။

သူမက...

“ပလ္လေသံနတ်သမီး ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား”

ဝတ်ရုံနီ၏မျက်လုံးအစုံသည် ခိုင်းစက်ပြုံးကျယ်သွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏အမည်ကို သူမကြားဖူးခဲ့သည်။

သူ့အဖေ အဘွားအိုတစ်ယောက် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။

၂၆၉ ❀ မေတ်တေးသံသရာသိုင်းကွန်ချာ(၁)

ယခုမှာမူ ဤငယ်ရွယ်သော မိန်းကလေးက သိုင်းလောက တစ်ခုလုံး လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားသော ပလ္လေသံနတ်သမီး ဖြစ်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြလွန်း၍ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လာလေသည်။



ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် ထက်ဝါးကိုဖြန့်လိုက်သည်။

“ရောင်စုံသိုင်းကုမ်း အခုပြန်ပေးပါ”

ထိုစကားကို ပြောလိုက်သောအခါ....

“ဟား...ဟား...ဟား”

လူတစ်ယောက်၏ရယ်မောသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အားလုံးက ရယ်မောသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မျက်နှာတစ်ခုလုံးနီရဲပြီး ခန္ဓာကိုယ်ထွားကျင်းသော အတုံးထိုက်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို ငြင်ငြော့လိုက်ရလေသည်။

ဝတ်ရုံနီက သူ့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ထိစင်းလိုက်ရုံရှင် ရောက်လာမှကိုး”

ထိစင်းလိုက်ရုံရှင်ဆိုသူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ နီနော့မှာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းရှိတယ်ဆိုလို့ အချိန်မီရောက်လာတာပါ”

ဝတ်ရုံနီက...

“ကြိုဆိုပါတယ်ဗျာ”

သူက ပလ္လေသံနတ်သမီးအား မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။
“ခင်ဗျားကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ သူကတော့ လှမ်း
လှမ်းတောက် ကျော်ကြားနေတဲ့ ပလ္လေသံနတ်သမီးပါ။”

ထိစင်းလိန်ဂူရှင်က ပလ္လေသံနတ်သမီးအား မယုံကြည်
နိုင်စရာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဪ... ပလ္လေသံနတ်သမီးက ကျော်ကြားသလောက်
အသက်ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတာကိုး။”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက အသံအေးစက်စွာဖြင့်...

“ဌာတို့မြွေမယ်စကား မဆုံးကြသေးဘူးလား။”

ထိစင်းလိန်ဂူရှင်က လက်ကာပြလိုက်သည်။

“သည်းခံပါဗျာ၊ ခင်ဗျားကိုတော့ချင်စွာလူ သုံးယောက်လဲ
ပါပဲ၊ သေးတယ်ဗျာ။”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက...

“တယ်သူလဲ”

“ကျုပ်တို့ပါ”

ထိုအသံနှင့်အတူ လူသုံးယောက်သည် ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်
ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

သူတို့သည် မြေမင်းသားလေး၊ ကင်းခြေများရသေ့နှင့်
ဖားစိမ်းလူမော်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရက်စက်ကြမ်း
ကြုတ်သည့် အရိပ်အယောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူမက အေးစိန်စွာဖြင့် မြေမင်းသားလေးတို့သုံးယောက်
ကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

မြေမင်းသားလေးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ညွှတ်ကို ရက်ရက်စက်စက်သတ်သွားတဲ့ နင့်လို
မိန်းမသူတို့ကို လက်စားချေဖို့လာတာပေါ့။”

မြေမင်းသားလေးကပြောရင်း ပလ္လေသံနတ်သမီးအား
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သေးသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက လက်ဝါးဖြင့် အာရုံစိုက်လိုက်
ရာ မြေမင်းသားလေးက မတန်နိုင်ဘဲ အောက်သို့ခြေသုံးလှမ်း

ခန့် ဆုတ်သွားရလေသည်။

ကင်းခြေများရသေ့နှင့် ဖားစိမ်းလူမော်တို့က ပလ္လေသံ
နတ်သမီးအား ပြိုင်တူဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သေးသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက လုံးဝမမူပါ။

သူမသည် လက်ဝါးသုံးချက် တပ်ဆင်ရိုးချွန်သည်နှင့်
မြေမင်းသားလေးတို့သုံးယောက်သည် မင်းရဲ ဖြစ်သွားကြ

လေသည်။

ထိစင်းလိန်ဂူရှင်က...

“ပလ္လေသံနတ်သမီးဟာ ကျော်ကြားတဲ့အပိုင်းပဲ မဆိုး
ပါလား၊ ကျုပ်တောင်မှ လက်မားလာပြီ။”

သူကပြောရင်း ပလ္လေသံနတ်သမီးအား ဝင်ရောက်တိုက်
ခိုက် လိုက်လေသည်။

ထိစင်းလိန်ဂူရှင်သည် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမား တစ်
ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူက မပါဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် မြေမင်းသားလေးတို့
သုံးယောက်မှာ အားတက်လာသည်။

၂၇၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ဤသို့ဖြင့် သူတို့ငါးယောက်သည် အပြန်အလှန် သဲသဲမဲမဲ
စိုက်ခိုက်ကြလေသည်။



မူလေ့သံနတ်သမီးနှင့် မြွေမင်းသားခလားတို့ လေးယောက်
သည် သဲသဲမဲမဲတိုက်ခိုက်နေစဉ် ဝတ်ရုံနီ၏အသံ ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဘယ်သူလဲကွ၊ ငါ့ရုံရောင်စုံသိုင်းကျွန်းကို နှိုက်ယူသွား
တာ”

သူက ယင်းသို့အော်ရင်း လူတစ်ယောက်က ဂျှပ်ထဲမှ
လျင်မြန်စွာ ဆုတ်သွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရပင် ဖြစ်လေသည်။

သူ၏လက်ထဲတွင် ရောင်စုံစာရွက်တစ်ရွက်ပဲ ရှိနေသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

“ရောင်စုံသိုင်းကျွန်း”

“ရောင်စုံမြေပုံ”

အသံဗလံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းသမားများတို့သည် ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရထံသို့စုရုံး
ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ဝတ်ရုံနီက ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရ နောက်သို့ အမီလိုက်
ပြီး လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်လိုက်ရာ ထုပ်တန်းပေါ်မှစောရ

မှောင်မောသော သိုင်းလွန်ချာ(၄) ❀ ၂၇၃

က မဟန်နိုင်ဘဲ ရောင်စုံသိုင်းကျွန်းအောက်သို့ လွှတ်ကျသွား
လေသည်။

ဝတ်ရုံနီက ကျန်းကောက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ရှုထောင့်က လူတစ်ယောက်က ဝင်ရောက်ထိုင်ခိုက်လာ
သည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်တွေ့လိုက်သဖြင့် ကမန်းကတန်း ရှောင်
တိမ်းလိုက်သည်။

တိုက်ခိုက်လာသူအား ကြည့်လိုက်ရာ ထိစင်လိုက်မှုရှင်
ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရောင်စုံသိုင်းကျွန်းမှာ သူ့လက်ထဲတွင် ရောက်ရှိနေ၏။

သူက ပြန်လုရန် ခုန်အုပ်လိုက်သည်။

သူ့ရှေ့တွင် လူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ခနဲ သူ့ဘက်ဦးအောင်
ရောက်ရှိလာသည်။

သံယပ်တောင် ဖြစ်သည်။

သံယပ်တောင်က ထိစင်လိုက်မှုရှင်လက်ထဲမှ ရောင်စုံ
သိုင်းကျွန်းကို လုယူလိုက်ရာ....

“ဗြ”

ရောင်စုံသိုင်းကျွန်း နှစ်မိုင်းပြွသွားပြီး သံယပ်တောင်လက်
ထဲတွင် တစ်ပိုင်းမျှသာ ပါလာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် သံယပ်တောင်လက်ထဲမှ ရောင်စုံသိုင်းကျွန်း
တစ်ပိုင်းကို လူတစ်ယောက်က ဖြတ်လုလိုက်လေသည်။

“ဗြ”

ရောင်စုံသိုင်းကျွန်းတစ်ပိုင်းမှာ ထက်ခြမ်းကွဲသွားပြန်
သည်။

ပရလူသိနတ်သမီးက အေးတီအေးစက်ဖြင့် ရပ်၍ကြည့်နေရာမှ အသံထွက်လာလေသည်။

၂၇၆ ❀ မိုးကျော်သူ

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ကျုပ် အကြံပေးချင်တာကတော့ ဒီနေရာမှာ တိုက်ခိုက်ကြမယ်ဆိုရင် အခြေအနေရှုပ်ထွေးပြီး ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်းလဲ နောက်ထပ် အစိတ်စိတ် အမြှာမြှာ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့်”

လူက အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးမှ စကားဆက်လိုက်သည်။

“လာမယ့် ခုနစ်လ၊ ဆယ်ငါးရက်ခန့်မှာ ရောင်စုံသိုင်း ကျွမ်းတစ်ပိုင်း လက်ငယ်ရရှိထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝူးထယ်စန်း နဂါးတောင်ကျွန်းကို အရောက်လာကြပါ။ အဲဒီကနေ သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ပြီး အနိုင်ရရှိတဲ့လူဟာ ဒီသိုင်းကျွမ်းလေးပိုင်း စလုံးကို ရရှိမှာဖြစ်ပါတယ်”

အားလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြလေသည်။



ပုလွေသံနက်သမီးကလည်း စကားမပြောတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက စကားဆက်ရန်ပါးစပ်ဟလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူရိမ်တစ်ခုသည် လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလာလေသည်။

စောတုးဖိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

စောတုးဖိုး၏မျက်လုံးအစုံသည် သိုင်းဆွမ်းအားလုံးတို့ကို တစ်လှည့်ဝေကြည့်လိုက်သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ဒု) ❀ ၂၇၇

ထို့နောက် အနီရောင်ဝတ်ရုံခြုံထားသော လူရှေ့သို့ လျှောက်သွားလေသည်။

သူသည် ထိုလူနှင့် တစ်လံခန့်အကွာတွင် ဒွဲလမ်းရပ်ကန့်လိုက်သည်။

သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ထိုလူအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဝတ်ရုံနီဆီတာ ခင်ဗျားလား”

ဝတ်ရုံနီက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မင်းက ဘယ်သူလဲ”

စောတုးဖိုးက....

“သိုင်းလောကပထမ”

“ဟား.....ဟား.....ဟား”

ဝတ်ရုံနီက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဘယ်လို....မင်းက သိုင်းလောကပထမ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

စောတုးဖိုးက လက်ဝါးဖြန့်လိုက်သည်။

“ရောင်စုံသိုင်းကျွမ်းပြန်ပေးပါ”

ဝတ်ရုံနီက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဘာလဲ၊ ဒီသိုင်းကျွမ်းက မင်းပစ္စည်းမို့ ချီလား”

စောတုးဖိုးက....

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အခုချက်ချင်းပြန်ပေးပါ”

ဝတ်ရုံနီက ပခုံးတစ်ချက် တုန်ပြလိုက်သည်။

“ငါ့ဆီမှာ မရှိတော့ဘူး”

စောတုးဖိုးက....

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့ ဆီမှာရှိသလဲ ပြော”

ဝတ်ရုံနီက....

“ကျုပ်က ဘာကြောင့် ပြောရမှာလဲ”

စောတုးဖိုးက....

“မပြောရင် ကျုပ်လက်ဝါးကို ခံနိုင်အောင်ပြင်ထား”

သူက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဝတ်ရုံနီက တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန် ထိစင်းလိုက်ဂူရှင်က စောတုးဖိုးအားတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

မြွေမင်းသားလေးတို့ သုံးယောက်လည်း ပါဝင်လာလေသည်။

သူတို့သည် စောတုးဖိုးအားစိုင်းရုံ၍တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ....

စောတုးဖိုးမှာ အတင်းအားသာထက်မြက်ပြီး သိုင်းကွက်

မကျွမ်းကျင်သောကြောင့် အခက်ကြုံရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ပလ္လေသံနတ်သမီး၏အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“အားလုံးရပ်လိုက်”

သူမ၏အသံသည် ကျယ်လောင်ခြင်းမရှိသော်လည်း တိုက်ခိုက်နေကြသော သိုင်းသမားများတို့သည် တိုက်ခိုက်ရာမှ အလိုလိုရပ်တန့်သွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီးက အားလုံးကို တစ်ချက်ဝေကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်တို့အားလုံးဟာ ကျော်ကြားတဲ့ သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ရှင်တို့က အများနဲ့တစ်ယောက်ကိုဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်နေတာ မရွက်ဘူးလား”

ဝတ်ရုံနီက...

“ခင်ဗျား သူ့ဘက်က ပါချင်ပါနိုင်ပါတယ်လေ”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ဒီလိုလုပ်ပါလေ။ ကျွန်က ယေဉ်ဉိုင်ချင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မမှတ်တဲ့ပလ္လေသံကို ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်က အစွဲပေးမယ်၊ ရှင်တို့ကိစ္စကိုလဲ ဝင်မစွက်တော့ဘူး”

ဝတ်ရုံနီက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

ပလ္လေသံနတ်သမီး၏ ပလ္လေသံဉာဉ်သည် ရှေးတောင်းက ရရှိထားသော သိုင်းကျမ်းစာအုပ် ဖတ်အုပ်မှ ရန်ခွဲသည့်ဟူ သူက သိထားသည်။ သူမ၏ ပလ္လေသံသည် အလွန်ထက်မြက်သော စွမ်းအားရှိသည်ကိုလည်း ကြားဖူးခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက လက်မခံဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ထိစင်းလိုက်ဂူရှင်မှာမူ ပလ္လေသံ၏အစွမ်းထက်ပိုကို ကြားဖူးသော်လည်း မယုံကြည်ပါ။

ထို့ကြောင့် သူက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ရူပါတယ်လေ၊ ပလ္လေသံတစ်ပုဒ်မပြောနဲ့ ငယ်ပုဒ်တောင် နားောင်ထခဲ့တယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ငြိုးလိုက်လေသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် နားထောင်ပေါ့နော်”

၂၈၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သူမသည် ခါးမှချိတ်ထားသော ပလွေကိုထုတ်ယူပြီးစတင်
တီးမှုတ်လိုက်လေသည်။



ပလွေသံသည် စတင်ထွက်ပေါ်လာသည်။
နားထောင်နေကြသော သိုင်းသမားများ၏ အာရုံများ
သည် ပလွေသံထဲသို့ အလိုလိုနှစ်မြောသွားလေသည်။
ပလွေသံ၏အစမှာ ငြိမ့်ညောင်းသာယာနေ၏။
နားသောတဆင်နေကြသော သိုင်းသမားများ၏ စိတ်ထဲ
တွင် အလိုလိုရှင်လန်း ကြည်နူးလာကြလေသည်။
စောတုးဖိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။
“အရေးထဲမှာ ဒီပလွေကိုမှတ်နေတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိလို့
လဲ”

သူက ဤသို့တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေရင်း ပလွေသံ
စဉ်သည် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားလေသည်။
ပလွေသံစဉ်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သူ၏အာရုံထဲတွင်
ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မည်းမှောင်သွားသည်။

မိုးကြိုး သဲသဲမဲမဲရွာချလိုက်သောအသံ မိုးခြိမ်းသောအသံ
များသည် နားကဲ့မတတ်ဟိန်းထွက်သွားလေသည်။

စောတုးဖိုး အပါအဝင် နားသောတဆင်နေကြသော
သိုင်းသမားများတို့သည် အသံကိုမခံနိုင်တော့ဘဲ မိမိ၏နား
နှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အလိုလိုအုပ်ထားလိုက်လေ
သည်။

မေ့တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၅) ❀ ၂၈၁

သံစဉ်သည် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားသည်။

နားသောတဆင်များ နားထဲတွင် လှိုင်းပုတ်သံများ စတင်
ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

လှိုင်းပုတ်သံများ တဖြည်းဖြည်း အလုံးအရင်းဖြင့် တိုက်
ခတ်လာလေသည်။

နားသောတဆင်နေကြသော လူအားလုံး ဂိုသည် လှိုင်း
တံပိုးထနေသော ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်နေသည့် အလား ခံစား
နေကြလေသည်။

စောတုးဖိုးမှာလည်း မျက်လုံးမှိတ်၍ လှိုင်းတံပိုးထဲ
ရုန်းကန်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူ၏လက်ကိုလက်တစ်ဖက်ကလေးရောက်
ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။

သူက အလိုက်သင့် လိုက်ပါသွားလေသည်။
တစ်ခဏကြာတော့မှ အသံပလံများ လုံးဝပျောက်ကွယ်
သွားသည်။

သူက မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် သိုင်းသမားများ စုဝေးလောနေရာနှင့် အသံ
ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်အကွာသို့ ရောက်ရှိနေသည့်ကို တွေ့ရလေ
သည်။

သို့တိုင်အောင် သူ၏ရှင်တစ်ခုလုံးမှာ ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက်
ဖြင့် ခံစားနေရသေး၏။

“မင်း သက်သာသွားပြီလား”

၂၀၂ ❀ မိုးကျော်သု

လူတစ်ယောက်က သူ့အား ရှင်းနီစွာ မေးမြန်းလာသည်ကို ကြားလိုက်တော့မှ ထိုလူအား သတိထားကြည့်မိလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့...သက်သာသွားပါပြီ”

ထိုလူက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“တော်ပဲသေးနဲ့”

စောတုန်းမိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“ကျွန်တော် ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်ဗျာ”

သူကပြောရင်း ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်လေသည်။

ထိုလူက သူ ရှေ့တွင် ပိတ်၍ရပ်လိုက်သည်။

“မင်းသေချင်လို့လား”

စောတုန်းမိုးက ခံပြင်းသောစိတ်မျှား ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

“ကျုပ်က ရောင်စုံသိုင်းကျမ်းပြန်ရဖို့ အရေးကြီးနေပါတယ်ဗျာ”

သူကပြောပြီး ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ထိုလူက သူ့အသွားလမ်းကို ထင်မိစိတ်ရပ်လိုက်ပြန်သည်။

စောတုန်းမိုးက စိတ်မရှည်နိုင်တော့ပါ။

“မတားနဲ့ဗျ ကျုပ်ကို မတားနဲ့”

ထိုလူက...

“မင်းသေသွားမှာကို စိုးရိမ်လို့ပါ”

စောတုန်းမိုးက...

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲဗျ”

ထိုလူက...

မောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၄) ❀ ၂၀၈

“ကျုပ်နဲ့မည်မသုံးတာကြာပြီ၊ အားလုံးကတော့ ကျုပ်ကို လေဟုန်စီးသိုင်းသမားလို့ ခေါ်တယ်”

စောတုန်းမိုးက...

“ခင်ဗျားစေတနာကို ကျုပ် ကျေးဇူးတင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့တားရင်တော့ ရန်သူဖြစ်သွားနိုင်တယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“ပလ္လေသိန္ဒတိသမီးကို အထင်မသေးနဲ့၊ အခု သူမတို့တဲပလ္လေသိန္ဒဟာ ပထမအဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒုတိယအဆင့်ကို နားထောင်မိရင် ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ အတွင်းအားအကုန်ဆုံး ပြုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်စီးသွားနိုင်တယ်”

စောတုန်းမိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“ဒီလောက်တောင်ပဲလား”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“တယ်ကမယ်၊ တတိယအဆင့်ပလ္လေသိန္ဒကို ကြားမိအားနဲ့ ခွါရချင်စေပါတ်စလုံးက သွေးများစိမ့်သွက်ပြီး သေသွားနိုင်တယ်ကွ”

စောတုန်းမိုးက တွေ့တော့သွားသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက သူ့ရရှိထားသော သိုင်းကုန်းတစ်ပိုင်းကိုထပ်၍ စောတုန်းမိုးလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ဟောမိမ္မာသိုင်းကျမ်းတစ်ပိုင်း၊ ဒါကိုထားတဲ့အတွက် ချိန်းတားတဲ့နေ့ရက်ဆုတ်ရင် မင်းလဲ ဝေးတယ်စနိုးနာပါ”

၂၈၄ ❀ မိုးကျော်သူ

ဘောင်ကုန်းကိုသွားပြီး အခြားသိုင်းသမား သုံးယောက်နဲ့
သိုင်းပညာယှဉ်ပြီး သိုင်းကျမ်းကို ပြန်ယူခို်ပါတယ်”
စောတုံးဖိုးက အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီး လက်ခံလိုက်
လေသည်။



သိုင်းသမား အတော်များများက ပလ္လေသံနတ်သမီး၏
ပလ္လေသံကို ကြောက်နွံနေကြသဖြင့် အလံနွစ်ဆယ်ခန့်အကွာ
သို့ နောက်ဆုတ်၍လာကြလေသည်။

အားလုံးသောလူများသည် စကားမပြောနိုင်ကြတော့ဘဲ
ပလ္လေသံနတ်သမီးရှိရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ရင်း အခြေအနေ
ကို စောင့်နေကြသည်။

သူတို့သည် အလံနွစ်ဆယ်ခန့် ကွာဝေးသော နေရာသို့
လာနေကြသည်ဖြစ်သော်လည်း ပလ္လေသံကို သဲ သဲ ကြားနေ
ရသေး၏။

ပလ္လေသံသည် အသံစူးရှစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူတို့သည် ခံနိုင်ရည်ရှိသော်လည်း နဖူးပေါ်မှချွေးများ
တဖြည်းဖြည်း သီးလာလေသည်။

အတုင်းအား အလွန်အားကောင်းသော စောတုံးဖိုးပင်
ရပ်ထဲတွင် အောက်လီဆန်လာလေသည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် ပလ္လေသံသည် တဖြည်းဖြည်း အသံ
တိုးဆွားသည်။ စောတုံးဖိုးနှင့် အခြားသိုင်းသမားတို့သည်
သက်သောင့်သက်သာ ရရှိလာကြလေသည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၂၈၅

နောက်ထပ် တစ်ခဏအကြာတွင် ပလ္လေသံအားပျော့လာ
သည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက လေပူတစ်ချက် ပထထုတ်လိုက်
သည်။

“ပလ္လေသံနတ်သမီးက ပလ္လေကိုမှတ်တာလဲ ငယ်တာမဟုတ်
ဘူး၊ သူ့လဲ မလွဲမရှောင်သာလို့ မှတ်တာ၊ အဘွင်းအား
တော်တော်ထိခိုက်သွားနိုင်တယ်”

သူက ရှင်းပြနေရင်း ပလ္လေသံတဖြည်းဖြည်း အားပျော့
လာပြီး နောက်ဆုံး တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“သွားနိုင်ကြပြီ”

သူက ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

စောတုံးဖိုးက နောက်မှလိုက်သွားလေသည်။

ကျန်ရှိနေသော သိုင်းသမားများကလည်း စတင်သွား
နေကြပြီး ဖြစ်လေသည်။



စောတုံးဖိုးနှင့်တကွ ကျန်ရှိနေသော သိုင်းသမားတို့သည်
ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

အားလုံးသောလူများသည် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်တုန်
ကြလေသည်။

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးမှာ ပလွေသံနတ်သမီး တစ်ယောက်
တည်းသာ ဖြစ်ခင်းပေါ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ အတွင်း
အားကို အသုံးပြုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူမ၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးမျှားစိမ့်နေ၏။
မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးရောင်မရှိ၊ ပြူဖပ်ပြူရော်ဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။

မြေမင်းသားလေးဘို့ လူတို့ကို တစ်ယောက်မှ ပစ္စေခ
တော့ဝါ။

လှိုင်းနုရာတွင် ထိစင်းလိုက်ရုံနှင့် တစ်ယောက်တည်းသာ
ကျန်နေ၏။

သူ၏ပိုက်နက်မှုလည်း အလွန်မောပန်းနေပုံ ရလေသည်။
စောတုံးဖိုးက ထိစင်းလိုက်ရုံနှင့်ရှိရာသို့ လျှောက်သွား
လေသည်။

“ဒီမှာ ခင်ဗျားဆီမှာရှိတဲ့ ရောင်စုံသိုင်းကျမ်းတစ်ပိုင်းကို
ပြန်ပေးပါ”

ထိစင်းလိုက်ရုံနှင့်က လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်ပြီး ဖရပ်
လိုက်လေသည်။

သူက လေဟုန်စီးသိုင်းသမားကို လက်ညှိုးသုံးပြလိုက်
လေသည်။

“ဒီပုဂ္ဂိုလ်ပြောတဲ့ စကားကို အားလုံးက လက်ခံပြီး
သားပါ။ မင်းက အာဖြစ်လို့ ငါ့ဆီက လာတောင်းနေရ
တာလဲ”

စောတုံးဖိုးက....

“သူ့ပို ခါတွေကိုလက်မခံဘူး၊ ကျုပ်တို့ညှိုးကို ကျုပ်
ပြန်တောင်းတယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက သူ့အား ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမှာ သူငယ်၊ မင်းကိုယ်မင်း သိုင်းသမားက ပထမလို့
ပြောနေတာပဲ မဟုတ်သား”

စောတုံးဖိုးက....

“ဟုတ်ကယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“သိုင်းလောက ပထမဖြစ်ချင်တဲ့ လူသစ် သောက်တာ
သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်ရုံမကဘူး၊ အခြားအဆင့်အဆင့်ထဲ
ရှိရဦးမယ်”

စောတုံးဖိုးက....

“စာမျှား လိုနေသေးလို့လဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“အစ်ကို၊ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းရမယ်၊ စိတ်နေ
သဘောသားကြီးရမယ်၊ သုံး၊ ခွင့်လွှတ်တတ်တဲ့ ဘဝ သည်းခံ
တတ်တဲ့ စိတ်ရှိရမယ်”

စောတုံးဖိုးက မီးစပ်ပိတ်ဆန်းလို့ဆိုသောသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားသည် သိုင်းသမား အားလုံးအား
တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်သည်။

“သိုင်းမိတ်ဆွေအားလုံးကို ပြန်နိုင်ကြပါပြီ၊ ကျုပ်ပြော
ထားတဲ့နေရာကို သိုင်းပညာယူငြိမ့်ဖို့ ဆက်လက်ကြိုးပမ်း
ပါလို့ ဆက်မပြောပါရစေ”

၂၀၈ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိစင်းလိုက်ရင်က...

“စိတ်ချ၊ ကျုပ်က သိုင်းကျမ်းတစ်ပိုင်းနဲ့ ကျေနပ်မှု မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဆက်ဆက်ရောက်အောင်လာမယ်”

သူသည် စတင်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကျန်ရှိသော သိုင်းသမားတို့ကလည်း အချို့လျှို့ဝှက်ခွာ သွားကြကုန်လေသည်။

ဤနေရာတွင် သံယပ်တောင်နှင့် မျောက်ညိုတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ လေသည်။



“ကျေးဇူး ခပ်ခြင်း”

သိုင်းသမားများတို့သည် ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားလေ သည်။

ခလုမ်းလှမ်းရှိ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ မေ့သိမ့်ကံသမီး သည် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် အတွင်းသားကဲ့သို့ ကျင့်နေ လျက်၊ လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက စေတနာအား လှမ်း ကြည့်ဖို့ကံသည်။

“ကျုပ် သိသလောက်ဆိုရင် မေ့သိမ့်ကံသမီးဟာ မင်း အသက်ကို နှစ်ကြိမ်တိတိ ကယ်စားခဲ့တာပါ။ ဟုတ်ကယ် ပျောက်လာ”

စောတုးမှီးက ခေါင်းညှစ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကယ်”

ခလုဟုန်စီး သိုင်းသမားက...

“သူ့ကျေးဇူးကိုမင်းဆပ်ဖို့ ခိုက်အနွှံ့သဘာ”

စောတုံးဖိုးက....

“ကျွန်တော်လဲ ယောက်ျား တစ်ယောက်ပါ။ ကျေးဇူးရှိရင် ဆပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒရှိတာပေါ့။”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“ကောင်းပြီ၊ အခု ပလွေသံနတ်သမီးရှိအတွင်းအားဟား ကုန်ဆုံးပလောက်ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ဟာသူ ကြီးစားကုရင် အချိန်အချားကြီး လိုဦးမယ်”

စောတုံးဖိုးက ပလွေသံနတ်သမီးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ပလွေသံနတ်သမီးက မျက်လွှာချကာ ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူမသည် အလွန်နှုမ်းလျနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“အခု သူ့မှာ အတွင်းအား အလွန်ကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိ အကူအညီလိုအပ်နေတယ်။ မင်းမှာ ကျေးဇူးဆပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိတယ်ဆိုရင် သွားပြီး အကူအညီပေးလိုက်ပါ။”

စောတုံးဖိုးက....

“ကျွန်တော် သူ့ကို ဘယ်လိုကူညီရဦးမလိမ့်”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားသည် သူ၏ညာဘက်သက်ချောင်းသုံးချောင်းဖြင့် စောတုံးဖိုး၏ဘယ်ဘက်သက်ဘက်ကောက်ဝတ်ရှိ သွေးကြောသုံးခုကို ဆွဲကာ ဖိုက်နေသည်။

သူက စောတုံးဖိုးအား ရှင်းပြဖို့စဉ်းစားသည်။

“မခက်ပါဘူး၊ ငါ သင်ပြထားတဲ့အတိုင်း လိုက်လုပ်ရင် ချပါတယ်”

သူသည် အတွင်းအား မည်ကဲ့သို့ပို့ပေးသနည်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

စောတုံးဖိုးက အလွန်ဉာဏ်ကောင်းသောလူငယ် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ခဏအကြာတွင် သဘောပေါက်နားသည် လိုက်လေသည်။

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက ပြုံး၍ ခေါ် ညီတော်လိုက်သည်။

“ကဲ...သွားကုပေးပေတော့”



စောတုံးဖိုးသည် ပလွေသံနတ်သမီးရှိရာသို့ လျှောက်လာလေသည်။

ပလွေသံနတ်သမီးမှာမူ မျက်လွှာချကာ သူမ၏အာရုံတစ်ခုလုံးသည် အတွင်းအားလွှဲပြောင်းပတ်မှုထဲတွင် နစ်မြုပ်နေသဖြင့် အပြင်လောကတစ်ခုလုံးကို မေ့လျော့နေလေသည်။

စောတုံးဖိုးသည် သူမအနီးတွင် ယှဉ်ရုံနှင့် ယှဉ်လိုက်သည်။

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက စောတုံးဖိုး၏ဘက်ကိုကိုင်၍ ပလွေသံနတ်သမီး၏လက်ပေါ်သို့ တင်သွားပြီးလျှင် သွေးကြောနေရာသို့ လက်ချောင်းကလေးများ ထောက်စေပြီး

၂၉၂ ❀ မိုးကျွန်သူ

အတွင်းအားပို့ဆောင်သောနည်းကို လက်တွေ့သင်ကြားပေးလေသည်။

စောစော မိုးသည် တစ်ခဏကြာမှ စမ်းသပ်ကြည့်ရာ နောက်ဆုံး သို့သည် အတွင်းအားကို နည်းမှန်လမ်းမှန်နှင့် ပလ္လသံနတ်သမီး၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက တစ်ခဏကြာကြည့်ပြီးနောက် အခဝးတွင်ရပ်နေသော မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်ထဲသို့ သွောက်သွေးလေသည်။

မျောက်ညိုက ပြုံးလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားနော် ကောင်းမွန်ကြောင့် ပလ္လသံနတ်သမီးက အများကြီးကျေးဇူးတင်မှာပဲ”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....

“ကျုပ်ရဲ့ နှုတ်ခွယ်ချက်ကတော့ ပလ္လသံနတ်သမီးကို ကျုပ်ထိုက်ပါလားအောင် စည်းရုံးနိုင်ဖို့မဖြစ်တယ်”

သံယပ်တောင်က....

“ဒီအကြံတောင်းတယ်၊ အခုငါတို့ရင်ဆိုင်ရမယ့်ပြိုင်ပွဲမှာ ပလ္လသံနတ်သမီးအပေါ် အများကြီးမူတည်နေပါတယ်”

မျောက်ညိုက....

“ဟဲ့ကလေး၊ သူကသာ ဟိုတက်ပါသွားရင် ငါတို့တော့ အပတ်စဉ်နဲ့လောကဇာနည် ပြိုင်ပွဲသွားနိုင်တယ်”

သံယပ်တောင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

“သြော်...ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ်”

မော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချော(၃) ❀ ၂၉၁

သူက ခုရှိထားသော ရောင်စုံသိုင်းကျွန်းတစ်ခုကို အော်ပြလိုက်သည်။

“ဒါကို သေသေချာချာကြည့်စမ်း၊ သိုင်းက မီးမှန်မယ်”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက ပြုံးလိုက်သည်။

“ငွေရောင်ဘူးဆဲမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ အယ်လ်ကမ္ဘာတပ်အင်မပြောနိုင်ပါဘူး၊ သိုင်းသမားအားလုံး ဝမ်းဗိုက်မောနေကြတဲ့အတွက် သိုင်းကျွန်းထိအင်နေကြတာ”

အခုမပဲ မြေပုံဖြစ်နေမှန်း တွေ့ရတော့ သေး”

မျောက်ညိုက....

“ဒီမြေပုံက ဘာကိုဖော်ညွှန်းသားသလဲ”

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက....

“သိုင်းကျွန်း မြှုပ်ထားတဲ့နေရာ ဒါမဟုတ် အကုန်လုံးမှီတဲ့ ရတနာသိုက်ရှိတဲ့နေရာကို ချော်လှဲလှဲမြေပုံလားမှမသိဘဲ”

မျောက်ညိုက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချက်နဲ့ သည်။

“ဒီကိစ္စကို မြေပုံ ပြန်ပြီးပူးပေါင်းနိုင်သော အပြေနိုင်ပါ့တယ်”

သံယပ်တောင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချက်နဲ့ သည်။

“အခု မြေပုံ လေးတိုင်းကုသွားပြီ၊ ချော့ချောက်ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲဆိုတာ ပြောလို့မရသေးဘူး”

မျောက်ညိုက ပါးစပ်ပိတ်သွားလေသည်။

တစ်ခဏကြာ တိတ်ဆိတ်၍နေ၏။

၂၉၄ ❀ မိုးကျော်သူ

မျောက်ညိုနှင့်သံယပ်တောင်တို့သည် လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက အတွင်းအားပို့ဆောင်နေသော စောတုံးဖိုးအား ဝေးငိုင်၍ကြည့်နေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

မျောက်ညိုက မေးလိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဘာတိုစိတ်ဝင်စားနေတာလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက သူတို့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာလေသည်။

“ဝါစိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုအာရုံပြုသလို ခံစားမိလို့ပါ”

မျောက်ညိုက....

“ဘာကိုလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်သုံးနှစ်တုန်းက သိုင်းလောကမှာဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ဘိုက်စွဲတစ်ခုကို ပြန်ပြီးသတိရလာလို့ပါ”

သံယပ်တောင်က....

“ဆိုပါဦးဗျာ၊ ဘယ်တိုက်ပွဲလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“သံမဏိနဂါး စောရီဂတ်အကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့လဲ သိမှာပေါ့”

သံယပ်တောင်က....

“ဆီတာပေါ့ဗျာ၊ စောရီဂတ်ကို သိုင်းသမားအများကြီးက ငိုင်းတိုက်ခိုက်လို့ သေသွားတယ်လေ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

မော်တေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(ဒု) ❀ ၂၉၅

“ဟုတ်တယ်၊ စောရီဂတ် အရက်သိုင်းသမားတို့စင်းခွဲ မိုးဖောက်ခင်းဝါရုံတိုင်းယောက်ဟာ သဲကန္တာရမှာ ဓားသုံးဇက်လို့ တစ်ချိန်တုန်းက ဆွမ်းလွှမ်းတောင်ကျော်ကြားခဲ့တယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ခေါင်းညှိငုံ့လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် အဲဒီသုံးထောင်ထဲမှာ အရက်သိုင်းသမားတို့စင်းက ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဝါလံဒီစောရီဂတ်တို့က သေသွားကြပါတယ်”

မျောက်ညိုက....

“အဲဒီလိုဝိုင်းတိုက်ကြတဲ့လူထဲမှာသိုင်းသော ကရွှေထိုင်တန်း အဖွဲ့ကလေးတွေလဲ ပါဝင်ပတ်သက်တယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ဟုတ်တယ်”

သံယပ်တောင်က....

“မိလောက်ကြာနေတဲ့ကိစ္စကို ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် အခုမှ စိတ်ဝင်စားတာလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“အကြောင်းက တိုက်ဆိုင်နေလို့ပါ”

မျောက်ညိုက....

“သံယပ်တိုက်ဆိုင်နေတယ်ဆိုတာ ဆိုပါဦး ဗျာ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက စောတုံးဖိုးအား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“သူ့ကို ကျုပ်ကစပြုတွေ့ကတည်းက လူသစ်လောက် နဲ့ ဆက်တယ်လို့ စိတ်ဆဲမှာ အလိုလိုခံစားလေမိတယ်”

သံယပ်လောင်းက....

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက....”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“ဟုတ်တယ်၊ ဝိသုဿိယာ စောရိဂတ်ရဲ့သားဖြစ်ရမယ်”

သူ၏စကားကြောင့် မျောက်ညှို့နှင့် သံယပ်တောင်ကိုသည့် ကြောက်အင်းခမ်း ဖြစ်ကုန်ကြသည့်အပြင် ကျောပြင်တစ်ခု လုံးဝင် အေးစိမ့်လာလေသည်။

အတန်ကြာခဏမှ မျောက်ညှို့က သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက်သည့်။

“ခင်ဗျားပြောသလိုသာ မှန်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တစ်နေ့ခန့် ဘစ် ချီနိုချီနို သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သွေးချောင်းစီးသွားနိုင်လိမ့် မယ်ဗျ”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“ဟုတ်တယ်၊ စီခံသွေးချောင်းစီးမယ့်အရေးကို ကျုပ်တို့က ကြိုဆင်တန်တားနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းကို ရှာဖွေရဦးမှာပဲ”



စေတုန်းဦးသည် မျက်လွှာချ၍ အာရုံစူးစိုက်စွာဖြင့် ကတည်းကအားကို ပလ္လသံနတ်သမီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ဝိသေ့ဘူ ပေးနေ၏။ ရဲရဲနူးတစ်အိုးကျက်ခန့် အချိန်ကုန်ဆုံးသွား သောအခါ....

“ကင်း....”

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ သတ်ပြင်းချသံ ထွက်လာသည့် ကို ကြားသိုင်းလေသည်။

သူ့အား အနီးကပ်ထိုင်သူက မိမိအား အသိုင်းအားဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးနေသော စောတုန်းဦးအား ခြင်္သေ့လိုက်ရ သောအခါ ခုခေါ်မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပန် နှင့် ပုင်သမီးကား ရင်ထဲကွပ် ပိတ်ခေါ်ပြောလာလေသည်။

သွေးသည် စောတုန်းဦးက ကျန်ခဲ့သော မိမိသို့ ကူညီပေး လိမ့်မည်ကို လယ်ထွန်းအပင်မကပ်မိခဲ့ပါ။

သူ့သည် ဖိတ်ခေါ် မှတ်နေသည့်လားကပ် သံယပ်ဖြင့် လာနေသည်။

လေဟန်စီးသိုင်းသမားက ပလ္လသံနတ်သမီး ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာသည်ကို ခန္ဓာနှစ်ဖြင့် သံသယ သူမဆင် ချောက်သွားလေသည်။

“အခြေအနေ စောစောခဏကောင်းသွားပြီဟား”

သူကပြုံး၍ မေးလိုက်လေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီးက အခြေမပေးဘဲ ပြုံးပြလိုက်လေ သည်။

လေဟန်စီး သိုင်းသမား၏ ရင်ထဲကွပ် ခေါ်လိုလှုပ်ရှား သွားလေသည်။

ပလ္လသံနတ်သမီး၏ အပြုံးသည် ပန်းခေါင်းစုံဖူးပွင့်နေ သည့်အလား ဖော်မပြနိုင်အောင် လှပနေ၏။ သူ့က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

၂၉၈ ❀ မိုးကျော်သူ

“ဒါကြောင့်လဲ ယောက်ျားလေးတွေဟာ သူ့အလှရဲ့ အောက်မှာ အလက်ဆေဆုံးသွားတာတောင် သူ့ကိုမုန်းမယ် မထင်ဘူး”

စောတုံးဖိုးကလည်း အသံကြားလိုက်သဖြင့် ပျက်လွှာဖွင့် ကြည့်လိုက်သည်။

လေဟုန်းစီးသိုင်းသမားက သူ့အား ခေါင်းညိတ်ပြလိုက် သည်။

“ရပါပြီ”

စောတုံးဖိုးက အတွင်းအားပို့ ဆောင်ရာမှ ရပ်တန့်လိုက် သည်။

သူက လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ထရပ်လိုက်လေ သည်။



စောတုံးဖိုးသည် လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ထရပ် လိုက်လေသည်။ သူ၏ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးဝေသွားပြီး မိုက် ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

ပလေသံနတ်သမီးက သူ့အား ကမုန်းကတန်း လက် မောင်းတိုက်၍ ထိန်းပေးလိုက်လေသည်။

“ရှင် ဘာဖြစ်သွားသလဲဟင်”

သူမ၏အသံသည် စိုးရိမ်နေသောအသံ ဖြစ်နေ၏။

လေဟုန်းစီး သိုင်းသမားက ပြုံးပြလိုက်သည်။

မှော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချ်(၅) ❀ ၂၉၉

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ သူက အတွင်းအားကို ပြန်ပြီးထိန်းသိမ်း ဖို့ လောင်စိုတဲ့အတွက် အခုလိုဖြစ်သွားတာပါ”

စောတုံးဖိုးက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လဲ မေ့ပြီး ငြိမ်းစားကြီးထရပ် လိုက်တာကိုး”

သူက ပြန်လည်ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် မျက်လွှာချကာ သူ၏ပြင်ခောင်းနေသော အတွင်းအားကို ပုံမှန်ပြန်လည် လည်ပတ်စေရန် ကျင့်ကြံနေ လေသည်။

လေဟုန်းစီးသိုင်းသမားက အသံတိုးတိုးဖြင့်...

“စကားလေးနည်းနည်းပြောရအောင် ဟိုဘက်ကို ခဏ လိုက်ခဲ့ပါ”

သူသည် ခင်လှမ်းလှမ်းသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

မျောက်ညိုနှင့် သံယဉ်းတောင်တို့ကလည်း စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်လေသည်။

“ဟိုသူငယ် ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ”

လေဟုန်းစီး သိုင်းသမားက...

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

သူက မြေခဲပြီး ရောက်ရှိလာသော ပလေသံနတ်သမီးအား မေးလိုက်လေသည်။

“မင်းကိုဝါ နည်းနည်းမေးစရာရှိတယ်”

ပလေသံနတ်သမီးက....

“မေးပါ”

၃၀၀ နိဂုံးကုန်သွား

လေဟနစီးသိမ်းသမားက....

“ခုနစ်လနဲ့ ဆယ်ငါးရက် သိမ်းပြီးပဲမှာ မင်းမလာလို့ မဖြစ်ဘူးနော်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

လေဟနစီးသိမ်းသမားက....

“ဒီသိုင်းပညာ ယဉ်ပြိုင်ပွဲဟာ အလွန်အရေးကြီးတယ်၊ ခါကြောင့် မြေပုံကန်ပိုင်းရရှိထားတဲ့ ဂူသမုတုဘူး၊ အခြား အဆင့်မြင့်တဲ့ သိုင်းသမားတွေပါ ရောက်လာနိုင်တယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက နှားထောင်နေ၏။

လေဟနစီးသိမ်းသမားက....

“ဒီပွဲမှာသိုင်းလောက်ပဲသမတစ်ယောက်တည်းနဲ့ယူတိုက် နိုင်ဖို့မလွယ်ဘူးလို့ အဘဏ္ဍာရယ်၊ ခါကြောင့် မင်းရဲ့ အကူ အညီလိုတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

“ကျွန်မကတော့ လူတို့ကို အသေအချာ နိုင်ပါ့မလား ဆိုတာ မပြောတတ်ဘူး”

လေဟနစီးသိမ်းသမားက....

“ခရီးရှည်ရှင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီသိုင်းပညာယဉ်ပြိုင်ပွဲ ဟာ ဟိုဘက်ကလဲ အားဆိုင်အပြည့်နဲ့ လာမှာပဲ၊ ဒီဘက် ကလဲ ထိပ်သီးသိမ်းသမားတွေ ရောက်လာကြမှာပဲ”

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

ရောင်စေးသံသာသိုင်းကုန်ခွာ(၅) ၃၀၁

“ထဲဒီဒီဖက် ဆိုတော့အခါ တိုက်ပွဲ တယ်လောက် ပြင်းထန်မယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်လို့ရပါတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက....

“ခါ ဟုတ်တယ်”

လေဟနစီးသိမ်းသမားက....

“အယ်ဘက်ကလဲဒီဒီ လူအသားပေါင်း အများကြီး ချိုးရှားမယ်၊ သွေးချောင်းစီးသွားမယ် တာ မပြောဘဲ သိနိုင်ပါတယ်”

ပလ္လေသံနတ်သမီးက ခေါင်းဆူတသားလဲကလေးသည်။

ကုသေည် ထိုင်ဆောင်စီမံပြန်ကို အရပြန်ယူ ပေးမည်ဟု တတ်ပေးခဲ့သည် မထုတ်ပါလား။

သူမက ခေါင်းညှိတ်နဲ့ လက်ခံလိုက်လေသည်။

“ကျွန်မကတော့ ကိုကတ်ပေးပြီးဖြစ်တယ်၊ ခါကြောင့် အကျန် တန်ဖိုး ကျွန်မရောက်အောင် လာပုံပဲ”

လေဟနစီးသိမ်းသမားက ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“ဝင်းကတိမေးတဲ့စကား ကြားရတာ ငါ စိတ်ချမ်းသာ သွားပါပြီ”

သူမသည် မွက်လုံးမှိတ်၍ အဆွင်းဘားကွပ်စဉ် ကျင့်နေ သော စောတုးဖိုးဖား လက်ညှိုးသီးပြုလိုက်သည်။

“သူ့အနားကို သွားနေပေးလို့ပါဦး”

ပလ္လေသံနတ်သမီးသည် စောတုးဖိုးရဲဆုဒ္ဓါ လျှောက် သွားလေတော့သည်။

၃၀၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ပလ္လသံနတ်သမီးသည် စောတုန်းဖိုးနှင့် တစ်လခန့်အကွာတွင် ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွားလေသည်။

“ငါ့ဗိုလ်အဖေ့ မလှိုတော့ဘူးနဲ့တုတယ်”

သူမက ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိလေသည်။

“ဟေ့ကျားဆိုလို့ သူ့တစ်ယောက်တည်းကို ချစ်မိတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့်...”

သူမက သက်မြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ငါဟာ အပျိုရည်ပျက်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ဒါကြောင့် သူ့ငါ့ဟာ ဘယ်လိုမှမနီးစပ်နိုင်တော့ပါဘူး၊ အခုလို တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အယ်သုကမ္မ အကြွေးမရှိတဲ့အချိန်မှာ ထွက်ခွာသွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ”

သူမသည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ငါ့ဂွမ်းကဲ့သို့ ဖြူပွေးနေသောတိမ်တိုက်များသည် တရွှေ့ရွှေ့ လွင့်မျောနေ၏။

သူမက သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက်သည်။

“သူ့အတွက် ငါ့နောက်ဆုံး ရောင်စုံမြေပုံကိုရအောင် ယူပေးပြီး ငါ့ရဲဘဝဟာ အစိတ်မတိုက်တွေ့လို့ပဲ လွင့်မျောချင်တဲ့နေရာကို လွင့်မျောနေမှာပဲနော်”

သူမသည် စီးဆင်းနေသော မျက်ရိည်များကို သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

မော်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(၇) ❀ ၃၀၃

မျက်လွှာချ၍ အတွင်းအားကျင့်စဉ် ကျင့်နေသော စောတုန်းဖိုးအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး နီငွေကို တင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် ထိုနေရာမှထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။



လေဟုန်စီးသိုင်းသမားသည် ပလ္လသံနတ်သမီး ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကြည့်နေ၏။

ပလ္လသံနတ်သမီး ကတိပေးသွားသည်ကို သူမ ကျေနပ်အားရနေ၏။

သူမ စောတုန်းဖိုးအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

စောတုန်းဖိုးက ဆိုင်လျက်ပင် ရှိနေသေး၏။

သံယပ်တောင်က တစ်စုံတစ်ခုကိုသတိရသဖြင့် လေဟုန်စီးသိုင်းသမားထံ ချဉ်းကပ်လာလေသည်။

“မေးစရာတစ်ခုကျန်သေးလို့ မေးရဦးမယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ဘာမေးပါလိမ့်”

သံယပ်တောင်က....

“စောရီဂတ်ခွဲ မိန်းမကို နဂါးမလေးလို့ ခေါ်ကြတယ် မဟုတ်လား”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်မယ်”

၃၀၄  မိုးကျော်သူ

သံယပ်တောင်က....

“သူက သူ့ယောက်ျားနဲ့ ကွဲကွာပြီး နောက်ယောက်ျား ယူသွားတယ်လို့ သိရတယ် ဟုတ်လား”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“မိကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိုင်းလောကမှာတော့ သတင်း အမျိုးမျိုးထွက်နေတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“သူများတွေ ဘာပြောကြသလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“အချို့ကတော့ နဂါးမလေး ဗဒ္ဒါလူတစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်လို့ လင်မယားချင်း ကွဲသွားတယ်လို့ ပြောတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“အဲဒါ အုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“သတင်းစကားဆိုတာ ယုံရခက်မယုံရခက် ခက်ပါတယ် လေ”

မျောက်ညိုက ကြားဝင်လာလေသည်။

“ကျုပ်ကြားခဲ့ရတာကတော့ နဂါးမလေးဟာ လူတစ် ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်လို့ သိမ်းခံရပြီးက သူ့ကို နှင်တုတ် ထုတ်တယ်လို့ သိရတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“နဂါးမလေးက သူများနဲ့ ဖောက်ပြန်တယ်ဆိုရင် အဲဒီလူ တယ်သူလဲဆိုတာ သိရမှာပေါ့”

မွန်တေးသံသာသိုင်းကုန်ချာ(၄)  ၃၀၅

မျောက်ညိုက....

“သိတဲ့လူလဲ ရှိတယ်လို့ပြောတယ်”

သံယပ်တောင်က....

“ဒီလူက ဘယ်သူများပါလိမ့်”

မျောက်ညိုက....

“အကျည်းတန်သိုင်းသမား”

သံယပ်တောင်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“မပြစ်နိုင်တာကွာ.... နဂါးမလေးဟာ အလှူမယ် တစ် ယောက်ပါ။ အကျည်းတန်တဲ့လူနဲ့ ယူမပါမလား”

မျောက်ညိုက ခေါင်းကုတ်လိုက်လေသည်။

“ဒါလဲ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“နောက်ဆုံး ငါ့ကြားတဲ့သတင်းကတော့ နဂါးမလေး ဟာ ဖောက်ပြန်တာမဟုတ်ဘူး၊ လင်ယောက်ျားများကြ ပြီး သိလရှင်ဝတ်သွားတယ်တဲ့”

မျောက်ညိုနှင့် သံယပ်တောင်တို့က ရယ်မောလိုက်သည်။

“တော်ပြီဗျာ... ဒီအကြောင်းပြောရရင် ဘယ်လိုမှ ခွင်း နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

ထိုအချိန်မှာပင် သက်ပြင်းချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

စောတုးဖိုးက ထရင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်လေသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားသည် စောတုးဖိုးထံသို့ လျှောက် သွားလေသည်။

“တောင်းသွားပြီလား”

၃၀၆ ❀ မိုးကျော်သူ

စောတုန်းဖိုးက...

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက အနီးတစ်ဝိုက် ရွှေကြည့်လိုက်သည်။

“သူ ဘယ်လောက်သွားပြီလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“ပလောင်နတ်သမီးကို ပြောနေတာလား”

စောတုန်းဖိုးက...

“ဟုတ်ကဲ့”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“သူသွားပြီ”

စောတုန်းဖိုးက သက်ပြင်းစစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“သူ တာမာ့ဆွမ်းသေးသလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“ရက်ချိန်းနီးလာရင် သူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့တောင်ကုန်း

တို့ ရောက်အောင်သွားမယ်လို့ မှတ်ကြားသွားပါတယ်”

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

“မင်းလဲ အရောက်သွားရလိမ့်မယ်”

စောတုန်းဖိုးက...

“ဒီရောင်စုံသိုင်းကျွန်းကို ကျွန်တော် မရမက ပြန်ယူရ

မှာပဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“ဒါနဲ့ မေးချဦးမယ်၊ ဒီသိုင်းကျွန်းကို မင်းကဘာဖြစ်လို့

ဒီလောက်အောင် လိုချင်ရတာလဲ”

မောင်တေးသံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ဒု) ❀ ၃၀၇

စောတုန်းဖိုးက...

“ဒီပစ္စည်းဟာ ကျွန်တော် ဆရာရှေ့ ပစ္စည်းပါ၊ ဒါကြောင့်

ဒီပစ္စည်းကို ဆရာမကြားတဲ့အသိုင်း ရအောင် ပြန်ယူရမယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“မင်းဆရာရှေ့နာမည် ဘယ်သို့ခေါ်သလဲ”

စောတုန်းဖိုးက...

“ရှောက်မော်ကျင်း”

ထိုအမည်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လေဟုန်စီးသိုင်း

သမား၊ သံသပ်တောင်နှင့် မျောက်ညိုဝှက် တဖွဲ့အပြု

ဖြစ်သွားကြလေသည်။

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“ဒါကြောင့် မင်းရွှေအတွင်းအားဟာ သိုင်းလောကမှာ

ရှာမှရှားနေတာကိုး”

သူက ဆက်၍မေးလိုက်သည်။

“မင်းကို လူ့စစ်ယောက်အကြောင်း မေးရဦးမယ်”

စောတုန်းဖိုးက...

“ဟယ်သွယ်”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက...

“သံမဏိနဂါးစာအိုက်နဲ့ မင်းနံ့တပ်နဲ့လဲ ပတ်သက်

နေသလဲ”

ထိုစကားကြားလိုက်ရသောအခါ စောတုန်းဖိုး၏မျက်လုံး

အစုံသည် ဝိုင်းစက်ပြုံးကျယ်သွားလေသည်။

“ခင်ဗျားက သူ့ကိုသိတယ် ဟုတ်လား”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်သုံးနှစ်လောက်က သူ့ကို လူတစ်စုက
ဝိုင်းတိုက်ခိုက်လို့ သူသေသွားတယ်လို့ သိရတယ်”

စောတုံးဖိုး၏ တစ်ကိုယ်လုံးရှိသွေးများ ဆူပွက်လာလေ
သည်။

သူက လေပွေသိုင်းသမား၏ ရင်ဘတ်အင်္ကျီစကို ဖမ်းဆုပ်
ထားလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်အဖေကို သတ်တဲ့လူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ခင်ဗျား
သိတယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူလဲ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက မိမိ၏အင်္ကျီစကို ဖမ်းဆုပ်ထား
သော စောတုံးဖိုး၏လက်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။

“မင်းစိတ်ကို ထိန်းထားစမ်းပါ”

စောတုံးဖိုးက....

“ဒီလူသတ်ကောင်ကို ကျုပ်တွေ့ချင်တယ်၊ သူ့ဘယ်သူလဲ
ဆိုတာ ပြောပါ”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားက....

“ကျုပ်မမသိဘဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြောမလဲ”

စောတုံးဖိုးက....

“ခင်ဗျားမသိရင် ဘာကြောင့် ဒီလိုသေသွေးချာချာ ပြော
နိုင်တာလဲ”

သံယပ်တောင် ကြားဝင်လိုက်သည်။

“ငါ့ အဖေရဲ့ဆုတောင်းကို သတိမထားမိတည်း သိတာ
မဟုတ်ဘူး၊ သိုင်းလောကမှာ ဟိုးလေးတကြော်ကြော်ဖြစ်
နေတာ မသိတဲ့လူအုပ်ရှားရှားပါပဲ”

စောတုံးဖိုးက ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားလေသည်။

လေပွေသိုင်းသမားက....

“မင်းအဖေသေကားနီးမှ၊ မင်းကို ဘာမှပြောမသွားဘူး
လား”

စောတုံးဖိုးက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“သူက လူသတ်ကောင် ဘယ်သူဆိုတာ ပြောပြဘူးကျွန်
တော် ကို မပိုင်ရင် ဘာမှမလုပ်ရဘူးလို့သာ မှာသွားမိတယ်”

လေဟုန်စီး သိုင်းသမားက....

“ခါပဲလား”

စောတုံးဖိုးက....

“သူက ပြောသွားတယ်၊ တကယ်လို့ကကောင်းထောက်မ
မယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေ အရက်သမား သူက ခါပဲပြောနိုင်
တယ်၊ ဆုံးအောင်တောင် ဆက်မပြောနိုင်ဘူး”

လေဟုန်စီးသိုင်းသမားနှင့် သံယပ်တောင်သည် ဆံမကံ
နဂါးမြောမည့်လူမှာ အရက်သိုင်းသမား တုစင်းဖြစ်သည်ဟု
နားလည်ထားသော်လည်း ဖွင့်တမပြောပြပါ။

လေဟုန်စီး သိုင်းသမားက....

“အေးပေါ့လေ၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တော့ လူသတ်
သမား ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရမှာပေါ့ကွယ်”

စောတုံးဖိုးက....

“အခု ကျွန်တော် သိုင်းပညာတတ်သပင်္ဂြို၊ သူ့သို့ကို
မတွေ့ရအောင် မြေလွန်ရှာပါမယ်”

လေဟုန်စီး သိုင်းသမားက....

၃၁၀ ❀ ဇိုးကျော်သူ

“မင်း အခု တယ်သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိသလဲ”

စောတုန်းဖိုးက....

“လူနစ်ယောက်ကို သွားသတ်မယ်”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“သူတို့က တယ်သူတွေလဲ”

စောတုန်းဖိုးက....

“တစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်တော်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ စေ့စပ်ထားတဲ့ ဇနီးလောင်းပါ”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“ကျွန်တစ်ယောက်က သယ်ချလဲ”

စောတုန်းဖိုးက....

“သူ့ယောက်ျား”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားသည် ကြွေးဘူးစာလေးတစ်ဘူး ထုတ်ယူလိုက်ပြီး အေးလုံးဆုံးလုံး ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

“အဲဒီအေးလုံး ဆုံးလုံးယူထားပါ။ တစ်လုံးစာတော့မင်းရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် ဗက်ရာနေတဲ့ သက်ခြေလိပ်ပြာကိုပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်နစ်လုံးကိုတော့ မင်းသိမ်းထားပါ”

ယခုမှ စောတုန်းဖိုးသည် မိမိလက်ဝါးလက်ချက်ကြောင့် လဲကျနေဆော့ ဆက်ခြေလိပ်ပြာအား ပြန်လည်သတ်ရလေသည်။

မှော်တေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(၉) ❀ ၃၁၁

ယခုမှ သူသည် မိမိလက်ချက်မှာ အလွန်ရှက် ကော်ရာခံရက်သည်ကို နောင်တရလာသည်။

“ကဲ... ကျွန်တော်ကို သွားခွင့်ပြုပါ”

သူသည် လေဟန်စီး သိုင်းသမားအား နှုတ်ဆက်ကာ ထဲနေရာမှ လျဉ်းထွက်သွားလေသည်။



စောတုန်းဖိုး ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် လေဟန်စီးသိုင်းသမားက သံယပ်တောင်တို့အား မေးလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ တယ်သူကြမလဲ”

သံယပ်တောင်က....

“ကျုပ်တို့လဲ ဒါပြန်နားလို့ဝင်ဦးမယ်။ သိုင်းယုဉ်းမြို့ရောက်တဲ့အချိန်မှ နဂါးတောင်ကုန်းကနေလာတာနဲ့ပဲ။”

လေဟန်စီး သိုင်းသမားက....

“ကဲ... ခု ပြန် ကျုပ်နဲ့တူ လိုက်နာဦးလားဗျာ”

၃၁၂ ❀ မိုးကျော်သူ

မျောက်ညိုက....

“ခင်ဗျား ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ”

လေဟုန်းစီးသိုင်းသမားက....

“ဝူတန်တောင်”

သံယပ်တောင်နှင့် မျောက်ညိုတို့က ဖြိုင်တူခေါင်းညိတ်
လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့လိုက်ခဲ့မယ်”

လူတို့သုံးယောက်သည် နေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြလေ
သည်။



“ကျေးဇူးတရား”

စောတုန်းဖိုးသည် လေဟုန်းစီးသိုင်းသမား ပျောက်ကွယ်
သွားသည်အထိကြည့်ပြီး ဆူရင်ထဲတွင် ဖော်မပြနိုင်သော
ခံစားမှုတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

“ဒီလူဟာ ဝါအပေါ် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်
ကောင်းနေရတာလဲ”

သူသည် လေဟုန်းစီးသိုင်းသမားက မိမိအပေါ် အာစာ
အရာရာကောင်းခဲ့သည်များကို ယခုမှ တဖြည်းဖြည်း သတိ
ပြုမိလာလေသည်။

“သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဝါအပေါ်ဘာကြောင့် ဒီလောက်
တောင် မေးမကူညီနေရတာလဲ”

သူက ဆွေးရင်း ဖခင်အကြောင်းကို ပြန်လည် သတိရ
လာသည်။

၃၁၄ ❀ မိုးကျော်သူ

“နီလူက ငါ့အပေးခဲ့မှား ရင်းနှီးနေလို့လား”
သူက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

“ငါ့အဖေ အဆတ်ခံရတဲ့အကြောင်းကို သူ သိတယ်၊
ခါကြောင်း လူသတ်ကောင် ဘယ်သူလဲဆိုတာ သူ သိချင်
သိနိုင်တယ်”

သူက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလာသည်။
“နောက်တစ်ခါ တွေ့ရင်တော့ သူ့ကို သေသေချာချာ
မေးရမယ်”

သူက ယင်းသို့ဆုံးဖြတ်ပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေ
သည်။



စောဘုံးဖိုးသည် သက်ခြေလိပ်ပြာနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော
နေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။

မိမိလက်ချက်ကြောင့် သက်ခြေလိပ်ပြာ ဤနေရာတွင်
လဲကျနေသည်ကို သူက ကောင်းစွာမှတ်မိထားသည်။

ယခုခွာမူ ထိုနေရာတွင် သက်ခြေလိပ်ပြာအား မတွေ့ရ
တော့ပေ။

သူက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“သူ ဘယ်ကို ချောက်သွားပါလိမ့်”

မှော်စေးသံသာသိုင်းကွန်ချာ(၃) ❀ ၃၁၅

သူသည် သက်ခြေလိပ်ပြာအား မညာမသာ တိုက်ခိုက်
ခဲ့သောကြောင့် သက်ခြေလိပ်ပြာဤနေရာတွင် လဲကျနေသည်
မဟုတ်ပါလား။

သို့တိုင်အောင် သူက လှည့်ပင်မကြည့်ဘဲ ထွက်ခွာခဲ့သည်။
ယခု သူသည် အနည်းငယ် နောင်တသောသည်။

အမှန်မြှောရမည်ဆိုလျှင် သက်ခြေလိပ်ပြာက သူ့အား
အကြိမ်ကြိမ်ကူညီခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် ထိုနေရာတွင်တိုင်ချလိုက်သည်။

မိမိ၏ အစွန့်ရောက် အစွေးအခေါ်များကို ပြန်လည်
သုံးသပ်လာမိသည်။

“မိန်းမတစ်ယောက် သစ္စာဖောက်တစ်ကိုတွေ့ခဲ့တာနဲ့
ခြင်မြင်သမျှမိန်းမအားလုံးကို ဗုန်းတီးမိဘာများများ မှား
နေပြီလား”

သူသည် မိမိ၏ အယူအဆကို ပြန်လည် နှုံးသပ်လာမိ
သည်။

သူ့အင်ပါး၏ ကျေးဇူးတရားကိုလည်း သိတတ်ရမည့်စိတ်
စတင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သူက စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် သက်ခြေလိပ်ပြာ ချလိုက်သည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် သက်ခြေလိပ်ပြာခွဲအခြေအနေကိုသိရအောင်
ငါ့လိုက်ရှာမှု ဖြစ်ပေါ်ထင်တယ်”

သူက ယင်းသို့စိတ်ပိုင်းဖြတ်နေစဉ် သူ့မျက်လုံးအစုံသည်
ခင်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိနေသော သစ်မင်တင်ပင်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိ
သွားလေသည်။

၃၁၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုသစ်ပင်၏ ပင်စည်ပေါ်၌ စာရွက်တစ်ရွက်ရှိနေသည်ကို
မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဒီစာရွက်ကို ဘယ်သူကပိထားတာလဲ၊ ဘာရေးထား
တာလဲ”

သူသည် သိလိုသောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။
သူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ထိုသစ်ပင်ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

စောတုန်းဖိုးသည်သစ်ပင်၏ပင်စည်ပေါ်၌ ဆူးတစ်ချောင်း
ဖြင့် စိုက်ထားသော စာရွက်တပြုတ်ယူလိုက်သည်။

သေးငယ်သော သစ်ကိုင်းအား မီးရှို့၍ရေးထားသော
စာ ဖြစ်လေသည်။

သူက ထိုစာကို သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

“ဆိုင်းလောကပထမ...”

ကျွန်မ ဒီနေရာကနေ ထွက်သွားတဲ့အချိန်အထိ
ရှင်သိအောင် ဒီစာကိုရေးခဲ့တယ်”

ကျွန်မဟာ ရှင်ကိုချစ်ခဲ့တယ်။

ရှင်ကတော့ ကျွန်မကိုရှိတယ်လို့ခံတောင်မထင်ဘူး။

ကျွန်မကို အထင်သေးတယ်။

ကျွန်မကို စော်ကားချင်တိုင်းစော်ကား ပြောဆိုခဲ့
တယ်။

ကျွန်မအားလုံး သည်းခံခဲ့တယ်။

ရှင်က ပြောပါလိမ့်မယ်။

မှောင်တေးဆံသာ သိုင်းကွန်ချာ(ပ) ❀ ၃၁၇

နှင့် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုသည်းခံနေရမှာလဲလို့။

ရှင်ပြောတာလဲ မှန်ပါတယ်။

သက်ခြေလိပ်ပြာဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ အခုလိုသည်း
မခံခဲ့ဘူး။

ခချစ်ခဲ့ဘူး။

အခု ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြဿနာလော့ပါပြီ။
သက်ခြေလိပ်ပြာဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မားမားမတ်
မတ် နေလာခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။

အခု ကျွန်မကောင်းကောင်းကြီးနာ လည်ခဲပါပြီ။

အခုအချိန်ကစပြီး ရှင်နဲ့ကျွန်မပတ်သက်ခဲ့သမျှကို
ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြတ်လိုက်ပါပြီ။

နောင်တစ်နေ့မှာ ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့ပြန်ပြီး ကွေ့ဆုံခဲ့
ရင် ရှင်နဲ့ကျွန်မဟာ တစ်စီးဖြစ်သွားပြီဆိုတာ မှတ်
ထားပါ။

ပုံ

သက်ခြေလိပ်ပြာ

စောတုန်းဖိုးသည် ထိုစာကိုဖတ်ပြီးနောက် သူ့ ရင်ထဲတွင်
ဖော်မပြနိုင်သော စိတ်ကူးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သက်ခြေလိပ်ပြာသည် မိမိအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။

စာစစ်အရာရာ ကူညီခဲ့သည်။

၃၁၁ ❀ မိုးကျော်သူ

ထို့ပြင် မိမိအသက်တိလည်း ကယ်ခဲ့ဖူးလေသည်။
သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည့်။

“ငါ့ရွာသက်ဝါးချက်ကြောင့် သူ့အရာမနည်းဘူး၊ သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က ကယ်သွားရင် သွားနိုင်စွာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကို အသက်ပျက်ကယ်သွားပါလိမ့်”



ဝန်းကျင်အစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ချိန်န၏။
ညလေတလွှားလွှား တိုက်ခိုက်၍သန၏။
စောတုန်းဖိုးက ခေါင်းမောပြီး စိတ်သေတိသာစွာဖြင့်
သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက်သည်။



သူက ဤကဲ့သို့ စီးတီးစွာ ရေညှစ်လိုက်လေသည်။
“စောတုန်းဖိုး၊ မင်းဟာ သူများခြံကျေးဇူးကို ပေးဆပ်ရ
မှန်း မသိဘူး၊ ဒါဟာ ယောက်ျားမဟုတ်ရဲလား”
သူသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။



စောတုန်းဖိုးသည် ခြေဦးတည်ရာသို့ လျှောက်သွားနေလေ
သည်။ တောအုပ်တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြတ်ကျော်လာခဲ့လေသည်။
နောက်ဆုံး သူသည် ပလေသန်တိသမီးအား စတင်တွေ့မြင်
ခဲ့ရသော ဘုံကျောင်းပျက်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

မွန်အေးသံသာ သိုင်းကုန်ချာ(၃) ❀ ၃၁၂

ဘုံကျောင်းပျက်ထဲတွင် လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်မှ မရှိ
ပါ။

သူက လှေကားထစ်ပေါ်၌ ဆိုင်ချလိုက်လေသည်။

သူ၏ဦးနှောက်ထဲတွင် အတွေးများ တွင်ခဲ့ပြီးတစ်ခု [၁] ခဲ့
လည်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူက တွေးရင်း တွေးရင်း ဖခင်၏အကြောင်းကိုပြန်လည်
သတိရလာလေသည်။

“ငါ့အဖေသေခါနီးမှာ ငါ့ကို ပြောရာကများကြီးရုံငါ့
မယ်ထင်တယ်၊ ဒါလေမယ့် သူဟာ အပြာပွင့်တဲ့ သေသွား
ရှာတယ်”

သူသည် တွေးရင်း တွေးရင်း ခံပြင်းပေသိ၏။ ဒေသ
ဖြစ်သောစိတ်များ ရောယှက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

“အခု ငါ လူနှစ်ယောက်ကို သွားသတ်ရမယ်”

သူက ယင်းသို့တွေးရင်း မွဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် တီးတိုးရေရွတ်လိုက်ပြန်သည်။

“တစ်ယောက်ကတော့ ငါ့နဲ့စစ်စစ်ထားတဲ့ ဇနီးလောင်း
ချိုကလေးဟာ၊ -အခြားတစ်ယောက်ကတော့ သူ့ရဲ့ယောက်ျား
ဂူးရှောင်ကျွန်း”

သူသည် ဂူးရှောင်ကျွန်းပြောသွားသည့်စကားကိုပြန်လည်
သိရလာသည်။

၃၂၀  မိုးကျော်သူ

“ဒီမှာ စောတုန်းဖိုး မင်းကလွဲရင် ငါ့ဆီကိုလာပြီး ပြောနိုင်တယ်။ ငါ့ရဲ့နေရပ်ကတော့ ရွှံ့ကျွန်းမြို့ကလေးပါ။”

စောတုန်းဖိုးသည် တွေးရင်း တွေးရင်း လက်သီးကျစ်ကျစ် ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ။ အခု ငါ့အလှည့်ရောက်လာပြီ။ အရင် တုန်းက ငါ့ကိုအထင်သေးတဲ့လူတွေ စော်ကားတဲ့လူတွေ စိန်ခေါ်တဲ့လူတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သွားသတ်မယ်”

သူက ယင်းဆိုးဖြတ်လိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ ခြေလှမ်းကျကျ ဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ဒုတိယပိုင်းပြီး၏။

(တတိယပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

BURMESE
CLASSIC